

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษวรรณ โภปนพันธ์. (2537). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมคุณลักษณะของนิสิตใหม่ระดับปริญญาตรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โภคล ศีลธรรม. (2546). การจัดการความรู้แห่งโลกธุรกิจใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 1. ปทุมธานี : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- จรัชดา วิเชียรปัญญา. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมสำหรับการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำเริญรัตน์ เจ้อจันทร์. (2543). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพด้านวิชาการของมหาวิทยาลัยเอกชน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- เจ้อจันทร์ จงสติตอยู่ และแสวง ปั่นนภณ. (2529). ดัชนีทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์องค์การส่งเสริมศรัทธาแห่งชาติ.
- ชลันดา อินทร์เจริญ. (2539). การศึกษาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการใช้หลักสูตรประเมินคือ.
พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชคชัย ศรีนพณณี. (2540). การพัฒนาตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ โดยใช้พื้นที่ดับเบิลยู และการสัมภาษณ์กลุ่มเจาะจง.
- วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2547). การจัดการความรู้ในองค์กรธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ:
ธรรมกูลการพิมพ์.
- ชนพล วีราสา และคณะ. (2547). กลยุทธ์ทางการจัดการวัดกรรมและเทคโนโลยี และการ
แก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรม แห่งชาติ
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2552). รายชื่อบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

(ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://set.or.th>. (2552, ตุลาคม 14)

นงนุช สุกาวัฒนพันธ์. (2541). การพัฒนาตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประเมินค่ามาตรฐาน ISO 9000 สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2538). โมเดลลิสเรล :สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสเรล :สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). รายงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการบริหารและการจัดการเขตพื้นที่การศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2546). สังกัดเบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้. กรุงเทพฯ: ภาควิชา วิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.(เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 2702610 สถิติทางการศึกษาและแนวโน้ม)

นฤมล พฤกษิดปี และ พัชรา หาญเจริญกิจ. (2543). การจัดการความรู้. วารสารรังสิตสารสนเทศ. 6(1): 60-70.

นพดล เจนอักษร. (2546). วิธีวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและชุมชนเชิงปริมาณ. ประมาณวัดชุดวิชา ประสบการณ์วิชาชีพ ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการบริหารการศึกษา. เอกสารประกอบ การสอน หน่วยที่ 1-5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสูงทั่วราชอาณาจักร.

นิตยา สำเร็จผล. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตและพัฒนาหลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

นำทิพย์ วิภาวน. (2547). การจัดการความรู้กับกลังความรู้. กรุงเทพฯ : เอสอาร์พรินติ้ง แมสโปรดักส์

บดินทร์ วิจารณ์. (2547). การจัดการความรู้สู่ปัญญาปฎิบัติ. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์ปอร์ทเน็ท.

บุญใจ ศรีสติย์นราภูร. (2543). การพัฒนาดัชนีรวมของคุณภาพการจัดการศึกษาสำหรับหลักสูตร พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตและพัฒนา- หลักสูตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

บุญดี บุญญาภิเษก และคณะ. (2547). การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จิรวัฒน์เอ็กซ์เพรส.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2547). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8.

กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.

พรชิตา วิเชียรปัญญา. (2547). การจัดการความรู้ : พื้นฐานและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ : ธรรมกมลการพิมพ์.

พสุ เดชะรินทร์. (2546). กลยุทธ์ใหม่ในการจัดการ : The New Strategy. กรุงเทพฯ : ชาชันพรินท์.

พันธุ์อชา ชัยรัตน์. (2547). บทนำเบื้องต้นของการจัดการนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

เพชรณี วิริยะสืบพงศ์. (2545). การพัฒนาตัวบุ่นที่รวมคุณภาพกระบวนการบริหารทรัพยากร มนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข.

วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

เมธ คงแก้ว. (2540). รายงานการศึกษาเพื่อจัดทำเครื่องชี้วัดสำหรับประเมินผลการพัฒนาของ กระทรวงมหาดไทย(ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน). กรุงเทพฯ: สำนักงาน นโยบายและแผน สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2540). พจนานุกรมพัท坡ปรัชญาอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

รักษ์ วงศิริกานทร์. (2547). การจัดการนวัตกรรมสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักงาน นวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

รัตนพร ไกรภากรณ์. (2545). การพัฒนาตัวบุ่นที่รวมประสิทธิผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ลัคดา ค่านวิริยะกุล. (2537). การพัฒนาตัวบุ่นที่รวมของประสิทธิภาพการมัชยมศึกษาตอนต้น.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรรณี แคมเกตุ. (2540). การพัฒนาตัวบุ่นที่ประสิทธิภาพการใช้ครุ : การประยุกต์ใช้โนಡสมการ โครงสร้างกลุ่มพหุและโนಡเอนเม็มทีเอ็มเอ็ม. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา วิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจารณ์ พานิช. (2546). ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: [\(2551, ธันวาคม 26\)](http://kmi.or.th)

วิจารณ์ พานิช. (2547). การจัดการความรู้คืออะไร ไม่ทำไม่รู้. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา: [\(2551, ธันวาคม 26\)](http://www.Anamal.moph.go.th/newsletter/kru/vijarn01.html)

วิจารณ์ พานิช. (2547). ความรู้ขุ่นใหม่มอยู่ใน คนมากกว่า คำรา. วารสารสานปฏิรูป 7(80): 62-68.

วิจารณ์ พานิช. (2548). การจัดการความรู้ : ฉบับนักปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุขภาพใจ.
วิภาวดลย์ มาคุณ. (2549). การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการความรู้ของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

ศิริชัย กาญจนวงศ์. (2537). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริชัย กาญจนวงศ์. (2545). สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม. (2547). รายงานประจำปี 2547. กรุงเทพฯ: ศคส.

สมเกียรติ ทานอก. (2539). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมสำหรับเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประกอบศึกษา.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมบัติ ฤทธิสารลี. (2540). ประเทศไทยในทศวรรษหน้า : วิสัยทัศน์นิด้า การสร้างองค์กรแห่งการ

เรียนรู้ แนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กร เพื่อการพัฒนาประเทศไทยใน

ทศวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2530). รายงานการศึกษาสารสนเทศเพื่อการวางแผน

และพัฒนาการศึกษา ด้านนีและข้อมูลพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พันนี่พับบลิชชิ่ง.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2539). รายงานการวิจัยประสิทธิภาพการใช้ครุ:

การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พริกหวาน.

สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน. (2552). ฐานข้อมูลธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการ

ลงทุน. (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.boi.go.th>. (2552, มิถุนายน 24)

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2548). สุดยอดนวัตกรรมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรม

แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2549). สุดยอดนวัตกรรมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2549). พลวัตนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2550). สุดยอดนวัตกรรมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรม

แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2550). รายงานผลการสำรวจขีดความสามารถด้านนวัตกรรมของ

ประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2551). สุดยอดนวัตกรรมไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรม

แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2551). รายงานประจำปี. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2552). Thailand Top Innovative Companies in Thailand

2009. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2548). วิจัยการระบบนวัตกรรม

แห่งชาติของประเทศไทย: อเด็ต ปัจจุบัน อนาคต. กรุงเทพฯ: งานนิเทศสัมพันธ์ สำนักงาน
พัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สิปปันท์ เกตุทัต. (2544). เศรษฐกิจฐานความรู้ : ภาระใหม่ของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไทย.

กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สาขาว.).

สุชาติ ประสิทธิรัฐสิทธิ์. (2539). ตัวบ่งชี้การปฏิบัติงานที่เหมาะสมสำหรับการตรวจสอบผลการ

ปฏิบัติงานโครงการและแผนงาน. ข่าวสารการวิจัยการศึกษา สค.- กย. 19(6) : 3-11.

สุทธิชัย คงกาญจน์. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. วิทยานิพนธ์

ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการทดสอบและวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

องอาจ นัยพัฒน์. (2549). วิธีวิทยาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์และ

สังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สามลดา.

อมรรัตน์ ลากาเนน. (2536). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมเพื่อบริการนักศึกษา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาทิตยา ดวงณี. (2540). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมสำหรับความเป็นเลิศทางวิชาการของสาขาวิชา

การวิจัยทางการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
วิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาณุภาพ รงก้าดี. (2543). การพัฒนาตัวบ่งชี้รวมของคุณภาพการศึกษาของ คณะกรรมการคุณภาพภายใน

สถาบันราชภัฏ โดยกลุ่มนบุคลากรภายในและกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก. วิทยานิพนธ์-
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุไรวรรณ เจนวนิชยานนท์. (2536). การพัฒนาตัวบ่งชี้ความเป็นเลิศทางวิชาการของคณะกรรมการ-

พยาบาลศาสตร์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการ
อุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อำนาจ จันทวนิช. (2533). รายงานผลการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนาการจัดเก็บระบบ

ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการวางแผนและการพัฒนาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ทีพีพรินท์.

ไอบีเอ็น(ประเทศไทย). (2551). Knowledge Management. (ออนไลน์). แหล่งที่มา:

http://micro.se-ed.com/content/mc196/MC196_112.asp_ (2551, ธันวาคม 21)

ການອັງກອມ

- Abernathy, W.J. & Utterback, J.M. (1978). Patterns of Industrial Innovation. **Technology Review** 80(7): 40-47.
- Abou-Zeid, E. & Cheng, Q. (2004). The Effectiveness of Innovation: A Knowledge Management Approach. **International Journal of Innovation Management** 8(3): 261-274.
- Adams, G.L. & Lamont, B.T. (2003). Knowledge Management Systems and Developing Sustainable Competitive Advantage. **Journal of Knowledge Management** 7(2): 142-154.
- Ajzen, I. & Fishbein, M. (1973). Attitudinal and normative variables as predictors of specific behavior. **Journal of Personality and Social Psychology** 27(1): 41-57.
- Alavi, M. (1997). **KPMG Peat Marwick US: One Giant Brain**. Boston : Harvard Business School Press.
- Alavi, M. & Leidner, D.E. (2001). Review: Knowledge Management and Knowledge Management Systems: Conceptual Foundations and Research Issues. **MIS Quarterly** 25(1): 107-136.
- Alexander, P.A., Schallert, D.L. & Hare, V.C. (1991). Coming to terms: How Researchers in Learning and Literacy talk about Knowledge. **Review of Educational Research** 61(3): 315-343.
- Andrew, H.G. et al. (2001). Knowledge Management: An Organizational Capabilities Perspective. **Journal of Management Information System** 18(1): 185-214.
- Antoncic, B. & Hisrich, R.D. (2003). Clarifying the Intrapreneurship Concept. **Journal of Small Business and Enterprise Development** 10(1): 7-24.
- APQC. (1996). **Knowledge Management: Consortium Benchmarking Study**. Houston: American Productivity and Quality Center.
- Argyris, C. (1998). “Manager, workers, and organizations”. **Society**, 35(2), 343-346.
- Ashworth, Allen & Harvey, R.C. (1994). **Assessing Quality in Future and Higher Education**. London: Jessica Kingsley.
- Atreyi, K. et al. (2003). The Role of IT in Successful Knowledge Management Initiatives. **Journal of Communications of the ACM** 46(9): 69-73.

- Atuahene-Gima, K. (1995). An Exploratory Analysis of the Impact of Market Orientation on New Product Performance: a contingency approach. **Journal of Product Innovation Management** 12(4): 275-293.
- Avlonitis, G.J. et al. (1994). Assessing the Innovativeness of Organizations and its Antecedents: Project Innovastrat. **European Journal of Marketing** 28(11): 5-28.
- Baddi, A. & Sharif, A. (2003). Information Management and Knowledge Integration for Enterprise Innovation. **Logistics Information Management** 16(2): 145-155.
- Bam Aquino. (2008). **How to Become an Innovative Entrepreneur.** (Online). Available from: <http://negosyo360.blogspot.com>. (2008, December 18)
- Barney, J. (1991). Firm Resources and Sustained Competitive Advantage. **Journal of Management** 17(1): 99-121.
- Basadur Min & Gelade Garry A. (2006). The Role of Knowledge Management in the Innovation Process. **Journal compilation :Blackwell Publishing** 15(1): 45-62.
- Beckman, T. J. (1997). **A Methodology for Knowledge Management.** International Association of Science and Technology for Development and Soft Computing Conference. Banff : Canada.
- Beckman, T. J. (1999). **The Current State of Knowledge Management.** Knowledge Management Handbook. London : CRC Press.
- Beijerse, R.P. uit. (2000). Knowledge Management in Small and Medium-Sized Companies: Knowledge Management for Entrepreneurs. **Journal of Knowledge Management** 4(2): 162-179.
- Bennett, R. & Gabriel, H. (1999). Organizational Factors and Knowledge Management within Large Marketing Departments: An Empirical Study. **Journal of Knowledge Management** 3(3): 212-225.
- Bessant, J. & Tidd, J. (2007). **Innovation and Entrepreneurship.** West Sussex: John Wiley & Sons Ltd.
- Betje. P. (1998). **Technological Change in the Modern Economy: Basic Topics and New Developments.** Cheltenham: Edward Elgar.
- Beveren, J.V. (2002). A Model of Knowledge Acquisition that Refocuses Knowledge Management. **Journal of Knowledge Management** 6(1): 18-22.

- Bhatt, G.D. (2001). Knowledge Management in Organisations: Examining the Interaction between Technologies, Techniques, and People. **Journal of Knowledge Management** 5(1): 68-75.
- Bhatt, G.D. (2003). **EFQM Excellence Model and Knowledge Management Implications.** (online). Available from: <http://www.eknowledgecenter.com/articles/1010/1010.htm>. (2009, December 15).
- Birkinshaw, J. & Sheehan, T. (2002). Managing the Knowledge Life Cycle. **MIT Sloan Management Review** 44(1): 75-83.
- Boisot, M.H. (1998). **Knowledge Assets: Securing Competitive Advantage in the Information Economy.** Oxford University Press.
- Boyett, J.H. & Boyett, J.T. (2001). **The Guru Guide: the Best Ideas of the Top Management Thinkers.** New York: John Wiley & Sons Ltd.
- Brown, J.S. & Duguid, P. (2000). **The Social Life of Information.** Boston: Harvard Business School Press.
- Brown, J.S. & Duguid, P. (2000). Balancing Act: How to Capture Knowledge without Killing it. **Harvard Business Review** 78(3): 73-84.
- Burstein, L; Oakes & Guiton,G. (1992). **Education Indicators.** Encyclopedia of Educational Research. V2 : 407. Massachusetts : Blackwell Publishers, Ltd.
- Bygrave, W.D. (1994). **The Entrepreneurial Process.** In: **The Portable MBA in Entrepreneurship.** Ed. By W.D. Bygrave.
- Byrd,T.A.,& Turner,D.E.(2001). An exploratory examination of the relationship between flexible IT infrastructure and competitive advantage. **Journal of Information and Management** 39: 67-89.
- Capon, N.J. *et al.* (1992). Profiles of Product Innovators among large U.S. manufactures. **Management Science** 36(2): 157-169.
- Cardinal, L.B. *et al.* (2001). Knowledge Codifiability, Resources and Science Based Innovation. **Journal of Knowledge Management** 5(2): 195-204.
- Carneiro, A. (2000). How does knowledge management influence innovation and competitiveness?. **Journal of Knowledge Management** 4(2): 87-98.
- Carrillo,J.E. & Gaimon, C. (2004). Managing Knowledge-Based Resource Capabilities Under Uncertainty. **Management Science** 50(11): 1504-1518.

- Casson, Mark. (1990). **Entrepreneurship**. NY: Vermont.
- Cavusgil, S.T. *et al.* (2003). Tacit Knowledge Transfer and Firm Innovation Capability. **Journal of Business & Industrial Marketing** 18(1): 6-21.
- Clarke, Thomas & Clegg, Stewart. (1998). **Changes Paradigms: The Transformation of Management Knowledge for 21st Century**. London: Harper Collins Business.
- Chang, Su-Chao, *et al.* (2007). The Effects of Organizational Culture and Knowledge Management Mechanisms on Organizational Innovation: An Empirical Study in Taiwan. **The Business Review, Cambridge** 7(1): 295-301.
- Chapman, R. & Hyland, P. (2004). Complexity and Learning Behaviors in Product Innovation. **Technovation** 24(7): 553-562.
- Chatzkel, J. (2003). Braintrust International 2003 Conference, San Francisco, CA. **Journal of Knowledge Management** 7(4): 136-143.
- Chell, E. (2001). Entrepreneurship: globalization, innovation and development. **International Journal of Entrepreneurial Behaviour & Research** 7(5): 205-206.
- Chen, J. *et al.* (2004). Measuring Intellectual Capital. **Journal of Intellectual Capital** 5(1): 195-212.
- Chesbrough, Henry. (2006). **Open Business Models**. Boston: Harvard Business School Press.
- Christensen, C.M. (1997). **The Innovator's Dilemma: When New Technologies Cause Great Firm to Fail**. Boston: Harvard Business School Press.
- Choo, C. W. (2000). **Working Knowledge: How Organizations Manage What They Know**. Paper at the 11th Congresses of Southeast Asian Librarians. Singapore, 26-28 April.
- Chuang, S.H. (2004). A Resource-Based Perspective on Knowledge Management Capability and Competitive Advantage: an empirical investigation. **Expert Systems with Applications** 27(3): 459-465.
- Cooper, R.J. (1998). A Multidimensional Approach to the Adoption of Innovation. **Management Decision** 36(8): 493-502.
- Collison, C. & Parcell, G. (2004). **Learning to Fly: Practical Knowledge Management from some of the world's leading learning Organization**. 2nd Ed. West Sussex: Capstone.
- Cornwall, R.J. & Perlman, B. (1990). **Organizational Entrepreneurship**. Boston: Irwin.
- Corso, M. *et al.* (2001). Knowledge Management in Product Innovation: an interpretative review. **International Journal of Management Reviews** 3(4): 341-352.

- Coulson-Thomas,C. (2004). The Knowledge Entrepreneurship Challenge: Moving on from Knowledge Sharing to Knowledge Creation and Exploitation. **The Learning Organization** 11(1): 84-93.
- Damanpour, F. (1987). The Adoption of Technological, Administrative, and Ancillary Innovations: Impact of Organizational Factors. **Journal of Management** 13(4): 675-688.
- Damanpour, F. & Gopalakrishnan, S. (2001). The Dynamics of the Adoption of Product and Process Innovations in Organizations. **Journal of Management Studies** 38(1): 65.
- Danneels, E. & Kleinschmidt, E.J. (2001). Product Innovativeness from the firm's perspective: its dimensions and their relation with product selection and performance. **Journal of Product Innovation Management** 18(6): 357-373.
- Darroch, J. & McNaughton, R. (2002). Examining the Link Between Knowledge Management Practices and Types of Innovation. **Journal of Intellectual Capital** 3(3): 210-222.
- Darroch, J. (2005). Knowledge Management, Innovation and Firm Performance. **Journal of Knowledge Management** 9(3): 101-115.
- Davenport,T.H. & Prusak, L. (1998). **Working Knowledge : New Organization Manage What They Know.** Boston : Harvard Business School Press.
- Davenport, T.H. *et al.* (1998). Successful Knowledge Management Projects. **Sloan Management Review** 39(2): 43-57.
- Davies, P. (1972). **The American Heritage Dictionary of the English Language.** New York : American Heritage Publishing.
- Davis, F.D. (1986). **A technology acceptance model for empirically testing new end-user information systems: Theory and results.** Ph.D. Dissertation. Sloan School of Management (MIT).
- Davis, F.D. (1989). Perceived usefulness, Perceived ease of use, and User acceptance of information technology. **MIS Quarterly** 13(3): 319-339.
- Davis, A. (2002). The four pillars of Knowledge management success. **Biopharmaceuticals** 15(7): 44-46.
- Dawson, R. (2000). Knowledge Capabilities as The Focus of Organisational Development and Strategy. **Journal of Knowledge Management** 4(4): 320-327.

- Day, J.D. & Wendler, J.C. (1998). Best Practice and Beyond: Knowledge Strategies. **McKinsey Quarterly** 1(W): 19-25.
- Donoghue, L.P., Harris, J.G. & Weitzman, B.E. (1999). Knowledge Management Strategies That Create Value. **Anderson Consulting's Outlook Journal** 1: 48-53.
- Dooley, K.J., Corman, S.R. & McPhee, R.D. (2002). A Knowledge Directory for Identifying Experts and Areas of Expertise. **Human Systems Management** 21: 217-228.
- Dorf, R. C. & Byers, T. H. (2008). **Technology Ventures:From Idea to Enterprise**. New York: McGraw-Hill Companies, Inc.
- Drucker, P.F. (1985). The Discipline of Innovation. **Harvard Business Review** 68(4): 67-72.
- Drucker, P.F. (1993). **Post-Capitalist Society**. NY: Butterworth Heineman.
- Drucker, P.F. (1994). **Innovation and Entrepreneurship: Practice and Principles**. London: Heinemann.
- Drucker, P.F. (1998). **The Coming of the New Organization**. Boston : Harvard Business School Press.
- DTI. (2004). **Succeeding Through Innovation, Creating Competitive Advantage Through Innovation: A Guide for Small and Medium Sized Businesses**. Department of Trade and Industry. London.
- Ettlie, J.E. et al. (1984). Organization Strategy and Structural Differences for Radical versus Incremental Innovation. **Management Science** 30(6): 682-695.
- Ettlie, J.E. and Reza, E. (1992). Organizational Integration and Process Innovation. **Academy of Management Journal**. 35: 795-827.
- Evan, W.M. (1966). Organizational Lag. **Human Organization** 25(spring): 51-53.
- Faltin, G. (1999). **Competencies for Innovative Entrepreneurship**. (Online). Available from: Z:/FALTIN/Aufsatze autorisiert/UnescoLang22Feb99.doc. (2008, December 28)
- Figallo, Gliff & Rhine, Nancy. (2002). **Building the Knowledge Management Network : Best Practices. Tools and Techniques for Putting Conversation to Work**. New York : Wiley Publishing.
- Firestone, J.M. (2008). On Doing Knowledge Management. **Knowledge Management Research & Practice** 6: 13-22.
- Forzi, T. , Peters, M. & Winkelmann, K. (2004). A Framework for the Analysis of Knowledge Management within Distributed Value-creating Networks. **Proceeding of I-KNOW'04**. 432-439.

- Freeman, C. & Soete, L. (1997). **Economics of Industrial Innovation**. 3rd ed. London: Continuum.
- Freeze, R.D. (2006). **Relating Knowledge Management Capability to Organizational Outcomes**. Ph.D. Dissertation. Arizona State University.
- Fritz, W. (1989). Determinants of Product Innovation Activities. **European Journal of Marketing** 23(10): 32-43.
- Garland, J.W. *et al.* (1984). Differentiating Entrepreneurs from Small Business Owners: a conceptualization. **Academy of Management Review** 9(2): 354-359.
- Gatignon, H. *et al.* (2002). A Structural Approach to Assessing Innovation : Construct Development of Innovation Locus, Type and Characteristics. **Management Science** 48(9): 1103-1122.
- Gao, F. *et al.* (2008). Knowledge, Management, and Knowledge Management in Business Operations. **Journal of Knowledge Management** 12(2): 3-17.
- Gibbon, Fitz. (1996). **Monitoring Education on Quality Indicators of Lifelong Learning**. London : Cassell.
- Gloet, M. & Terziovski, M. (2004). Exploring the Relationship between Knowledge Management Practices and Innovation Performance. **Journal of Manufacturing Technology Management** 15(5): 402-409.
- Gold, A.H., Malhotra,A. & Segars, A.H. (2001). Knowledge Management: an Organizational Capabilities perspective. **Journal of Management Information Systems** 18(1): 185-214.
- Gopalakrishnan, S. & Bierly, P. (1997). **Organizational Innovation and Strategic Choices: A Knowledge Based View**. Academy of Management Best Paper Proceedings.
- Gopalakrishnan, S. *et al.* (1999). A Reexamination of Product and Process Innovations Using a Knowledge-Based View. **The Journal of High Technology Management Research** 10(1): 147-166.
- Gopalakrishnan, S. & Damanpour, F. (1997). A Review of Innovation Research in Economics, Sociology and Technology Management. **The International Journal of Management Science** 25(1): 15-28.
- Graham Miller. (2001). The development of indicators for sustainable tourism : results of a Delphi survey of tourism researchers. **Tourism Management** 22: 351-362.

- Grant, R. (1996). Toward a Knowledge Based Theory of the Firm. **Strategic Management Journal** 17: 109-122.
- Greiner, M.E. et al. (2007). A Strategy for Knowledge Management. **Journal of Knowledge Management** 11(6): 3-15.
- Grey, Denham. (2002). **The Knowledge Management Forum**. (Online). Available from: <http://www.km.forum.org>. (2009, January 7)
- Grundstein, M. (2001). Capitalizing on Company Knowledge to Knowledge Management. **Knowledge Management: Classic and Contemporary Works**. London: The MIT Press.
- Grupp, H. (2001). **Managing New Product Development and Innovation: A Microeconomic Toolbox**. Cheltenham: Edward Elgar.
- Gurteen D. (1998). Knowledge , Creativity and Innovation. **Journal of Knowledge Management** 2(1): 5-13.
- Hadjimanolis, A. (2000). A Resource-Based View of Innovativeness in Small Firms. **Technology Analysis & Strategic Management** 12(2): 263-281.
- Haggie, K. & Kingston, J. (2003). Choosing Your Knowledge Management Strategy. **Journal of Knowledge Management Practice**. (Online). Available from: <http://www.tlainc.com/artic151.htm>.
- Hall, R and P Andriani. (2002). Managing knowledge for innovation. **Long Range Planning** 35: 29-48.
- Hall, R and P Andriani. (2003). Managing knowledge associated with innovation. **Business Research** 56: 145-152.
- Hansen, M.T., Nohria, N. & Tierney, T. (1999). What's Your Strategy for Managing Knowledge?. **Harvard Business Review** 77(2): 106-116.
- Hart, C. (2000). **Characteristics of Effective Indicators**. (online). Available from: <http://www.sustainablemeasures.com/indicators/characteristics.html>. (2009, January 5)
- Hedlund, G. (1994). A Model of Knowledge Management and the N-form Corporation. **Strategic Management Journal** 15: 73-91.
- Henard, D.H. & Szymanski, D.M. (2001). Why some new products are more successful than others. **Journal of Marketing Research** 38(3): 362-375.

- Henderson, R.M. and Clark, K.B. (1990). Architectural Innovation: The Reconfiguration of Existing Product Technologies and the Failure of Established Firms. **Administrative Science Quarterly** 35: 9-30.
- Hendricks, A.J. (1996). **Education Indicator System: A Model for High School in Pennsylvania.** Dissertation Abstracts International. 57(3), 50A.
- Hendriks, Paul H. J. (2001). Many rivers to cross: from ICT to Knowledge Management Systems. **Journal of Information Technology** 16: 57-72.
- Henrie, M. & Hedgepath, O. (2003). Size is Important in Knowledge Management. **Journal of Knowledge Management Practice.** (Online). Available from:
<http://www.tlainc.com/artic153.htm>. (2008, December 20)
- Herkema, S. (2003). A Complex Adaptive Perspective on Learning within Innovation Projects. **The Learning Organization.** 10(6): 340-346.
- Hillebrand, B. *et al.* (2001). Theory-Testing Using Case Studies. **Industrial Marketing Management** 30: 651-657.
- Holsapple, C. & Joshi, K.D. (1998). **In Search of a Descriptive Framework for Knowledge Management: Preliminary Delphi Results.** Research Paper. Kentucky Initiative for Knowledge Management. University of Kentucky.
- Housel,T. & Bell, A.H. (2001). **Measuring and Managing Knowledge.** Boston: McGraw-Hill.
- Hoy, Wayne K. and Miskel, Cecil G. (2002). **Theory and Research in Educational Administration.** Greenwich, CT : Information Age Publishing.
- Huseyin, T. (2005). Information Technology Relatedness, Knowledge Management Capability, and Performance of Multibusiness Firms. **MIS Quarterly** 29(2): 311-334.
- Ian, H.Witten & Eibe, F. (2005). **Data Mining: Practical Machine Learning Tools and Techniques with Java Implementations.** 2nd edition. California: Morgan Kaufmann.
- Ipe, M. (2003). **Understanding Knowledge and Knowledge Sharing in Organizations: A Case Study.** Minnesota : Academy of Human Resource Development.
- Jang, S. *et al.* (2002). Knowledge Management and Process Innovation: The Knowledge Transformation path in Samsung SDI. **Journal of Knowledge Management** 6(5): 479-485.
- Jiawei H. & Micheline K. (2001). **Data Mining Concepts and Techniques.** CA: Morgan Kaufmann.
- Jone,N.B., Herschel, R.T. & Moesel, D.D. (2003). Using *Knowledge Champions* to Facilitate Knowledge Management. **Journal of Knowledge Management** 7(1): 49-63.

- Johannessen, J. *et al.* (1999). Aspects of innovation theory based on knowledge management. **International Journal of Information Management** 4(1): 21-31.
- Johannessen, J., & Olsen, B. (2003). Knowledge management and sustainable competitive advantages: The impact of dynamic contextual training. **International Journal of Information Management** 23: 277-289.
- Johnson, D. (2001). What is Innovation and Entrepreneurship? Lessons for Large Organizations. **Industrial and Commercial Training** 33(4): 135-140.
- Johnstone, J.N. (1981). **Indicators of Education System**. London : UNESCO.
- Joseph, Mathew & Juseph, Beatriz. (1997). Service Quality in Education : A Student Perspective. **Quality Assurance in Education** 5(1): 15-31.
- Kanungo, R.N. (1999). **Entrepreneurship and Innovation: Models for Development**. London: Sage Publications.
- Katz, L.M. & Levin, B. (1993). **Applied Technology in Management**. Virginia: Prentice Hall.
- Kimberly, J.R. & Evanisko, M.J. (1981). Organizational Innovation: The Influence of Individual, Organizational and Contextual Factors on Hospital Adoption of Technological and Administrative Innovations. **The Academy of Management Journal** 24(4): 689-713.
- Kitchell, S. (1995). Corporate culture, environmental adaptation, and innovation adoption: a qualitative/quantitative approach. **Journal of the Academy of Marketing Science**. 23(3): 195-205.
- Kitchell, S. (1997). CEO characteristics and technological innovativeness: a canadian perspective. **Canadian Journal of Administrative Sciences** 14(2): 111-125.
- Kogut, B. & Zander, U. (1992). Knowledge of the Firm, Combinative Capabilities, and the Replication of Technology. **Organization Science** 3(3): 383-397.
- Koskinen, K.U. (2003). Evaluation of Tacit Knowledge Utilization in Work Units. **Journal of Knowledge Management** 7(5): 67-81.
- Kraatz, M. (1998). Learning by Association? Interorganizational Network and Adaptation to Environmental Change. **Academy of Management Journal** 41(6): 621-643.
- Kreiner, K. (2002). Tacit Knowledge Management: The Role of Artifacts. **Journal of Knowledge Management** 6(2): 112-123.
- Kuratko, D.F. & Hodgetts, R.M. (2007). **Entrepreneurship**. Canada: Thomson South-Western.

- Lamont, J. Transportation: Communities of Practice Leverage Knowledge. **KM World** 2006. (Online). Available from:
<http://www.kmworl.com/Articles/ReadArticle.aspx?ArticleID=16905>. (2008, December 20)
- Lee, Y. et al. (2004). The Technology Acceptance Model: Past, Present, and Future. **Communication of the Association for Information Systems** (Vol. 12, Article 50): 752-780.
- Legge, J. & Hindle, K. (1997). **Entrepreneurship: How Innovators Create the Future**. Melbourne: Macmillan Publishers.
- Lemon, M. & Sahota, P. S. (2003). Organizational Culture as a Knowledge Repository for Increased Innovation Capacity. **Technovation**.
- Leonard-Barton, D. (1995). **Wellsprings of Knowledge**. Boston: Harvard Business School Press.
- Levinthal, D. & March, J. (1993). The Myopia of Learning. **Strategic Management Journal** 14: 95-112.
- Liao, Shu-hsien. (2003). Knowledge Management Technologies and Applications-Literature Review from 1995-2002. **Expert Systems with Applications** 25 155-164.
- Liao, Shu-hsien et al. (2008). "Relationships between Knowledge inertia, Organizational learning and Organizational innovation". **Technovation**. 28: 183-195.
- Liao, Yao-Sheng. (2007). The Effects of Knowledge Management Strategy and Organization Structure on Innovation. **International Journal of Management**. 24(1): 53-60.
- Liebowitz, Jay & Beckman, T. (1998). **Knowledge Organization : What Every Manager Should Know**. London : St.Lucie Press.
- Little, Stephen et al. (2002). **Managing Knowledge**. London: Open University.
- Lundvall, B.A. & Johnson, B. (1994). The Learning Economy. **Journal of Industry Studies** 1(2): 23-42.
- Lundvall, B. & Nielsen, P. (2007). Knowledge Management and Innovation Performance. **International Journal of Manpower** 28(3/4): 207-223.
- Lyon, D. et al. (2000). Enhancing Entrepreneurial Orientation Research: Operationalizing and Measuring a Key Strategic Decision-making Process. **Journal of Management**. 26(5): 1055-1085.
- Macintosh, Ann. (1999). **Knowledge Management**. (Online). Available from:
<http://www.aiai.ed.ac.uk>. (2008, December 15)

- Maier, R. (2002). State-of-Practice of Knowledge Management System: Results of an Empirical Study. **UPGRADE**. 3(1): 15-23.
- Malhotra, Y. (2000). Knowledge Management and New Organization Forms: A Framework for Business Model Innovation. **Information Resources Management Journal** 13(1): 5-14.
- Marquardt, M.J. (1996). **Building the Learning Organization**. New York : McGraw-Hill.
- Mata, F.J., Fuerst, W.L. & Barney, J.B. (1995). Information Technology and Sustained Competitive Advantage: A Resource-Based Analysis. **MIS Quarterly**. 19(4): 478-505.
- McCalman, J. & Paton, A.R. (1992). **Change Management : A Guide to Effective Implementation**. London : Paul Chapman.
- McElroy, Mark W. (2000). Using Knowledge Management To Sustain Innovation. **Knowledge Management Review** 3(4).
- Merz-Chermin, M. & Nijhof, W.J. (2005). Factors Influencing Knowledge Creation and Innovation in an Organization. **Journal of European Industrial Training** 29(2): 135-147.
- Merriam-Webster, Inc. (1996). **Merriam-Webster's Collegiate Dictionary**. 10th ed. Massachusetts. USA.
- Microsoft. (2007). **Using for Microsoft SharePoint Server**. (online). Available from: <http://office.microsoft.com>. (2010, April 2)
- Miller, D. (1983). The Correlates of Entrepreneurship in Three Types of Firms. **Management Science** 29(7): 770-791.
- Miller, D. & Friesen, P.H. (1983). Strategy-making and Environment: the third link. **Strategic Management Journal**. 4(3): 221-235.
- Milton, N. *et al.* (1999). Towards a Knowledge Technology for Knowledge Management. **International Journal Human-Computer Studies** 51: 615-641.
- NESTA. (2007). **Innovative Entrepreneurship in the UK**. (online). Available from : <http://www.nesta.org.uk>. (2008, December 18)
- Nonaka, I. (1991). The Knowledge-creating company. **Harvard Business Review** 69(Nov-Dec): 96-104.
- Nonaka, I. (1994). A Dynamic Theory of Organizational Knowledge Creation. **Organization Science** 5(1): 14-37.

- Nonaka, I. & Takeuchi, H. (1995). **The Knowledge-Creating Company: How Japanese Companies Create the Dynamics of Innovation.** Oxford University Press.
- Nonaka, I. & Takeuchi, H. (2000). Classic Work: Theory of Organizational Knowledge Creation. **Knowledge Management: Classic and Contemporary Works.** London: The MIT Press.
- Nonaka, I. & Toyama, R. (2003). The knowledge-creating theory revisited: Knowledge Creation as a synthesizing process. **Knowledge Management Research & Practice** 1: 2-10.
- North, D. & Smallbone, D. (2000). The Innovativeness and Growth of Rural SMEs During the 1990s. **Regional Studies** 34(2): 145-157.
- Nunnally, J.C. (1978). **Psychometric Theory.** 2nd Ed. New York: McGraw-Hill.
- O'Dell, C. & Grayson, C.J. (1998). **If Only We Knew What We Knew : The Transfer of Internal Knowledge and Best Practice.** New York : The Free Press.
- Parlby, D. & Taylor, R. (2000). **The Power of Knowledge : A Business Guide to Knowledge Management.** Available from :<http://www.kpmgconsulting.com/index.html>.
- Peachey, T.A. (2006). **An Examination of the Effects of Cultural, Climatic, Structural, and Technological Factors on Knowledge Management Effectiveness.** Ph.D. Dissertation. Auburn University.
- Pena, I. (2002). Knowledge Networks as part of an integrated Knowledge Management Approach. **Journal of Knowledge Management** 6(5): 469-478.
- Perez-Bustamante, G. (1999). Knowledge Management in Agile Innovative Organizations. **Journal of Knowledge Management** 3(1): 6-17.
- Pettrash, G. (2001). Strategy: Compelling Word, Complex Concept. **Knowledge Management: Classic and Contemporary Works.** London: The MIT Press.
- Plessis, Marina du. (2007). The Role of Knowledge Management in Innovation. **Journal of Knowledge Management** 11(4): 20-29.
- Plessis, Marina du. & Boon, J.A. (2004). The Role of Knowledge Management in eBusiness and Customer Relationship Management: South African case study finding. **International Journal of Information Management** 24(1): 73-86.
- Porter, E.M. (1990). **The Competitive Advantage of Nations.** New York : The Free Press.

- Probst, G., Raub, S. & Ramhardt, K. (2000). **Managing Knowledge: Building Blocks for Success.** Chichester: John Wiley & Sons.
- Pyka, A. (2002). Innovation Networks in Economics: From the Incentive-Based to the Knowledge Based Approaches. **European Journal of Innovation Management** 5(3): 152-163.
- Quinlan, J.R. (1993). **C4.5: Programs for Machine Learning.** CA: Morgan Kaufmann.
- Quinn, J.B. (1992). **Intelligent Enterprise.** New York: The Free Press.
- Quintas, P. (2002). "Managing Knowledge in a New Century". **Managing Knowledge.** London: Sage Publication.
- Quintas, P., Lefrere, P., & Jones, G. (1997). Knowledge Management: a Strategic Agenda. **Long Range Planning** 385-391.
- Rau, L.F. *et al.* (1989). Information Extraction and Text Summarization Using Linguistic Knowledge Acquisition. **Information Processing and Management** 25(4): 419-128.
- Resnick, L. B. and *et al.* (1995). Benchmarking Education Standards. **Educational Evaluation and Policy Analysis.** 17(4): 438-461.
- Rhinesmith, H.S. (1994). Trend that Will Influence Working Learning and Performance in the Next Five Year. **Training and Development** 48(5): 29-32.
- Rhodes, J. *et al.* (2008). Factors Influencing Organizational Knowledge Transfer: Implication for Corporate Performance. **Journal of Knowledge Management** 12(3): 84-100.
- Rita Snyder-Halpern. (2001). Indicators of Organizational Readiness for Clinical Information Technology/Systems Innovation: a Delphi study. **Medical Informatics** 63: 179-204.
- Rodan, S. (2002). Innovation and Heterogeneous Knowledge in Managerial Contact Networks. **Journal of Knowledge Management** 6(2): 152-163.
- Roger, M.E. (1988). The Nature and Characteristics of Professional Education for Nursing. **Journal of Professional Nursing** 1(1): 381-383.
- Rogers, E.M. (1995). **Diffusion of Innovation.** 4th ed. NY: The Free Press.
- Rogers, S.B., McDonald, K.D. & Brown, V.A. (2005). CFOs Positioned to Drive BI Integration. **Financial Executive** 21(7): 46-57.

- Roth, J. (2003). Enabling Knowledge Creation: Learning From an R&D Organization. **Journal of Knowledge Management** 7(1): 32-48.
- Rothwell, R. and Gardner, D. (1989). The Strategic Management of Re-innovation. **R&D Management**. 19(2): 147-160.
- Rothwell, R. (1994). Towards the Fifth-generation Innovation Process. **International Marketing Review** 11(1): 7-31.
- Rowley, J. (1999). What is Knowledge Management. **Library Management**. 20(8): 416-419.
- Rowley, J. (2002). Using Case Studies in Research. **Management Research News** 25(1): 16-27.
- Rutherford, M.W. & Holt, D.T. (2007). Corporate Entrepreneurship: An empirical look at the innovativeness dimension and its antecedents. **Journal of Organizational Change** 20(3): 429-446.
- Salavou, H. (2004). The concept of innovativeness: should we need to focus?. **European Journal of Innovation Management** 7(1): 33-44.
- Sallis, E. & Jones, G.. (2002). **Knowledge Management in Education**. London:Kogan
- Sambamurthy, V., Bharadwaj, A. & Grover, V. (2003). Shaping Agility through Digital Options: Reconceptualizing the Role of Information Technology in Contemporary Firms. **MIS Quarterly** 27(2): 237-263.
- Sanchez, Ron. (2001). **Knowledge Management and Organizational Competence**. New York : University Press.
- Santos, F.M. (2003). The role of information technologies for knowledge management in firms. **International Journal of Technology Policy and Management** 3(2): 194-214.
- Savalei, V., and Bentler, P.M. (2005). A Statistically Justified Pairwise ML Method for Incomplete Nonnormal Data: A Comparison with Direct ML and Pairwise ADF. **Structural Equation Modeling** 12: 183-214.
- Scarbrough, H. (2003). Knowledge Management, HRM and The Innovation Process. **International Journal of Manpower** 24(5): 501-516.
- Scarbrough, H. *et al.* (1999). **Knowledge Management: A Literature Review**. London Institute of Personnel and Development.
- Schein, E.H. (2004). **Organizational culture and leadership**. 3rd ed. San Francisco: Jossey-Bass.

- Schilling , M.A. (2008). **Strategic Management of Technological Innovation.** 2nd ed. NY: McGraw-Hill Education.
- Schumpeter, J. (1934). **The Theory of Economic Development.** (reproduced, New York: 1961). Cambridge: Harvard University Press.
- Senge, Peter M. (1990). **The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization.** New York : Dounbleday-Currency.
- Shani, A.B. *et al.* (2003). Knowledge Management and New Product Development: a study of two companies. **European Journal of Innovation Management** 6(3): 137-149.
- Sher, P.J. & Lee, V.C. (2004). Information technology as a facilitator for enhancing dynamic capabilities through knowledge management. **Information & Management** 41(8): 933-948.
- Slevin, D.P. & Covin, J.G. (1990). Juggling Entrepreneurial Style and Organizational Structure: How to Get Your Act Together. **Sloan Management Review** 31(2): 43-53.
- Small, C.T. & Talalias, J. (2000). Knowledge Management Model Guides KM Process. **The MITRE Advanced Technology News Letter.** (online). Available from : <http://www.mitre.org>. (2010, August 2)
- Smith, David. (2006). **Exploring Innovation.** Berkshire: McGraw-Hill Education.
- Smits, R. (2002). Innovation studies in the 21 th century: Questions from a user's perspective. **Technological Forecasting & Social Change.** 69(2002): 861-883.
- Steward, W.H. *et al.* (1998). A Proclivity for Entrepreneurship: a comparison of entrepreneurs, small business owners and corporate managers. **Journal of Business Venturing.** 14(2): 189-214.
- Sundbo. J. (1998). **The Theory of Innovation: Entrepreneurs, Technology and Strategy.** Northampton: Edward Elgar.
- Sveiby, K. (1997). **The New Organizational Wealth.** Berrett-Koehler.
- Swan, J. *et al.* (1999). Knowledge Management and Innovation: Networks and Networking. **Journal of Knowledge Management** 3(4): 262-271.
- Szulanski, G. (1996). Exploring Internal Stickiness: Impediments to the Transfer of Best Practice within in the Firm. **Strategic Management Journal.** 17(2): 27-43.
- Tacq, J. (1997). **Multivariate Analysis Techniques in Social Science Research from Problem to Analysis.** London: Sage Publication.

- Takeuchi, H. & Nonaka, I.. (2001). **Knowledge Management: Classic and Contemporary Works.** London : MIT Press.
- Tan, D.L. (1992). A Multivariate Approach to the Assessment of Quality. **Research in Higher Education** 33(2): 205-226.
- Tellis, W. (1997). Introduction to Case Study. (online). **The Qualitative Report** 3(2). Available from: <http://www.nova.edu/ssss/QR/QR3-2/tellis1.html>. (2010, February 13)
- Tidd, Joe *et al.* (2001). **Managing Innovation.** NJ: John Wiley & Sons Inc.
- Timmon, J.A. *et al.* (2007). **New Venture Creation: Entrepreneurship for the 21st Century.** Ed 7th. New York : McGraw-Hill.
- Tiwana, A. & Mclean, E.R. (2005). Expertise Integration and Creativity in Information Systems Development. **Journal of Management Information Systems** 22(1): 13-43.
- Thompson, P. (2008). Innovative Entrepreneurs – Are The Welsh More Innovative Than The Rest of The UK?. **NEO Working Paper Series Paper 14.** The University of Glamorgan.
- Thomson,A.J. (2005). Indicator-Based Knowledge Management for Participatory Decision-Making. **Computers and Electronics in Agriculture.** 49:206-218.
- Treacy, M. & Wiersema, F. (1993). Customer Intimacy and Other Value Disciplines. **Harvard Business Review** Jan-Feb.
- Tseng, S. (2008). The effects of information technology on knowledge management systems. **Expert Systems with Applications** 35(2008): 150-160.
- Turban, E. *et al.* (2008). **Information Technology for Management.** NJ: John Wiley & Son
- Tushman, M.L. & Nadler, D. (1986). Organizing for Innovation. **California Management Review** 28(3): 74-92.
- Ullman, J.D. (1990). **Principles of Database and Knowledge-Base Systems: Volume II: The New Technologies.** New York: Freeman & Co.
- Utterback, J.M. (1971). The Process of Technological Innovation Within the Firm. **Academy of Management Journal** 14(1): 75-88.
- Utterback, J.M. and Abernathy, W. (1975). A Dynamic Model of Process and Product Innovation. **Omega.** 3(6): 639-656.
- Utterback, J.M. and Suarez, F.F. (1993). Innovation, Competition, and Industry Structure. **Research Policy** 22(1): 1-21.

- Utterback, J.M. (1994). Radical innovation and corporate regeneration. **Research Technology Management** 37(4): pg 10.
- Utterback, J.M. (2004). The dynamics of Innovation. **Educause Review** 39(1): pg.42.
- Valimaki, H. et al. (2004). Indicators of Innovativeness and Enterprise Competitiveness in the Wood Products Industry in Finland. **Scandinavian Journal of Forest Research** 19(Suppl.5) : 90-96.
- Van der Spek, R. & Spijkervet, A. (1995). **Knowledge Management : Dealing Intelligently with Knowledge**. Utrecht : Kenniscentrum CIBIT.
- Van der Spek et al. (2004). The Knowledge Strategy Process. **Handbook on Knowledge Management 2 : Knowledge Directions**. 443-466.
- Vorakulpipat, C. (2008). **Exploring Knowledge Value Creation Practices: An Interpretive Case Study**. Ph.D. Thesis. University of Salford.
- Vouros, G.A. (2003). Technological Issues Towards Knowledge-Powered Organizations. **Journal of Knowledge Management** 7(2): 114-127.
- Wade, M. & Hulland, J. (2004). Review: The Resource-Based View and Information Systems Research: Review, Extension, and Suggestions for Future Research. **MIS Quarterly** 28(1): 107-142.
- Walberg, Herbert J. and et al. (2001). **Improving Educational Productivity**. Greenwich, CT : Information Age Publishing.
- Wang, C.L. & Ahmed, P. K. (2004). The Development and Validation of the Organisational Innovativeness Construct Using Confirmatory Factor Analysis. **European Journal of Innovation Management** 7(4): 303-313.
- Wei, Xiaoke & Xie, Fenghua. (2008). Knowledge Management Process and Innovation: an Empirical Analysis of Firms in Software Cluster. **International Journal of Human Resources Development and Management** 8(1/2).
- WEKA. (2010). **Decision Tree Software**. (Online). Available from:
<http://www.cs.waikato.ac.nz/ml/weka/>. (2010, June 8)
- Wekathai. (2010). **Data Mining**. (Online). Available from: <http://wekathai.blogspot.com>. (2010, June 10)
- Wiig, K. (1993). **Knowledge Management Foundation**. London : Schema Press.
- Wiig, K. (1997). Knowledge Management: Where did it come from and Where will it go?. **Expert Systems with Applications** 13(1): 1-14.

- Yang, Chyan & Chen, Liang-Chu. (2007). Can Organizational Knowledge Capabilities Affect Knowledge Sharing Behavior? **Journal of Information Science** 33(1): 95-109.
- Yin, R. (1994). **Case Study Research: Design and Methods**. Ed.2nd. Beverly Hills, CA: Sage Publishing.
- Zack, M.H. (1999). Developing a Knowledge Strategy. **California Management Review** 41(3): 125-145.
- Zahra, S.A. (1991). Predictors and Financial Outcomes of Corporate Entrepreneurship: An Exploratory Study. **Journal of Business Venturing** 6: 259-286.
- Zhao, F. (2001). Managing Innovation and Quality of Collaborative R&D. **International & 8th National Research Conference**. Melbourne.
- Zhao, F. (2005). Exploring the Synergy between Entrepreneurship and Innovation. **International Journal of Entrepreneurial Behaviour & Research** 11(1): 25-41.
- Zheng, Wei. (2005). **The Impact of Organizational Culture, Structure, and Strategy on Knowledge Management Effectiveness and Organizational Effectiveness**. Ph.D. Dissertation. University of Minnesota.
- Zikmund, W. G. (2000). **Business Research Methods**. 6th ed. Florida: The Dryden Press.
- Zollo, M. & Winter, S.G. (2002). Deliberate Learning and The Evolution of Dynamic Capabilities. **Organization Science** 13(3): 339-351.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ประกอบการ

ผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์เพื่อการพัฒนาเครื่องมือวิจัย และประเมินวัตกรรม

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1. ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช**	นักสภานากรวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหิดล
2. ดร. ประพนธ์ พาสุกยีด*/**	ผู้อำนวยการ	สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม (สคส.)
3. ดร.อุทัย คุณยเกย์*	อธิการบดี	มหาวิทยาลัยศิลปากร
4.คุณ สราเวช พันธุชัชค์*/**	Information Technology Manager	NOK Precision Component (Thailand), Ltd.

* ผู้ทรงคุณวุฒิพัฒนาเครื่องมือวิจัย

** ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเป็นนวัตกรรมของรูปแบบฯ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1.รศ. ดร. รังสรรค์ เนียมสนิท	รองอธิการบดีฝ่ายแผนและสารสนเทศ	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. รศ. ดร. อนันต์ชัย คงจันทร์	รองศาสตราจารย์/ รองผู้อำนวยการสถาบันทดสอบทางวิชาการ	คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. พศ.ดร.มงคลชัย วิริยะพินิจ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	คณะพาณิชย์ศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. พศ. ดร. ณัฐนิภา คุปรัตน์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. พศ. ดร. สุพิช ฤทธิ์แก้ว	ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้อำนวยการ	ศูนย์บริการการศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
6. พศ. ดร. อรรจน์ บันฑิต	ผู้ช่วยศาสตราจารย์/ ผู้อำนวยการ	ศูนย์บรรณาสารและสื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
7. พศ. ดร.จันทวรรณ น้อยวัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
8. ดร. บุญเรือง เนียมหอม	อาจารย์	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล	อาจารย์	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
10. ดร.จิรัชมา วิเชียรปัญญา	อาจารย์	คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต

ผู้ประกอบการให้สัมภาษณ์เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถ

ในการจัดการความรู้

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1. คุณมนูญ ศรีคุณาวร	Corporate Human Resources Director	The Siam Cement Public Company Limited
2. คุณสุพิชญ์ สุวฤทธิ์	Vice President: Organization Development	PTT Public Company Limited
3. ดร.อุทัย สวนกุล	Deputy Director HR Shared Services	True Corporation Public Company Limited
4. คุณสมบูรณ์ จิตินันท์สมบูรณ์	Business Director	Patum Rice Mill and Granary Public Company Limited
5. คุณภาสกร ศรีทอง	Human Resources Manager	Thai Plastic Bags Industries Company Limited
6. คุณนิพนธ์ ศุดแก้ว	Assistant Vice President	Samart Corporation Public Company Limited
7. ดร.นัยวุฒิ วงศ์โภมา	General Manager	IE Technology Company Limited
8. คุณดวงนภา มะโนชัย	Human Resources Manager	Goodyear (Thailand) Public Company Limited

ผู้ประกอบการที่เป็นกรณีศึกษาทดลองรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1. คุณ กิษณิวัฒน์ จันทรakan ตามนั่นท์	General Manager	KTB Leasing Company Limited
2. คุณวิศิษฐ์ มั่งคั่ง	Administrative Division Manager	Vanachai Panel Industries Company Limited
3. คุณบุศรินทร์ วนารสวดี	Deputy Managing Director	Altantic Pharmaceutical Company Limited
4. คุณพรชัย เกรียงสี่มื้น	Employee Relations Manager	DHL Express International (Thailand) Limited
5. คุณจิรภานุวัฒน์ปรีชา	Corporate Planning Manager	Locus Telecommunication Inc., Limited

**ผู้ประกอบการที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการความรู้และนวัตกรรมเพื่อ
ทดสอบแบบจำลอง**

ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน
1. คุณพรเทพ จรัสศรี	ผู้จัดการส่วน	บริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด(มหาชน)
2. คุณวชรมงคล เบญจธนະนัตร์	ประธานกรรมการ	บริษัท นาครูมดีไซน์ จำกัด
3. คุณวรรณชัย วงศุณิญาณ	ผู้จัดการทั่วไป	บริษัท สยามยาชิโยะ จำกัด
4. คุณเอกวัฒน์ วิทูรปกรณ์	กรรมการผู้จัดการ	บริษัท แอร์โรคลาส จำกัด
5. คุณพรภัคดี จันทร์พ่องศรี	Investor Relation	บริษัท ไทยออยฟิดิคอล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)
6. คุณนิพนธ์ จันทร์ทองใบ	ผู้จัดการบุคคล	บริษัท ไทยอินเอฟซี จำกัด
7. คุณสุรพันธ์ ใจมา	ผู้จัดการขาย	บริษัท เฟเรนซ์อุสคาบี(ไทยแลนด์) จำกัด
8. คุณณรงค์ ทศนนิพนธ์	กรรมการผู้จัดการใหญ่	บริษัท ซีฟโก้ จำกัด (มหาชน)
9. คุณสมบูรณ์ จิตินันท์สมบูรณ์	กรรมการผู้จัดการ	บริษัท อินโนฟูด (ไทยแลนด์) จำกัด
10. คุณ ประพันธ์ สินธุรัตเวช	ผู้จัดการฝ่ายพัฒนาฯ	บริษัท ปูนซิเมนต์ครหหลวง จำกัด (มหาชน)
11. คุณอา拿ันท์ ถุงจินดา	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	บริษัท แปซิฟิกไฟฟ์ จำกัด (มหาชน)
12. คุณสมชาย วิรัตน์โภคิน	ผู้จัดการหน่วยธุรกิจ	บริษัท อาร์เอ็กซ์ จำกัด
13. คุณวีระวัฒน์ นิติศรีวรากุล	ผู้จัดการฝ่ายผลิตภัณฑ์	บริษัท วีอาร์แชนเดลล์ จำกัด (VRH)
14. คุณไฟโรมน์ เหลืองอภิชน	ผู้จัดการฝ่ายการตลาด	บริษัท เอช บี ซี นาเก็ตติ้ง จำกัด (Amigo)
15. คุณ นานพ ธรรมสิริอนันต์	กรรมการผู้จัดการ	บริษัท ชิลลคอนคราฟท์เทคโนโลยี จำกัด

ภาคผนวก ข

สรุปคำให้สัมภาษณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1

1. การจัดการความรู้มีบทบาทและมีความสำคัญต่อนวัตกรรมขององค์การอย่างไร?

คำว่า “นวัตกรรม” เป็น “คำใหม่” ที่มักใช้ทั่วๆ ไปในหลายๆ ที่ แต่ “นวัตกรรม” นี้ ไม่ใช่สิ่งที่อยู่ดีๆ จะเกิดขึ้นมาเอง หากแต่เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา ไม่สามารถ “บังคับ” ให้เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใดได้ ส่วนใหญ่มีต้นทางมาจาก “แรงบันดาลใจ” ของผู้ใดผู้หนึ่ง ผู้ซึ่งต้องการจะทำให้เกิด “การเปลี่ยนแปลง” นวัตกรรมมักเริ่มต้นมาจากความคิดที่สร้างสรรค์ เริ่มจากการพูดคุยกันของคน ด้วยเหตุนี้การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (ลปร.) จึงถือเป็นประตุหรือเป็นช่องทางที่สำคัญของการสร้างนวัตกรรมในองค์การ

การจัดการความรู้ตามแนวคิดของสถาบันการจัดการความรู้เพื่อสังคม หรือ ศกส. มักจะมุ่งเน้นไปที่กระบวนการ ลปร. นี้ โดยที่ต้องมีการจัดการเพื่อส่งเสริมให้การ ลปร. เป็นไปภายใต้บรรยากาศที่ผ่อนคลาย บรรยายการที่ผู้คนไว้วางใจซึ่งกันและกัน ไม่รეงรีบหรือเคร่งเครียดจนเกินไป ปัจจัยเหล่านี้ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อันเป็นต้นทางของการสร้างนวัตกรรม

2. ความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์การคืออะไร และมีองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง?

ความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์การ จากประสบการณ์การทำงานที่ส่งเสริมเรื่องการจัดการความรู้มาเป็นเวลากว่า 5 ปี พบว่าสามารถมองได้ 3 มุมมองใหญ่ๆ คือ:

(1) มุมมองแบบใช้ความรู้เป็นตัวตั้ง (Knowledge Perspective) เป็นมุมมองที่นิยมใช้กันในองค์กรทั่วไป เป็นการให้ความสำคัญกับการสร้าง “ตั้ง” หรือสร้าง “คลัง” เพื่อจัดเก็บความรู้ ในมุมมองนี้ผู้ที่ทำหน้าที่จัดการความรู้จะต้องมีจิตความสามารถ (Competency) ทางด้านการพัฒนาระบบ จะต้องสามารถพัฒนาระบบที่เหมาะสมกับการใช้งานในองค์การ โดยจะต้องคำนึงถึงผู้ใช้งานเป็นสำคัญ (User Focus) และสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับคนในองค์กรนั้นๆ

(2) มุมมองที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ (Learning Perspective) คือถึงแม้จะเห็นว่าความรู้ (ตามมุมมองที่หนึ่ง) นั้นสำคัญ แต่ก็ตระหนักว่าสิ่งเหล่านั้นยังเป็นสิ่งที่อยู่ “นอกตัว” จะต้องมีกระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นภายในตัวคนแต่ละคน จน Knowledge เหล่านั้น เปลี่ยนผ่านมาเป็น Knowing ภายในคน จึงจะเกิดผลในทางปฏิบัติ เพราะการจัดการความรู้ที่แท้จริงความสำคัญนั้นจะอยู่ที่การกระทำ หากว่าแต่ไม่เกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอะไร นั่นย่อมไม่ใช่เป้าหมายที่แท้จริงของการจัดการความรู้ ดังนั้นจึง

ความสามารถที่สำคัญตามนุmnongนี้จึงอยู่ที่การสร้างการเรียนรู้ ให้เกิดขึ้นภายในคนจนสามารถเห็น การเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรมได้

(3) มุmnongที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่าย (Networking Perspective) เพื่อโอบايให้ผู้ที่มี ใจหรือมีเป้าหมายร่วมกัน ได้มาร่วมกลุ่มหรือเป็นเครือข่ายกัน สร้างความเป็น “กัลยาณมิตร” ระหว่างกัน เกิดเป็นชุมชนของคนที่สนใจเรื่องที่คล้ายๆ กัน เป็นชุมชนของคนที่ปฏิบัติงานด้านเดียวกัน ที่เรียกว่า Community of Practice หรือ CoP เป็นวงที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน จึง ความสามารถที่สำคัญตามนุmnongนี้คือการที่สามารถสร้างเครือข่าย และการสร้างการเรียนรู้ในเครือข่าย ได้

3. การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ในแต่ละองค์ประกอบจะสามารถ ดำเนินการได้อย่างไรบ้าง ?

การพัฒนาความสามารถตามที่กล่าวมาแล้วนั้น ต้องอาศัยความเข้าใจในลักษณะที่เกี่ยวพันกัน ไม่สามารถแยกคิดเป็นส่วนๆ ได้ จึงความสามารถของทั้งสามมุmnongดังที่ได้กล่าวไว้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้อง สัมพันธ์กัน ดังจะเห็นได้ว่า ถ้ามีแต่ Networking Competency (มุmnongที่สาม) แต่ไม่มี Learning Competency (มุmnongที่สอง) ก็จะไม่มี CoP เกิดขึ้น หรือหากขาดความสามารถในเชิง System / Technology (มุmnongที่หนึ่ง) การจัดเก็บ เผยแพร่ความรู้ก็จะทำได้ยาก อันมีส่วนทำให้การเรียนรู้เกิดได้ ยากขึ้น หรือทำให้การ ลปร. ในเครือข่ายเป็นไปได้ยาก เป็นต้น

ด้วยเหตุนี้การจัดการความรู้ที่ใช้เพียงมุmnongด้านใดด้านหนึ่ง นอกจากจะเป็นการจัดการความรู้ที่ “ไร้พลัง” แล้ว ยังก่อให้เกิดผลลัพธ์ในระดับไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน ไม่ว่าจะเป็นเวลาของบุคลากร หรือ ทรัพยากรที่เป็นตัวเงิน (งบประมาณ) ก็ตาม

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 2

1. การจัดการความรู้มีบทบาทและความสำคัญต่อนวัตกรรมขององค์การอย่างไร?

การที่จะตอบว่าการจัดการความรู้มีบทบาทและความสำคัญต่อนวัตกรรมขององค์การอย่างไร ประดิษฐ์แก้วกานต์ ที่ต้องทำความชัดเจนก่อนคือ อะไรคือนวัตกรรมขององค์การหรือกล่าวอีกอย่างหนึ่ง ก็คือนวัตกรรมขององค์กรหมายความว่าอย่างไร ถ้าประดิษฐ์แก้วกานต์ไม่ชัดเจนพอ การกล่าวถึงบทบาทและความสำคัญของการจัดการความรู้ก็ไม่สามารถกล่าวให้ชัดเจนได้ ด้านนวัตกรรมขององค์การ หมายถึง “ระบบการบริหารจัดการ” ขององค์การ บทบาทของการจัดการความรู้เป็นแบบหนึ่ง แต่ถ้า “นวัตกรรมขององค์การ” หมายถึง การดำเนินงานขององค์การ การจัดการความรู้ก็อาจจะมีบทบาทแบบหนึ่ง เป็นต้น

ความหมายของคำว่า “การจัดการความรู้” ก็ยังเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงกันมากกว่า หมายความว่าอะไรในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพราะ “การจัดการความรู้” มีนัยว่า มี “การจัดการ” (Management) กับสิ่งที่เรียกว่า “ความรู้” (Knowledge) คำมาที่ตามมาก็คือ ใครเป็นผู้ “จัดการ” และ “ความรู้” นั้นเป็นความรู้ประเภทใดระหว่าง Explicit knowledge และ Implicit knowledge การดำเนินกิจกรรมที่ทำกันอยู่และเรียกว่าการจัดการความรู้นั้นแนบจะเรียกว่าเป็นแบบกระบวนการพัฒนาองค์การ (Organizational Development) ซึ่งได้กระทำการพัฒนาเพื่อพัฒนาองค์การ แต่จะเป็นนวัตกรรมหรือไม่ หากที่จะรู้ได้ การจัดการสิ่งที่เรียกว่าความรู้นั้น เรายก “จัดการ” ได้หลายอย่าง เช่น จัดการสร้างความรู้ (Knowledge production Management) การสั่งสมความรู้ (Knowledge Accumulation Management) การจัดการถ่ายทอดความรู้ (Knowledge Transmission Management) และ การจัดการความรู้ให้เกิดประโยชน์ ในทางปฏิบัติ (Knowledge Utilization Management) เป็นต้น สมเหตุสมผลว่าความเข้าใจในเรื่องนี้ของผู้คนจะแตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามถ้าความหมายของสิ่งที่เรียกว่า “การจัดการความรู้” คือ การจัดกิจกรรมให้บุคลากรในหน่วยงานเดียวกันมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การพบปะพูดคุยกันในเรื่องต่างๆ ในหน่วยงานที่ทุกคนทำงานด้วยกันอย่างสม่ำเสมอ ประโยชน์ก็มีแนวโน้มเพราะบุคลากรในหน่วยงานแต่ละคนจะได้เรียนรู้ว่าหน่วยงานของตนกำลังทำอะไร มีเป้าหมายอะไร และรู้ว่าแต่ละคนหรือแต่ละแผนกในหน่วยงานทำอะไรกันอยู่ เป็นต้น การจัดกิจกรรมแบบนี้เรียกว่า “การจัดการความรู้” ใช่หรือไม่ ถ้าใช่ กิจกรรมแบบนี้ถือว่าทำให้องค์การมีนวัตกรรมหรือไม่ก็ต้องตอบคำถามให้ชัดเจนอีกว่า “นวัตกรรมขององค์การ” คืออะไร เราหมายถึง นวัตกรรมด้านการจัดการ เท่านั้นหรือ หรือว่า เราหมายถึงนวัตกรรมในการดำเนินงาน หรือเรามาถึงนวัตกรรมในการติดตามและประเมินผล หรือหมายถึงทั้งหมดที่กล่าวมา จากประดิษฐ์แก้วกานต์ที่กล่าวมาข้างบนทำให้การตอบคำถามยากที่จะทำให้ชัดเจนได้

2. ความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์การคืออะไรและมีองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง โดยหากแบ่งมุมมองออกเป็นสองด้าน คือ Resource-based perspective และ Knowledge-based Perspective ?

คำถานนี้เกี่ยวโยงกับประเด็นในคำถานแรกเช่นกัน เพราะถ้าต่างคนต่างเข้าใจว่า “การจัดความรู้” ว่าหมายความว่าอะไร จะทำให้ผู้ตอบใช้ฐานการคิดไม่เหมือนกัน เวลาจะสรุปอาจทำให้เกิดปัญหาความไม่ชัดเจนได้ อีกประการหนึ่ง ความเข้าใจในเรื่อง Perspective ทั้งสองก็อาจเป็นปัญหา เพราะต่างคนต่างเข้าใจคำหลักทั้งสอง ไม่เหมือนกัน แต่ถ้ามุมมองในด้าน Resource-base เป็นเรื่องของเทคโนโลยี วัฒนธรรมองค์การ และโครงสร้างองค์การ รวมถึงมุมมองในด้านของ Knowledge-base เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้ ความเชี่ยวชาญ และคลังความรู้ในองค์การ แน่นอนสิ่งเหล่านั้นแต่มีความสัมพันธ์ต่อการส่งเสริมความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์การ

3. การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ในแต่ละองค์ประกอบจะสามารถดำเนินการได้อย่างไร?

การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ ทำได้หลายแบบหลายแนวทาง ขึ้นอยู่กับบริบทและสภาพแวดล้อมขององค์การแต่ละองค์การ แต่หากจะกล่าวถึงโดยพิจารณาตามองค์ประกอบที่ได้กล่าวถึงก่อนหน้านี้ หากพิจารณาในมุมมองของ Resource-based เช่นเรื่องของ Technology องค์การควรเน้นในเรื่อง Software มากกว่า Hardware เพราะการมีอุปกรณ์ที่ทันสมัย แต่คนใช้ไม่เป็น หรือไม่สามารถให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้งานได้ ก็ไม่มีประโยชน์ Culture ซึ่งหมายถึงวัฒนธรรมองค์การ ก็ควรมีลักษณะการทำงานแบบทุ่มเท การทำงานเป็นทีม และมีบรรยากาศที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันตลอดเวลา ในส่วนของ Structure ก็ควรที่จะทำให้การทำงานมีการประสาน และเชื่อมโยงกัน โดยผู้นำต้องเห็นความสำคัญของการจัดการความรู้ และให้การสนับสนุนทั้งในเชิงนโยบาย และการปฏิบัติ เช่น การให้แรงจูงใจให้คนมีการทำงานร่วมกัน กระตุ้นให้เกิดการคิดแบบสร้างสรรค์ และค่านิยมร่วม

อย่างไรก็ตามถ้ามองในมุมมองด้าน Knowledge-based ความเชี่ยวชาญ (Expertise) ของบุคลากรในองค์การก็เป็นสิ่งที่สำคัญ เช่น การที่ต้องมีความรู้ในเรื่องภาษาอังกฤษ เพราะความรู้ต่าง ๆ ในปัจจุบันอยู่ใน Internet ซึ่งต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ในเรื่องการเรียนรู้(Learning) ต้องทำให้คนในองค์การชอบที่จะเรียนรู้ และคิดว่าการทำงานเป็นการเรียนรู้ด้วย และสำหรับองค์ประกอบที่จะช่วยทำให้ความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์การมีประสิทธิภาพอีกองค์ประกอบหนึ่ง ก็คือ คลังข้อมูล (Information) จะต้องให้ประโยชน์ต่อการทำงาน และมีจำนวนที่เพียงพอ รวมถึงคนในองค์การต้องมีความเข้าใจในข้อมูลเหล่านั้นด้วย

ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 3

1. การจัดการความรู้มีบทบาทและความสำคัญต่อวัตกรรมขององค์กรอย่างไร?

การจัดการความรู้ของ NOK นั้น ดำเนินการ โดยยึดพนักงานเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาและขับเคลื่อนองค์การ ดังนั้นนี้เราจึงน้นไปที่การให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพของพนักงานเพื่อให้พนักงานเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรมให้กับองค์การ การพัฒนาพนักงานของ NOK ทำในหลายรูปแบบ เช่น ส่งพนักงานไปฝึกงานกับศูนย์พัฒนาเทคโนโลยีของบริษัทแม่ที่ประเทศญี่ปุ่น, การทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศที่เราเชิญให้มามาเป็นที่ปรึกษาในการพัฒนาระบบเครื่องจักรของโรงงาน นอกจากนี้ยังเน้นการพัฒนาบุคลากร โดยใช้กิจกรรมเป็นพื้นฐาน (Activity Base) ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรม 5S, Kaizen, QCC, TPM, Safetyฯลฯ เพื่อให้พนักงานได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง เมื่อพนักงานมีความรู้ความสามารถและทักษะที่ดีแล้ว องค์การก็เปิดโอกาสให้พนักงานได้แสดงความสามารถผ่านช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ การเขียนข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงกระบวนการการทำงาน, การทำกิจกรรมกลุ่ม QCC เพื่อแก้ไขปัญหางานที่ทำอยู่อย่างเป็นระบบ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดนวัตกรรมต่าง ๆ กับองค์การมากมาย เช่น ทีมวิศวกรรมได้คิดประดิษฐ์หุ่นยนต์สำหรับหยินจับชิ้นงานที่มีถึง 3 แขนกล หรือ การทำ Kaizen โดยเปลี่ยนวิธีการตัดชิ้นงานที่ตัดเพียงครึ่งเดียว แต่ได้ชิ้นงานถึง 8 ชิ้น ในส่วนสำนักงาน พนักงานได้คิดวิธีการลดขั้นตอนการทำงาน โดยนำระบบ IT มาใช้ เช่น ระบบ E-Document, E-Stationary และ E-Scheduling ฯลฯ ทำให้งานเอกสารและงานธุรการ รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- ระบบโครงสร้างพื้นฐาน : ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ เช่น ห้องสมุดของบริษัท รวมถึงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ก็เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยให้ พนักงานเข้าถึงความรู้ต่าง ๆ ได้ ไม่ว่าเป็น Internet หรือ Intranet รวมถึง Application ต่าง ๆ ที่บริษัทพัฒนาขึ้นเองเพื่อจัดเก็บ Knowledge Asset ขององค์การ เช่น ระบบ Team Room, ระบบ Corp Report เป็นต้น

2. ความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์กรคืออะไรและการมีองค์ประกอบที่สำคัญอะไรบ้าง?

ความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์กร คือ การที่องค์กรสามารถพัฒนาความรู้ให้กับบุคลากร โดยมีระบบในการจัดเก็บ Knowledge Asset ที่ดี และดำเนินการถ่ายทอดความรู้นั้นไปยังพนักงานคนอื่น ๆ ในอย่างองค์การ ได้ทั้งถึงอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบในการจัดการความรู้หากแบ่งตาม Resource-Based Perspective และ Knowledge-Based Perspective ได้ดังนี้

1. Resource-Based Perspective ได้แก่

- นโยบายในการบริหาร : ชี้งอีอ่อนวายและให้ความสำคัญในการพัฒนา

ศักยภาพของพนักงาน

- การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร : ผู้บริหารให้การสนับสนุน รวมถึงเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา KM ขององค์กร

- การจัดโครงสร้างองค์กร : มีการจัดตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการ KM, คณะกรรมการ 5S, คณะกรรมการ TPM, คณะกรรมการอนุรักษ์พลังงาน, คณะกรรมการจัดการขยะ ฯลฯ ทำหน้าที่ในการดำเนินการผลักดันให้เกิดโครงสร้างการพัฒนาความรู้ในด้านที่ตนเองรับผิดชอบและเผยแพร่ความรู้สู่พนักงานทุกระดับ

2. Knowledge-Based Perspective ได้แก่ การใช้กิจกรรมต่าง ๆ เป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ให้กับพนักงานในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรม 5S, Kaizen, QCC, TPM, Safety ฯลฯ เป็นเครื่องมือในการจัดการความรู้ ในแต่ละองค์กร ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาความรู้ให้กับพนักงานด้วยการลงมือปฏิบัติจริง

3. การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ในแต่ละองค์ประกอบจะสามารถดำเนินการได้อย่างไรบ้าง?

การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้แต่ละองค์ประกอบสามารถดำเนินการได้ดังนี้

ด้านResource-Based Perspective

- นโยบายในการบริหาร และการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร : สามารถพัฒนาได้โดยจัดให้ผู้บริหารได้ไปศึกษาดูงานองค์กรที่เป็น Best Practice ในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจ และกระตุ้นให้เกิดนโยบายและแนวทางการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาองค์การให้ดีขึ้น

- การจัดโครงสร้างองค์กร : การที่พนักงานอาสาเข้าไปมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการของกิจกรรม หัวหน้างานจะต้องให้ความสำคัญ และนำงานนี้มาเป็นตัวประเมินผลการทำงานด้วย เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้พนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การผ่านการเป็น Committee ในคณะกรรมการต่าง ๆ

- ระบบโครงสร้างพื้นฐาน : การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นคือเงินลงทุน ซึ่งผู้บริหารต้องคิดว่าลงทุนแล้วมีความคุ้มค่าหรือไม่ ดังนั้นเมื่อจะลงทุนสร้างโครงสร้างพื้นฐานแต่ละอย่าง จะต้องมีการวางแผน และพิจารณาอย่างรอบคอบ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และความคุ้มค่ามากที่สุด

ด้าน Knowledge-Based Perspective ซึ่งทำผ่านกิจกรรมต่าง ๆ นั้น สามารถพัฒนาได้หลายแนวทางควบคู่กัน ได้แก่

- การฝึกอบรม
- การทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญมาเป็นที่ปรึกษาในการวางแผนและดำเนินการ
- การศึกษาดูงานจากองค์กรที่เป็น Best Practice
- การลงมือปฏิบัติจริง ทำให้ค้นพบปัญหา และนำไปสู่ทางแก้ไข

- การเขียน One Point Lesson และนำไปสอนต่อให้กับพนักงานคนอื่นๆ
 - การทำ After Action Review หลังการทำกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อทำให้ทราบข้อดี ข้อด้อยของ กิจกรรมที่ทำเสร็จไปแล้ว อันนำไปสู่การปรับปรุงให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป
 - การจัดโครงการแบ่งขันภาระในต่าง ๆ เช่น ประกวด Kaizen คีเด่น, แบ่งขันชิงแชมป์ QCC ซึ่ง ช่วยกระตุ้นให้พนักงานเกิดแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองมากขึ้น
 - การนำกิจกรรมต่าง ๆ มากำหนดเป็นตัว KPI ในการชี้วัดผลงานของพนักงาน ทำให้พนักงาน ต้องเรียนรู้ และร่วมกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา
 - การเข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพขององค์การด้านต่าง ๆ ซึ่งจัดโดยภาครัฐหรือสถาบันที่ได้ มาตรฐาน เช่น รางวัล Prime Minister Award โดยกระทรวงอุตสาหกรรม, รางวัล Thailand 5S Award โดยสถาบันส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ฯลฯ การเข้าร่วมแบ่งขันกับสถาบัน ระดับประเทศเช่นนี้ ทำให้องค์สามารถระดับมาตรฐานของตนเองในขณะที่พนักงานก็ได้ เรียนรู้จากการลงมือทำจริง และยังได้เรียนรู้จากคู่แข่งอีกด้วย
-

ภาคผนวก ก
แบบตรวจสอบข้อคำถามเพื่อสร้างตัวบ่งชี้ความสามารถในการจัดการความรู้

คำชี้แจง:

แบบตรวจสอบข้อคำถามเพื่อสร้างตัวบ่งชี้ความสามารถในการจัดการความรู้นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการความรู้ ได้ตรวจสอบความตรงของรายชื่อ (Content Validity) เพื่อนำไปสร้างเครื่องมือวิจัย โดยพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับข้อคำถามที่ต้องการให้เป็นตัวบ่งชี้ จากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence – IOC)

ตอนที่ 1: ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ-สกุล.....
2. ตำแหน่ง
3. สถานที่ทำงาน.....

ตอนที่ 2: ข้อคำถามเพื่อสร้างตัวบ่งชี้ความสามารถในการจัดการความรู้

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนี้เป็นตัวบ่งชี้ที่ถูกต้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้เป็นตัวบ่งชี้ที่ถูกต้อง
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนี้ไม่เป็นตัวบ่งชี้ที่ถูกต้อง

นิยามศัพท์จากทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการที่มีลักษณะเป็นพัฒนาการที่เกี่ยวกับการจัดการข้อมูล สารสนเทศ ความรู้ กิจกรรม ตลอดจนประสบการณ์ ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลในองค์กร เพื่อสร้างเป็นความรู้ และความคิดใหม่ในลักษณะของนวัตกรรม โดยคำนึงถึงการพัฒนาความสามารถ ขององค์กรในด้านโครงสร้าง วัฒนธรรม และเทคโนโลยีองค์การเพื่อให้เกิดการเข้าถึง การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอน และการแพร่กระจายของความรู้ เพื่อทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่าง มีประสิทธิภาพ และสร้างความสามารถในเชิงการแบ่งขันขององค์กรในระยะยาว

กระบวนการจัดการความรู้ หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้มาใช้ประโยชน์ใน องค์กร และสร้างประสิทธิผลให้แก่องค์กรตามเป้าหมาย หรือกลยุทธ์ที่องค์กรได้กำหนดไว้ การที่ กระบวนการจัดการความรู้ซึ่งมีลักษณะเป็นพลวัตรทั้งในเชิงวงจร(Cycle) และในลักษณะที่เป็นเครือข่าย

(Network) ซึ่งประกอบด้วย 4 กระบวนการ คือ การแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ การเก็บความรู้ และการใช้ความรู้

ความสามารถในการจัดการความรู้ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้กระบวนการจัดการจัดการความรู้มีประสิทธิภาพและส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การได้ โดยที่ความสามารถในการจัดการความรู้ประกอบด้วย ความสามารถในด้านทรัพยากร (Resource-Based Capability) ซึ่งประกอบด้วย เทคโนโลยี โครงสร้างและวัฒนธรรมองค์การ และความสามารถในด้านความรู้(Knowledge-Based Capability) ซึ่งประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญ การเรียนรู้ และสารสนเทศทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

การแสวงหาความรู้ หมายถึง กระบวนการสืบเสาะค้นหา และรวบรวมความรู้ที่จะจัดกระจายหรือเพื่ออยู่ตามที่ต้อง ๆ ทั้งในและนอกองค์การ เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน พัฒนาการทำงาน และแก้ไขปัญหาในการทำงานของตน จนส่งผลให้เกิดทักษะและความชำนาญ

การสร้างความรู้ หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์(Generative Process) การสร้างความรู้ใหม่จึงเกี่ยวข้องกับ แรงผลักดัน การหั่งรู้ ความเชี่ยวชาญ และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล การสร้างความรู้ต้องสร้างจากผู้รู้ และ จากบทเรียนที่เกิดจากประสบการณ์ทำงานร่วมกันของคนที่ปฏิบัติงานในองค์การ ผ่านกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งการสร้างความรู้เป็นเรื่องของปฏิสัมพันธ์ ของความรู้ ระหว่างความรู้แห่งในตัวคน และความรู้ชัดแจ้ง

การเก็บความรู้ หมายถึง กระบวนการจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบและเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการค้นคืน ตลอดจนการแพร่กระจายของความรู้ เพื่อการนำความรู้มาใช้ใหม่ (Knowledge Retrieval) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยความรู้ที่มีการจัดเก็บก็จะต้องทำการคัดกรอง(Refining) ความรู้ที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อองค์การ

การใช้ความรู้ หมายถึง กระบวนการถ่ายโอนความรู้(Knowledge Transfer) และการใช้ประโยชน์จากความรู้(Knowledge Utilization) ซึ่งการถ่ายโอนความรู้มีได้หลายวิธีอาจจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้ เช่น การถ่ายโอนผ่านสื่อต่าง ๆ การประชุม การศึกษาดูงาน การปรับเปลี่ยนหน้าที่ตำแหน่งงาน การมีระบบพี่เลี้ยง และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น รวมถึงการถ่ายโอนความรู้ที่ส่งผลต่อการแพร่กระจายของความรู้(Diffusion) และการกระตุ้นให้เกิดการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดคุณค่าแก่องค์การ และการใช้ความรู้ที่มีประสิทธิภาพจะทำให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ กระบวนการทำงาน

ความสามารถด้านทรัพยากร หมายถึง ความสามารถในการจัดการความรู้ ที่เกิดจากศักยภาพในเชิงทรัพยากรขององค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการจัดการความรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ เทคโนโลยี (Technology) โครงสร้าง(Structure) และวัฒนธรรม(Culture)

เทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ ทั้งในส่วนของอุปกรณ์ (Hardware) และโปรแกรมการทำงาน(Software) ซึ่งหมายความรวมถึงฐานข้อมูล (Database) และระบบเครือข่าย(Network System) ทั้งภายในและภายนอกองค์การ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการความรู้

โครงสร้าง หมายถึง ความสามารถขององค์การในด้านโครงสร้างการดำเนินงาน และการสั่งการขององค์การ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงระบบการจูงใจ (Incentive System) การกำหนดบทบาทหน้าที่ในการทำงาน(Work Design) รวมถึงนโยบายการสนับสนุนของฝ่ายบริหาร(Management Support) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการความรู้

วัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถขององค์การในด้านวัฒนธรรมองค์การ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับค่านิยมทัศนคติ และวิธีการปฏิบัติงาน ตลอดจนบรรยายกาศในการทำงาน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการความรู้ ทั้งนี้ประกอบด้วยวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ การประสานงาน ความร่วมมือ และการให้รู้ของบุคลากรในองค์การ

ความสามารถด้านความรู้ หมายถึง ความสามารถในการจัดการความรู้ ที่เกิดจากศักยภาพทางด้านทรัพย์สินไม่มีตัวตน (Intangible Assets) หรือ ความรู้ (Knowledge) ที่ประกอบด้วยความรู้ที่มีลักษณะแฝงในตัวคน (Tacit Knowledge) และความรู้ชัดแจ้ง(Explicit Knowledge) โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ความเชี่ยวชาญ การเรียนรู้ และสารสนเทศ

ความเชี่ยวชาญ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการอย่าง地道 ได้อย่างหนึ่งโดยได้ผลดี ซึ่งเกิดจากการมีความรู้ที่มีลักษณะเฉพาะ และเกิดขึ้นจากประสบการณ์ การฝึกฝน และความร่วมมือ ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ หรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถโดดเด่นเชิงความรู้ความสามารถในด้านใดด้านหนึ่ง (Knowledge Champions)

การเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ ที่เป็นการเรียนรู้จากบทเรียน(Lessons Learned) ซึ่งถือเป็นการได้รับความรู้จากการที่ปฏิบัติภาระให้สถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งลักษณะงานที่ปฏิบัติอาจจะมีหลากหลายนิด และหลากหลายดับ โดยบทเรียนที่ทำให้ได้เรียนรู้อาจจะมีลักษณะเป็นการปฏิบัติงานที่ดี(Best Practice) หรือ การเทียบเคียงการปฏิบัติงาน(Benchmarking)

สารสนเทศ หมายถึง ความสามารถในการมีข้อมูล(Data) และสารสนเทศ(Information) ที่มีคุณค่าและคุณประโยชน์ ทั้งในเชิงจำนวนและคุณภาพ เช่น ข้อมูลความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจจะมาจากการทดลอง การสำรวจ หรือรายงานต่าง ๆ รวมถึงการจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล ที่จะให้เกิดประโยชน์เมื่อถูกนำมาใช้งาน

องค์ประกอบ	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง
		+1	0	-1	
1. การแสวงหาความรู้	เทคโนโลยี				
	1.1 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นหาและเข้าถึงความรู้ใหม่ ๆ ได้ทันทีที่ต้องการใช้ในทุกที่และทุกเวลา.....	
	1.2 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงแหล่งความรู้ที่มีลักษณะเฉพาะตามความต้องการของบุคลากร.....	
	1.3 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพการทำงานสูง และทันสมัยทั้งด้านอุปกรณ์ และระบบ.....	
	โครงสร้าง				
	1.4 องค์การของท่านมีการกำหนดวิสัยทัศน์และความรู้หลักที่มีความจำเป็นต้ององค์การอย่างชัดเจน.....	
	1.5 องค์การของท่านจัดให้มีหน่วยงานหรือบุคลากรทำหน้าที่ให้คำแนะนำ และสนับสนุนการเข้าถึงความรู้ตามความต้องการ.....	
	1.6 องค์การของท่านมีระบบสนับสนุนให้บุคลากรสามารถนำไปใช้แหล่งความรู้ที่สนใจได้อย่างสะดวก.....	
	1.7 องค์การของท่านมีการสร้างเครือข่ายความรู้ และสนับสนุนให้บุคลากรได้แสวงหาความรู้จากเครือข่ายอื่น ๆ เช่นอ.	
	วัฒนธรรม				
	1.8 บุคลากรในองค์การของท่านเห็นความสำคัญของความรู้ว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จ.....	
	1.9 บุคลากรในองค์การของท่านมีการรับรู้และเข้าใจในวิสัยทัศน์ และเป้าหมายขององค์การ.....	
	1.10 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสนใจ ศักดิ์ศรีความรู้ทั้งจากภายใน และภายนอกองค์การอยู่ตลอดเวลา.....	
	1.11 บุคลากรในองค์การของท่านมีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจนในเป้าประสงค์ของความรู้ที่ต้องการแสวงหา.....	
	ความเชี่ยวชาญ				
	1.12 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการสังเกตและสนับใจที่จะแสวงหาความรู้เพื่อตอบข้อสงสัยของผู้อื่นตลอดเวลา.....	
	1.13 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ที่มีลักษณะเฉพาะจากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกองค์การ.....	
	1.14 บุคลากรในองค์การของท่านมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพในการแสวงหาความรู้.....	
	1.15 บุคลากรในองค์การของท่านมีทักษะในการใช้ภาษาและการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ทั้งภาษาไทยในและภายนอกองค์การ.....	

	<p>การเรียนรู้</p> <p>1.16 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสนใจและอยากรู้จักเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้ทางธุรกิจ.....</p> <p>1.17 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสนใจและรู้สึกท้าทายกับการได้เรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจขององค์การ.....</p> <p>1.18 บุคลากรในองค์การของท่านมีประสบการณ์ในการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย.....</p> <p>1.19 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสนใจและเห็นคุณค่าของบทเรียนของการทำงานในอดีต หรือแนวทางการปฏิบัติที่ดีในองค์การ.....</p> <p>สารสนเทศ</p> <p>1.20 องค์การของท่านมีแหล่งข้อมูล หรือคลังสารสนเทศขององค์การที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งจากภายในและภายนอกองค์การ ได้สะดวก และทันความต้องการ.....</p> <p>1.21 องค์การของท่านมีเอกสารสารสนเทศ และข้อมูลต่างๆ ที่จัดเก็บไว้ในหลายลักษณะ เช่น บันทึกการประชุม รายงานผลการดำเนินงาน บทความ เป็นต้น และสามารถเข้าถึงเพื่อแสวงหาความรู้ได้สะดวก.....</p> <p>1.22 องค์การของท่านมีฐานข้อมูล สารสนเทศที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรในการนำมาใช้เพื่อการปฏิบัติงานทั้งในเรื่องคุณภาพและปริมาณ.....</p>	
<p>2. การสร้าง ความรู้</p>	<p>เทคโนโลยี</p> <p>2.1 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมงานภายในองค์การ.....</p> <p>2.2 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศในการแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลหรือน]=(บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกองค์การ.....</p> <p>2.3 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ได้โดยไม่จำคัดสถานที่และเวลาการใช้งาน.....</p> <p>โครงสร้าง</p> <p>2.4 องค์การของท่านมีระบบและวิธีการที่กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันในองค์กรทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ.....</p> <p>2.5 องค์การของท่านมีระบบสนับสนุนและอื้อให้บุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ในร่องที่มีความสนใจ.....</p> <p>2.6 องค์การของท่านมีวิธีการกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานระหว่างพื้นที่งานต่างๆ.....</p> <p>2.7 องค์การของท่านมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างความรู้อย่างสม่ำเสมอ เช่น การประชุม การสัมมนา การอบรม เป็นต้น.....</p>	

	วัฒนธรรม			
2.8	บุคลากรในองค์การของท่านมีการเรียนรู้ในลักษณะของ การลงมือปฏิบัติ.....
2.9	บุคลากรในองค์การของท่านเห็นความสำคัญของการ แบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น ในองค์การที่มี เป้าประสงค์เดียวกัน.....
2.10	บุคลากรในองค์การของท่านให้ความนิยมยกย่องบุคลากรใน องค์การที่มีความเชี่ยวชาญ หรือมีความรู้ความสามารถ.....
2.11	บุคลากรในองค์การของท่านมีการนิยมในความถ้าที่จะทำ สิ่งใหม่ ๆ อยู่อย่างเสมอ โดยไม่ต้องกลัวความล้มเหลว.....
	ความเชี่ยวชาญ			
2.12	บุคลากรในองค์การของท่านมีแรงผลักดัน หรือแรงจูงใจ ใน ตัวเองที่จะสร้างสรรค์ความคิดใหม่เสมอ.....
2.13	บุคลากรในองค์การของท่านปฏิบัติงานตรงกับความรู้ ความสามารถที่มีอยู่.....
2.14	บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการ นำเสนอความคิด และความรู้ใหม่ ที่เป็นประโยชน์ต่อการ ปฏิบัติงานในองค์การอยู่ตลอดเวลา.....
2.15	บุคลากรในองค์การของท่านมีศักยภาพและความสามารถ ใน การแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้ที่มีความรู้หรือความ เชี่ยวชาญทั้งภายในและ ภายนอก.....
	การเรียนรู้			
2.16	บุคลากรในองค์การของท่านสามารถเข้าใจ และนำเสนอ ความรู้ใหม่ที่ได้จากการเรียนรู้ในความสำเร็จของบุคลากรใน องค์การหรือนอกองค์การ.....
2.17	บุคลากรในองค์การของท่านมีความสนใจศึกษาความรู้ หรือ การปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภายในและ ภายนอกองค์การ.....
2.18	บุคลากรในองค์การของท่านชอบที่จะทำงานเป็นทีมและมี ส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ เพราะเห็นว่าจะทำ ให้เกิดความรู้ใหม่.....
	สารสนเทศ			
2.19	องค์การของท่านมีฐานข้อมูลความรู้ต่าง ๆ และมีการ นำมายังการที่งานอยู่อย่างสม่ำเสมอ.....
2.20	องค์การของท่านมีฐานข้อมูลความรู้ที่สามารถนำมาใช้ใน การปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติงานในองค์การได้อย่าง มีประสิทธิภาพ.....
2.21	องค์การของท่านมีการปรับปรุงฐานข้อมูลความรู้ให้มีความ ทันสมัย และเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานอยู่ อย่างสม่ำเสมอ.....
3. การเก็บ ความรู้	เทคโนโลยี			
	3.1 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคืน ความรู้ที่เกี่ยวกับความรู้ในผลิตภัณฑ์หรือบริการขององค์การ.

	<p>3.2 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคืนความรู้เกี่ยวกับการทำงาน เช่น ความรู้เรื่องตลาด และคู่แข่ง.....</p> <p>3.3 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้สามารถจัดเก็บความรู้ไว้ได้อย่างมีระบบและปลอดภัย.....</p> <p>3.4 องค์การของท่านมีการออกแบบไว้โดยเฉพาฯ สำหรับการจัดเก็บความรู้ และการนำความรู้มาใช้.....</p> <p>3.5 องค์การของท่านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการกำหนดระดับของความสำคัญของบุคลากรในการเรียกใช้ความรู้อย่างเหมาะสม.....</p>			
	โครงสร้าง			
	<p>3.6 องค์การของท่านมีความยืดหยุ่นในการใช้ทรัพยากร่วมกันเพื่อการเก็บ และค้นคืนความรู้.....</p> <p>3.7 องค์การของท่านมีการกำหนดลักษณะของความรู้ที่มีความสำคัญ และควรที่จะจัดเก็บอย่างมีประสิทธิภาพ.....</p> <p>3.8 องค์การของท่านจัดให้มีหน่วยงาน หรือบุคลากรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บ และรักษาความปลอดภัยของความรู้ที่มีการจัดเก็บโดยเฉพาะ.....</p> <p>3.9 องค์การของท่านมีการสร้างเครือข่ายการจัดเก็บ และค้นคืนความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์การเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินการ.....</p>			
	วัฒนธรรม			
	<p>3.10 บุคลากรในองค์การของท่านให้ความสำคัญ และเห็นคุณค่าของความรู้ที่มีการจัดเก็บ ว่าจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การ.....</p> <p>3.11 บุคลากรในองค์การของท่านมีพฤติกรรมในการปรับปรุงความรู้ที่มีการจัดเก็บให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ.....</p> <p>3.12 บุคลากรในองค์การของท่านมีความกระตือรือร้น และสนใจเข้าร่วมการประชุมหารือในทีมงาน เพื่อระดมความคิดเห็นหลังจากการปฏิบัติงาน เพื่อสรุปบทเรียนก่อนที่จะมีการจัดเก็บไว้เป็นฐานความรู้ขององค์การ.....</p>			
	ความเชี่ยวชาญ			
	<p>3.13 บุคลากรในองค์การของท่านมีส่วนในการพิจารณาว่าความรู้ใดมีคุณค่าที่จะทำการจัดเก็บ.....</p> <p>3.14 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถและทักษะในการออกแบบ และจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบด้วยตนเอง.....</p> <p>3.15 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงความรู้ที่มีการจัดเก็บให้มีความทันสมัย และถูกต้องอยู่เสมอ.....</p>			
	การเรียนรู้			
	<p>3.16 บุคลากรในองค์การของท่านมีการอภิปรายถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และไม่สำเร็จเพื่อทำเป็นบทเรียนหลังจากการปฏิบัติงานก่อนที่จะมีการจัดเก็บเป็นฐานความรู้ของ</p>			

	<p>องค์การ.....</p> <p>3.17 บุคลากรในองค์การของท่านมีการนำความรู้เกี่ยวกับ การปฏิบัติงานที่ดีด่าง ๆ มาเผยแพร่ให้ก่อการเรียนรู้ ร่วมกันอยู่อย่างสม่ำเสมอ.....</p> <p>สารสนเทศ</p> <p>3.18 องค์การของท่านมีการจัดเก็บสารสนเทศอย่างเป็นระบบ และมีการอักแบบโครงสร้างการจัดเก็บที่สะดวกต่อการ ศึกษา.....</p> <p>3.19 องค์การของท่านมีการตรวจสอบ และกลั่นกรองความรู้ และสารสนเทศต่าง ๆ ที่มีการจัดเก็บว่ามีคุณค่ามากน้อย เพียงไร.....</p>	
4.การใช้ความรู้	<p>เทคโนโลยี</p> <p>4.1 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้เข้าถึงและ ใช้ความรู้ที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการขององค์การเพื่อ การพัฒนาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....</p> <p>4.2 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้เข้าถึงและ ใช้ความรู้ที่เกี่ยวกับการทำงานได้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ....</p> <p>4.3 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งเสริมให้เกิด การถ่ายโอนความรู้ระหว่างบุคลากรในองค์การ ได้มี ประสิทธิภาพ.....</p> <p>4.4 องค์การของท่านมีระบบป้องกันในเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการใช้ความรู้ขององค์การในทางที่ไม่เหมาะสม อย่างมีประสิทธิภาพ.....</p> <p>โครงสร้าง</p> <p>4.5 องค์การของท่านมีระบบหรือกิจกรรมสนับสนุน และ ส่งเสริมให้มีการถ่ายโอนความรู้ใหม่ให้กับหน่วยงานอื่น ๆ ในองค์การโดยไม่จำแนกหรือแบ่งหน่วยงาน.....</p> <p>4.6 องค์การของท่านมีกระบวนการส่งเสริมให้มีการรวมรวม ข้อมูล เพื่อใช้ในการทำงานมากกว่า การใช้วิจารณญาณส่วน บุคคล.....</p> <p>4.7 องค์การของท่านมีกระบวนการยกย่องให้รางวัลบุคลากร ในองค์การที่สามารถใช้ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือ กระบวนการทำงานใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าให้เกิดองค์การ.....</p> <p>4.8 องค์การของท่านมีแนวคิดในการส่งเสริมให้เกิดการทำงาน ร่วมกันเป็นทีมแบบข้ามสาขานอยู่อย่างสม่ำเสมอ.....</p> <p>วัฒนธรรม</p> <p>4.9 บุคลากรในองค์การของท่านนิยม และคำนึงถึงการใช้ ความรู้ในแก้ไขปัญหาอยู่เสมอ.....</p> <p>4.10 บุคลากรในองค์การของท่านมีค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับ การถ่ายโอนความรู้ และให้ประโยชน์จากความรู้ร่วมกันใน ระหว่างหน่วยงาน.....</p> <p>4.11 บุคลากรในองค์การของท่านมีค่านิยมในการถ่ายโอน ความรู้และใช้ประโยชน์จากความรู้ร่วมกันในระหว่าง บุคคลต่อบุคคล.....</p>	

	<p>4.12 บุคลากรในองค์การของท่านมีความกระตือรือร้นในการทำงานเป็นทีมร่วมกัน โดยไม่แบ่งแยกหน่วยงาน.....</p> <p>ความเชี่ยวชาญ</p> <p>4.13 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการใช้ความรู้ในการสร้างนวัตกรรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ.....</p> <p>4.14 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการใช้ความรู้เพื่อปรับปรุง หรือแก้ไขปัญหาในการทำงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์.....</p> <p>4.15 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการถ่ายโอนความรู้ หรือแนะนำความรู้ให้แก่บุคลากรคนอื่น ๆ ในองค์กรอยู่เป็นประจำ.....</p> <p>การเรียนรู้</p> <p>4.16 บุคลากรในองค์การของท่านมีการใช้นบทเรียน หรือแนวทางการปฏิบัติงานที่ดีมาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงาน หรือสร้างนวัตกรรมขึ้นได้ผลสำเร็จ.....</p> <p>4.17 บุคลากรในองค์การของท่านมีการใช้นบทเรียน หรือแนวทางการปฏิบัติงานที่ดี มาใช้ในการทำงานเป็นปกติ.....</p> <p>4.18 บุคลากรในองค์การของท่านสามารถเรียนรู้โดยการใช้นบทเรียน และข้อมูลพ้องตรงกัน ๆ ที่ผ่านมาก่อนแล้วในการปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติงานได้อย่างมีสัมฤทธิผล.....</p> <p>สารสนเทศ</p> <p>4.19 องค์การของท่านมีฐานข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ อย่างเพียงพอและเป็นประโยชน์ต่อการนำมาริเคราะห์ เพื่อการแก้ไขปัญหาในการทำงาน และพัฒนานวัตกรรม.....</p> <p>4.20 องค์การของท่านมีฐานข้อมูล สารสนเทศต่างๆ ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย และสะดวกต่อการนำไปใช้.....</p> <p>4.21 องค์การของท่านมีฐานข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ ที่มีความทันสมัย.....</p> <p>4.22 องค์การของท่านมีฐานข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ ที่มีการจัดเก็บทั้งในลักษณะรายละเอียด และการสรุปประเด็นสำคัญในลักษณะที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้.....</p>
--	---	-------	-------	-------

ขอบเขตพิจารณาอย่างสูงในการประเมินดังนี้

ภาคผนวก ง

สรุปค่าคะแนนการตรวจสอบความตรงเรื่องเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

	ความรู้ที่ขวางกับการทำงาน เช่น ความรู้เรื่องตลาด และสู่แข่ง 3.3 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้สามารถจัดเก็บความรู้ไว้ได้อย่างมีระบบและปลอดภัย..... 3.4 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการออกแบบใช้โดยเฉพาฯ สำหรับการจัดเก็บความรู้ และการนำความรู้มาใช้..... 3.5 องค์การของท่านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการกำหนดระดับของความสำคัญของบุคลากรในการเรียกใช้ความรู้อย่างเหมาะสม.....	0.70 1.00 0.90 1.00	1 1 1 1 1 1 1 0 1 0 1 0 1
	โครงสร้าง		
	3.6 องค์การของท่านมีความเชื่อมโยงในการใช้ทรัพยากร่วมกันเพื่อการเก็บ และกันคืนความรู้..... 3.7 องค์การของท่านมีการกำหนดกลยุทธ์ของความรู้ที่มีความสำคัญ และควรที่จะจัดเก็บอย่างมีประสิทธิภาพ..... 3.8 องค์การของท่านจัดให้มีหน่วยงาน หรือบุคลากรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บ และรักษาความปลอดภัยของความรู้ที่มีการจัดเก็บโดยเฉพาะ..... 3.9 องค์การของท่านมีการสร้างเครือข่ายการจัดเก็บ และกันคืนความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์การเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินใช้.....	0.80 0.60 1.00 0.80	1 1 1 1 1 1 1 1 1 0 1 1 0 0 1 1 0 1 1 1 0 1 1 0 1 1 0 0 1 0 1 1 0 0
	วัฒนธรรม		
	3.10 บุคลากรในองค์การของท่านให้ความสำคัญ และเห็นคุณค่าของความรู้ที่มีการจัดเก็บ ว่าจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การ..... 3.11 บุคลากรในองค์การของท่านมีพฤติกรรมในการปรับปรุงความรู้ที่มีการจัดเก็บให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ..... 3.12 บุคลากรในองค์การของท่านมีความกระตือรือร้น และสนใจเข้าร่วมการประชุมหารือในทีมงาน เพื่อร่วมกันพัฒนา ศักยภาพของบุคลากร ให้สามารถทำงานได้ดีและมีประสิทธิภาพ.....	0.80 0.80 0.70	1 1 1 1 1 1 1 1 1 0 1 0 1 0 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 0 1 0 1 0 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 -1 0
	ความเชี่ยวชาญ		
	3.13 บุคลากรในองค์การของท่านมีส่วนในการพัฒนา ความรู้ใหม่คุณค่าที่จะทำการจัดเก็บ..... 3.14 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถและทักษะในการออกแบบ และจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบด้วยตนเอง..... 3.15 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงความรู้ที่มีการจัดเก็บให้มีความทันสมัย และถูกต้องอยู่เสมอ.....	0.90 0.60 0.90	1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 0 1 1 1 1 1 1 1 -1 1 0 1 0 1 0 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 0
	การเรียนรู้		
	3.16 บุคลากรในองค์การของท่านมีการอภิปรายถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และไม่สำเร็จเพื่อทำเป็นบทเรียนหลังจาก การปฏิบัติงานก่อนที่จะมีการจัดเก็บเป็นความรู้ขององค์การ..... 3.17 บุคลากรในองค์การของท่านมีการนำความรู้ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ดีด้วย มาเผยแพร่ให้เกิดการเรียนรู้	0.80	1 1 1 1 1 1 1 1 1 0 1 0 1 0

	ร่วมกันอู้ຍ່ອບ້າງສນໍາເສນອ.....	0.90	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
	สารสนเทศ														
	3.18 องค์การของท่านมีการจัดเก็บสารสนเทศอย่างเป็นระบบ และมีการออกแบบโครงสร้างการจัดเก็บที่สะดวกต่อ การค้นคืน.....	0.80	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	0	
	3.19 องค์การของท่านมีการตรวจสอบ และกลั่นกรองความรู้ และสารสนเทศต่าง ๆ ที่มีการจัดเก็บว่ามีคุณค่ามากน้อย เพียงไร.....	0.90	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	
4.การใช้ ความรู้	เทคโนโลยี														
	4.1 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้เข้าถึงและ ใช้ความรู้ที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการขององค์การเพื่อ การพัฒนาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....	0.80	1	1	1	1	1	1	-1	1	1	1	1	1	1
	4.2 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้เข้าถึงและ ใช้ความรู้ที่เกี่ยวกับการทำงานได้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ....	0.90	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	
	4.3 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งเสริมให้เกิด การถ่ายโอนความรู้ระหว่างบุคลากรในองค์การได้มี ประสิทธิภาพ.....	0.90	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
	4.4 องค์การของท่านมีระบบป้องกันในเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการใช้ความรู้ขององค์การในทางที่ไม่เหมาะสม อย่างมีประสิทธิภาพ.....	0.80	1	1	1	1	1	1	-1	1	1	1	1	1	1
	โครงสร้าง														
	4.5 องค์การของท่านมีระบบหรือกิจกรรมสนับสนุน และ ส่งเสริมให้มีการถ่ายโอนความรู้ใหม่ให้กับหน่วยงานอื่น ๆ ในองค์การโดยในรูปแบบใดก็ได้ เช่น กองหรือเบ่งหน่วยงาน.....	0.60	1	1	1	1	1	1	0	-1	0	1	1	-1	
	4.6 องค์การของท่านมีกระบวนการส่งเสริมให้มีการรวมรวม ข้อมูล เพื่อใช้ในการทำงานมากกว่า การใช้จาระญาณ ส่วนบุคคล.....	0.60	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	1	-1	
	4.7 องค์การของท่านมีระบบการยกย่องให้รางวัลกับบุคลากร ในองค์การที่สามารถใช้ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือ กระบวนการทำงานใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าให้แก่องค์การ.....	1.00	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	4.8 องค์การของท่านมีแนวคิดในการส่งเสริมให้เกิดการทำงาน ร่วมกันเป็นทีมแบบข้ามสายงานอู้ຍ່ອບ້າງສນໍາເສນອ.....	0.90	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	
	วัฒนธรรม														
	4.9 บุคลากรในองค์การของท่านนิยม และคำนึงถึงการใช้ ความรู้ในแก้ไขปัญหาอู้ຍ່ອບ້າງສນໍາເສນອ.....	0.70	1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	1	-1	
	4.10 บุคลากรในองค์การของท่านมีค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับ การถ่ายโอนความรู้ และใช้ประโยชน์จากความรู้ร่วมกันใน ระหว่างหน่วยงาน.....	0.90	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0
	4.11 บุคลากรในองค์การของท่านมีค่านิยมในการถ่ายโอน ความรู้และใช้ประโยชน์จากความรู้ร่วมกันในระหว่าง บุคคลด้วยกัน.....	0.90	1	1	1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	
	4.12 บุคลากรในองค์การของท่านมีความกระตือรือร้นในการ ทำงานเป็นทีมร่วมกัน โดยไม่แบ่งแยกหน่วยงาน.....	0.80	1	1	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1	

ภาคผนวก จ

เลขที่แบบสอบถาม

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

“รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรม ในประเทศไทย”

เรียน ท่านผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร

แบบสอบถามนี้ เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย” ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการจัดทำวิทยานิพนธ์ระดับคุณภูมิบัณฑิต ของหลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้และสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ซึ่งจะทำให้น่วงงานต่าง ๆ ในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับระบบนวัตกรรม สามารถนำตัวบ่งชี้และรูปแบบที่พัฒนาได้ไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย และการวางแผน ตลอดจนกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ ในประเทศไทย ให้มีความสามารถในการพัฒนาและสร้างนวัตกรรม ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยที่สุด

จึงได้ขอความร่วมมือและความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามนี้ ทั้งนี้เพื่อให้ผลการศึกษารังนี้เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายสมนึก เอื้อจิรพงษ์พันธ์

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์:

รองศาสตราจารย์ ดร. พักรธ์ พงษ์วนสินธุ์	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา จันทร์ฉาย	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
รองศาสตราจารย์ ดร. ประกอบ คุปรัตน์	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

คำนิยามศัพท์เฉพาะในแบบสอบถาม

นวัตกรรม (Innovation)	หมายถึง	สิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นจากการใช้ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาสิ่ง ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ บริการใหม่ หรือกระบวนการใหม่ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ และสังคม การพัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยี หรือวิธีการใช้ รวมไปถึงการปรับปรุงและพัฒนาผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดีขึ้น
นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation)	หมายถึง	การประยุกต์ใช้แนวคิด วิธีการ หรือกระบวนการใหม่ ๆ ที่ส่งผลให้กระบวนการผลิต และการทำงานโดยรวมมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด
นวัตกรรมกระบวนการ (Process Innovation)	หมายถึง	ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือกระบวนการทำงานที่มีความใหม่ ที่มีความแตกต่างไปจากการเดิม และการทำงานที่มีความใหม่ ที่มีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงแบบถอน根 ถอนโคน โดยใช้เทคโนโลยีใหม่
นวัตกรรมลักษณะค่อยเป็น ค่อยไป (Incremental Innovation)	หมายถึง	ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือกระบวนการทำงานที่มีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงที่ค่อยเป็นค่อยไป มีการปรับปรุงระบบใหม่ประสิทธิภาพสูงขึ้นที่ละเล็กละน้อย จากเทคโนโลยีหรือสิ่งที่มีอยู่เดิม

คำชี้แจง : แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการความรู้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถทางนวัตกรรม

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของ

ผู้ประกอบการ

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลความเป็นจริงของท่าน

1.1 เพศ

ชาย

หญิง

1.2 อายุ.....ปี

น้อยกว่า 30 ปี

30 – 40 ปี

41 – 50 ปี

มากกว่า 50 ปี

1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

1.4 ประสบการณ์ในการทำงานในธุรกิจที่ทำอยู่ในปัจจุบัน

น้อยกว่า 10 ปี

10 – 15 ปี

16 – 20 ปี

มากกว่า 20 ปี

1.5 ตำแหน่งของท่านในธุรกิจปัจจุบัน

เจ้าของธุรกิจและผู้บริหาร

ผู้บริหารระดับสูงสุดของธุรกิจ

หัวส่วนในธุรกิจและผู้บริหาร

ผู้บริหารระดับฝ่าย/แผนกของธุรกิจ

อื่น ๆ ระบุ.....

1.6 บุคลิกของท่านตรงกับข้อใดมากที่สุด

ใช้เวลาส่วนใหญ่ไปพับประหน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างเครือข่าย และหาโอกาสทางธุรกิจ

ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการคิด และวางแผนเกี่ยวกับการดำเนินงานอย่างกายในธุรกิจ

ใช้เวลาส่วนใหญ่ในการตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่ภายในธุรกิจ

1.7 จำนวนพนักงานในธุรกิจของท่าน

1-50 คน 51 – 200 คน

มากกว่า 200 คน ขึ้นไป

1.8 ธุรกิจของท่าน ใช้เงินลงทุนประมาณเท่าไร

ไม่เกิน 50 ล้านบาท เกิน 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท

มากกว่า 200 ล้านบาท ขึ้นไป

1.9 ธุรกิจของท่านจัดเป็นธุรกิจประเภทใด

Bio and Food Industries Software and Design Industries

Eco-Industries Automobile and Parts Industries

Chemical and Plastic Industries Electronic Industries

Service Industries อื่น ๆ (ระบุ).....

1.10 ธุรกิจของท่านดำเนินกิจกรรมมาแล้วประมาณกี่ปี

น้อยกว่า 10 ปี 10 – 15 ปี

16 – 20 ปี มากกว่า 20 ปี

1.11 ธุรกิจของท่าน มียอดขายต่อปีประมาณเท่าไร

ไม่เกิน 50 ล้านบาท เกิน 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท

มากกว่า 200 ล้าน แต่ไม่เกิน 500 ล้านบาท มากกว่า 500 ล้านบาท ขึ้นไป

1.12 ยอดขายในแต่ละปี มีสัดส่วนการส่งออก กิดเป็นร้อยละเท่าไร

ส่งออก 0% ส่งออก 1-25%

ส่งออก 26-50% ส่งออก 51-75%

ส่งออก 76-99% ส่งออก 100%

1.13 ในแต่ละปี ธุรกิจของท่านมีการลงทุนและค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนา(R&D) เท่าไร

ไม่เกิน 5 % ของยอดขาย ประมาณ 5 – 10 % ของยอดขาย

มากกว่า 10% ของยอดขาย

1.14 ธุรกิจของท่านมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงบริการ ใหม่ หรือกระบวนการทำงานใหม่ ที่ทำให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจต่อธุรกิจหรือไม่

มี (ตอบข้อ 15 ต่อไป) ไม่มี (ข้ามไปตอบข้อ 18)

1.15 สิ่งใหม่หรือนวัตกรรมที่เกิดขึ้นในธุรกิจของท่านในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาเป็นนวัตกรรมประเภทใด และเกิดจากการเปลี่ยนแปลงอย่างไร (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เลือก ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง)

ประเภท นวัตกรรม การเปลี่ยนแปลง	นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (รวมถึงบริการ) (Product Innovation)	นวัตกรรมกระบวนการ ทำงาน (Process Innovation)
ปรับปรุงจากของเดิมแบบค่อย เป็นค่อยไป (Incremental)		
ทำ R&D ได้สิ่งใหม่และต่าง จากเดิมสิ้นเชิง (Radical)		

1.16 สิ่งใหม่หรือนวัตกรรมที่เกิดขึ้นในธุรกิจของท่านทำให้เกิดผลลัพธ์ต่อธุรกิจอย่างไร
(ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เลือก ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง)

ประเภท นวัตกรรม ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น	นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (รวมถึงบริการ) (Product Innovation)	นวัตกรรมกระบวนการ ทำงาน (Process Innovation)
ลดต้นทุน		
เพิ่มรายได้		
ทดแทนของเดิม		
ปฏิคลาดใหม่		
ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม		

1.17 ท่านคิดว่ากระบวนการที่ทำให้เกิดนวัตกรรมในธุรกิจของท่านมีลักษณะอย่างไร

- ใช้เทคโนโลยีเป็นตัวพลักดัน โดยเน้นการวิจัยและพัฒนา (Technology Push)
- ใช้ความต้องการเป็นตัวดึง โดยคำนึงถึงความต้องการของผู้บริโภคเป็นหลัก (Demand Pull)
- คำนึงถึงเทคโนโลยี และความต้องการของผู้บริโภค (Technology Push & Demand Pull)
- อื่น ๆ ระบุ.....

1.18 ท่านเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับแนวคิด หรือวิธีในการจัดการความรู้ในองค์กรหรือไม่

เคย

ไม่เคย

1.19 หากมีการจัดสัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด และรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางนวัตกรรม ท่านมีความสนใจหรือไม่

- ไม่สนใจ สนใจ (โปรดกรอกข้อมูลในข้อ 20)
 ยังไม่แน่ใจ

1.20 หากท่านสนใจที่จะเข้ารับการสัมมนา เกี่ยวกับเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางนวัตกรรม โปรดระบุรายละเอียดในการติดต่อ

ชื่อผู้ติดต่อ..... ตำแหน่ง.....

บริษัท..... โทรศัพท์.....

e-mail..... จำนวนคนที่ต้องเข้ารับการสัมมนา..... คน

ตอนที่ 2: ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการความรู้

สำหรับการให้ความคิดเห็นในแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 กรุณาเติมทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ท่านมีความคิดเห็นว่าตรงกับธุรกิจของท่าน หรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยแต่ละข้อมูลนี้ต้องตอบไปนี้

5	แสดงว่า	เห็นด้วยมากที่สุด
4	แสดงว่า	เห็นด้วยมาก
3	แสดงว่า	เห็นด้วยปานกลาง
2	แสดงว่า	เห็นด้วยน้อย
1	แสดงว่า	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตัวบ่งชี้ความสามารถในการจัดการความรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	↔	น้อยที่สุด		
5	4	3	2	1	
การแสวงหาความรู้					
2.1.1 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นหาและเข้าถึงความรู้ใหม่ ๆ ได้ทันทีที่ต้องการใช้ในทุกที่และทุกเวลา.....
2.1.2 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงแหล่งความรู้ที่มีลักษณะเฉพาะตามความต้องการของบุคลากร.....
2.1.3 องค์การของท่านมีการกำหนดความรู้หลักที่มีความจำเป็นต่อองค์การอย่างชัดเจน.....
2.1.4 องค์การของท่านจัดให้มีหน่วยงานหรือบุคลากรทำหน้าที่ให้คำแนะนำ และสนับสนุนการเข้าถึงความรู้ตามความต้องการ.....
2.1.5 องค์การของท่านมีระบบการบริหารที่สนับสนุนให้บุคลากรสามารถนำไปยังแหล่งความรู้ที่สนใจได้อย่างสะดวก.....
2.1.6 องค์การของท่านมีการสร้างเครือข่ายความรู้ และสนับสนุนให้บุคลากรได้แสวงหาความรู้จากเครือข่ายอื่น ๆ เช่นอินเทอร์เน็ต.....
2.1.7 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสนใจ แสวงหาความรู้ทั้งจากภายใน และภายนอกองค์การอยู่ตลอดเวลา.....

ตัวม่งชี้ความสามารถในการจัดการความรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	↔	น้อยที่สุด		
	5	4	3	2	1
2.1.8 บุคลากรในองค์การของท่านมีความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจน ในเชิงประดิษฐ์ของความรู้ที่ต้องการแสวงหา.....
2.1.9 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการสังเกตและ สนใจที่จะแสวงหาความรู้เพื่อตอบข้อสงสัยอยู่ตลอดเวลา.....
2.1.10 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการแสวงหา ความรู้ที่มีลักษณะเฉพาะจากผู้เรียนชากญ์ทั้งภายในและ ภายนอกองค์การ.....
2.1.11 บุคลากรในองค์การของท่านมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพในการแสวงหาความรู้.....
2.1.12 บุคลากรในองค์การของท่านมีทักษะในการใช้ภาษาและการ สื่อสารที่เป็นประทอยชน์ในการแสวงหาความรู้ทั้งจากภายใน และภายนอกองค์การ.....
2.1.13 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสนใจและรู้สึกท้าทายกับ การได้เรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจขององค์การ.....
2.1.14 บุคลากรในองค์การของท่านมีประสบการณ์ในการแสวงหา ความรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย.....
2.1.15 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสนใจและเห็นคุณค่าของ บทเรียนของการทำงานในอดีต หรือแนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในองค์การ.....
2.1.16 องค์การของท่านมีแหล่งข้อมูล หรือคลังสารสนเทศของ องค์การที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งจากภายในและภายนอกองค์การ ได้สะดวก และทันความต้องการ.....
2.1.17 องค์การของท่านมีสารสนเทศ และข้อมูลต่างๆ ที่ จัดเก็บไว้ในหลายลักษณะ เช่น บันทึกการประชุม รายงานผล การดำเนินงาน บทความ เป็นต้น และสามารถเข้าถึงเพื่อ แสวงหาความรู้ได้สะดวก.....
2.1.18 องค์การของท่านมีฐานข้อมูล สารสนเทศที่สอดคล้องกับความ ต้องการของบุคลากร ในการนำมาใช้เพื่อการปฏิบัติงาน ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ.....

ตัวปั้งชี้ความสามารถในการจัดการความรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด		น้อยที่สุด		
	5	4	3	2	1
การสร้างความรู้					
2.2.1 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมงานภายในองค์กร.....
2.2.2 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศในการแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกองค์กร.....
2.2.3 องค์การของท่านมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทำให้สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ได้โดยไม่จำกัดสถานที่และเวลาการใช้งาน..
2.2.4 องค์การของท่านมีระบบและวิธีการที่กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันในองค์กรทั้งในลักษณะที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ.....
2.2.5 องค์การของท่านมีระบบสนับสนุนและเอื้อให้บุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ในเรื่องที่มีความสนใจ.....
2.2.6 องค์การของท่านมีวิธีการกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ในการทำงานระหว่างทีมงานต่าง ๆ.....
2.2.7 องค์การของท่านมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างความรู้อย่างสม่ำเสมอ เช่น การประชุม การสัมมนา การอบรม เป็นต้น
2.2.8 บุคลากรในองค์การของท่านมีการเรียนรู้ในลักษณะที่เน้นการลงมือปฏิบัติ.....
2.2.9 บุคลากรในองค์การของท่านเห็นความสำคัญของการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นในองค์กรที่มีเป้าประสงค์เดียวกัน.....
2.2.10 บุคลากรในองค์การของท่านให้ความนิยมยกย่องบุคคลในองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญ หรือมีความรู้ความสามารถ.....
2.2.11 บุคลากรในองค์การของท่านมีค่านิยมในความถ้วนที่จะทำสิ่งใหม่ ๆ อยู่อย่างเสมอ โดยไม่ก่อความเดือดร้อน.....
2.2.12 บุคลากรในองค์การของท่านมีแรงผลักดัน หรือแรงจูงใจในตัวเองที่จะสร้างสรรค์ความคิดใหม่เสมอ.....
2.2.13 บุคลากรในองค์การของท่านปฏิบัติงานตรงกับความรู้ความสามารถที่มีอยู่.....
2.2.14 บุคลากรในองค์การของท่านมีความสามารถในการนำเสนอความคิด และความรู้ใหม่ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในองค์กรอยู่ตลอดเวลา.....
2.2.15 บุคลากรในองค์การของท่านมีศักยภาพและความสามารถในการแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้ที่มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอก.....

ตัวบ่งชี้ความสามารถในการจัดการความรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	น้อยที่สุด	5	4	3
2.4.16 บุคลากรในองค์การของท่านมีการใช้บทเรียน หรือแนวทาง การปฏิบัติงานที่ดีมาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงาน หรือ สร้างนวัตกรรมอย่างได้ผลสำเร็จ.....
2.4.17 บุคลากรในองค์การของท่านมีการใช้บทเรียน หรือแนวทาง การปฏิบัติงานที่ดี มาใช้ในการทำงานเป็นปกติ.....
2.4.18 บุคลากรในองค์การของท่านสามารถเรียนรู้โดยการใช้ บทเรียน และข้อมูลพร้อมต่าง ๆ ที่ผ่านมาในอดีตมาใช้ในการ ปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....
2.4.19 องค์การของท่านมีฐานข้อมูล สารสนเทศค่าง ๆ อย่างเพียงพอ และเป็นประโยชน์ต่อการนำมายังเคราะห์ เพื่อการแก้ไขปัญหา ในการทำงาน และพัฒนานวัตกรรม.....
2.4.20 องค์การของท่านมีฐานข้อมูล สารสนเทศค่างๆ ที่สามารถ เข้าถึงได้ง่าย และสะดวกต่อการนำไปใช้.....
2.4.21 องค์การของท่านมีฐานข้อมูล สารสนเทศค่าง ๆ ที่มีความ พันสมัยซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการทำงาน.....
2.4.22 องค์การของท่านมีฐานข้อมูล สารสนเทศค่าง ๆ ที่มีการจัดเก็บ ทั้งในลักษณะรายละเอียด และการสรุปประเด็นสำคัญใน ลักษณะที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้.....

ตอนที่ 3 : ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการ

ตัวบ่งชี้ความสามารถทางนวัตกรรม	ระดับความคิดเห็น มากที่สุด ← → น้อยที่สุด				
	5	4	3	2	1
ด้านผลิตภัณฑ์					
3.1 ผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ในธุรกิจของท่าน ส่วนใหญ่จะถูกผู้บริโภคมองว่ามีความใหม่และเป็นเจ้าแรกของตลาดเสมอ.....
3.2 ส่วนใหญ่ผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ในธุรกิจของท่าน ที่นำเข้าสู่ตลาด จะเป็นการปรับปรุงขึ้นเพียงเล็กน้อยจากผลิตภัณฑ์หรือบริการเดิม*.....
3.3 ผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ในธุรกิจของท่าน ที่นำเข้าสู่ตลาด ส่วนใหญ่จะมีเทคโนโลยีขั้นสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง.....
3.4 โดยส่วนใหญ่ผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ในธุรกิจของท่าน เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งจะมีความใหม่ และความเป็นเอกลักษณ์มากกว่าเสมอ.....
3.5 เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง อัตราความสำเร็จในการนำผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่เข้าสู่ตลาดจะอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าคู่แข่ง*.....
ด้านกระบวนการ					
3.6 ธุรกิจของท่านมีการปรับปรุงกระบวนการผลิต และกระบวนการทำงานอยู่อย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ.....
3.7 เทคโนโลยีที่ธุรกิจของท่านใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่มีความทันสมัยกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง.....
3.8 ธุรกิจของท่านจะมีการนำองค์ความรู้ใหม่ในเรื่องการพัฒนากระบวนการผลิต และกระบวนการทำงานมาถ่ายทอดให้พนักงานในองค์กรอยู่อย่างสม่ำเสมอ.....
3.9 ธุรกิจของท่านมีแผนงานในอนาคตที่ชัดเจนในการปรับปรุงกระบวนการผลิต กระบวนการทำงาน และเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้.....
3.10 ธุรกิจของท่านมีความคล่องตัวอย่างมาก ในการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี และวิธีการทำงาน เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ.....

* หมายถึง คำถามที่มีการแปลงค่าตอบ (reversed question)

ตอนที่ 4 : ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการ

ภาคผนวก ฉ
ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม
และการทดสอบความไม่คำอธิบายในการตอบ(Non-Response Bias)

1. ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม

ก. ค่าความเที่ยง (Reliability) ของคำถามในส่วน การแสวงหาความรู้ (Knowledge Acquisition)
Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	20	100.0
Excluded(a)	0	.0
Total	20	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.939	18

ข. ค่าความเที่ยง (Reliability) ของคำถามในส่วน การสร้างความรู้ (Knowledge Creation)

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	20	100.0
Excluded(a)	0	.0
Total	20	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.918	21

ก. ค่าความเที่ยง (Reliability) ของคำถามในส่วน การเก็บความรู้ (Knowledge Storage)

Case Processing Summary

	N	%
Cases Valid	20	100.0
Excluded(a)	0	.0
Total	20	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.963	19

ก. ค่าความเที่ยง (Reliability) ของคำตามในส่วน การใช้ความรู้ (Knowledge Application)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	20	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	20	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.933	22

ก. ค่าความเที่ยง (Reliability) ของคำตามในส่วน ความสามารถทางนวัตกรรม (Innovativeness)

Case Processing Summary

	N	%	
Cases	Valid	20	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	20	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.753	10

ก. ค่าความเที่ยง (Reliability) ของคำตามในภาพรวมทั้งหมด

Case Processing Summary

	N	%	
Cases	Valid	20	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	20	100.0

a Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.974	90

2. การทดสอบความไม่ถูกใจในการตอบ (Non-Response Bias)

ด้านประเภทธุรกิจ

Number Questionair * Type of Business Crosstabulation

	Type of Business								Total	
	Bio	Softwa.	Eco	Automo.	Chemical	Electronic	Service	others		
Number Questionair	1	17	17	18	16	4	5	9	4	90
	2	9	19	10	19	13	18	8	11	107
	3	31	13	34	28	21	23	13	30	193
Total		57	49	62	63	38	46	30	45	390

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	35.807(a)	14	.001
Likelihood Ratio	39.037	14	.000
Linear-by-Linear Association	7.837	1	.005
N of Valid Cases	390		

a 0 cells (.0%) have expected count less than 5.

The minimum expected count is 6.92.

ด้านอายุของธุรกิจ

Number Questionair * Business Age Crosstabulation

	Business Age				Total	
	Less than 10	Between 11-15	Between 16-20	Greater than 20		
Number Questionair	1	33	15	10	32	90
	2	42	22	11	32	107
	3	68	44	28	53	193
Total		143	81	49	117	390

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	3.934(a)	6	.686
Likelihood Ratio	3.940	6	.685
Linear-by-Linear Association	.358	1	.550
N of Valid Cases	390		

a 0 cells (.0%) have expected count less than 5.

The minimum expected count is 11.31.

ด้านจำนวนพนักงาน

Number Questionair * Number of Employee Crosstabulation

		Number of Employee			Total
		Between 1-50	Between 51-200	Greater than 200	
Number Questionair	1	30	26	34	90
	2	28	28	51	107
	3	46	72	75	193
	Total	104	126	160	390

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	6.758(a)	4	.149
Likelihood Ratio	6.650	4	.156
Linear-by-Linear Association	.619	1	.431
N of Valid Cases	390		

a 0 cells (.0%) have expected count less than 5.

The minimum expected count is 24.00.

ด้านขนาดเงินลงทุน

Number Questionair * Investment in Business Crosstabulation

		Investment in Business				Total
		Less than 50 mill.	Between 50 - 200 mill.	Between 200-500 mill.	Greater than 500 mill.	
Number Questionair	1	36	25	24	5	90
	2	29	29	17	32	107
	3	58	57	30	48	193
	Total	123	111	71	85	390

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	22.572(a)	6	.001
Likelihood Ratio	26.348	6	.000
Linear-by-Linear Association	4.603	1	.032
N of Valid Cases	390		

a 0 cells (.0%) have expected count less than 5.

The minimum expected count is 16.38.

ด้านยอดขายต่อปี

Number Questionair * Sales per year Crosstabulation

		Sales per year				Total
		Less than 50 mill.	Between 50-200 mill.	Between 200-500 mill.	Greater than 500 mill.	
Number Questionair	1	26	23	26	15	90
	2	35	18	21	33	107
	3	46	53	30	64	193
Total		107	94	77	112	390

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	16.985(a)	6	.009
Likelihood Ratio	17.609	6	.007
Linear-by-Linear Association	2.688	1	.101
N of Valid Cases	390		

a 0 cells (.0%) have expected count less than 5.

The minimum expected count is 17.77.

ด้านสัดส่วนการส่งออก

Number Questionair * Export Proportion Crosstabulation

		Export Proportion						Total
		0%	1-25%	26-50%	51-75%	76-99%	100%	
Number Questionair	1	28	31	11	8	11	1	90
	2	33	31	12	3	19	9	107
	3	66	39	21	23	24	20	193
Total		127	101	44	34	54	30	390

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	20.876(a)	10	.022
Likelihood Ratio	24.789	10	.006
Linear-by-Linear Association	3.014	1	.083
N of Valid Cases	390		

a 0 cells (.0%) have expected count less than 5.

The minimum expected count is 6.92.

ด้านค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนา

Number Questionair * Research and Development Expenses Crosstabulation

		Research and Development Expenses			Total
		Less than 5% of Sales	Between 5-10% of Sales	Greater than 10% of Sales	
Number Questionair	1	56	25	9	90
	2	69	26	12	107
	3	129	49	15	193
Total		254	100	36	390

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	1.409(a)	4	.843
Likelihood Ratio	1.402	4	.844
Linear-by-Linear Association	.804	1	.370
N of Valid Cases	390		

a 0 cells (.0%) have expected count less than 5.
The minimum expected count is 8.31.

ด้านกระบวนการพัฒนานวัตกรรม

Number Questionair * Process of Innovation Crosstabulation

		Process of Innovation			Total
		Technology Push	Demand Pull	Technology Push and Demand Pull	
Number Questionair	1	13	25	52	90
	2	9	37	61	107
	3	18	73	102	193
Total		40	135	215	390

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	4.212(a)	4	.378
Likelihood Ratio	4.137	4	.388
Linear-by-Linear Association	.013	1	.910
N of Valid Cases	390		

a 0 cells (.0%) have expected count less than 5.
The minimum expected count is 9.23.

ด้านระดับนวัตกรรม

Number Questionair * type inno Crosstabulation

		type inno		Total
		radical	incremental	
Number Questionair	1	32	58	90
	2	33	74	107
	3	44	149	193
Total		109	281	390

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)
Pearson Chi-Square	5.573(a)	2	.062
Likelihood Ratio	5.550	2	.062
Linear-by-Linear Association	5.457	1	.019
N of Valid Cases	390		

a 0 cells (.0%) have expected count less than 5.

The minimum expected count is 25.15.

ภาคผนวก ช

ค่าความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis)

ของข้อมูลตัวบ่งชี้ความสามารถในการจัดการความรู้

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Skewness		Kurtosis	
	Statistic	Statistic	Statistic	Statistic	Std. Error	Statistic	Std. Error
Knowledge Acquisition-Technology Indicator1	390	3.62	.940	-.435	.124	.014	.247
Knowledge Acquisition-Technology Indicator2	390	3.47	.883	-.338	.124	.165	.247
Knowledge Acquisition-Structure Indicator1	390	3.48	.934	-.311	.124	-.318	.247
Knowledge Acquisition-Structure Indicator2	390	3.15	1.032	-.165	.124	-.534	.247
Knowledge Acquisition-Structure Indicator3	390	3.39	.920	-.186	.124	-.424	.247
Knowledge Acquisition-Structure Indicator4	390	3.27	.948	-.300	.124	-.220	.247
Knowledge Acquisition-Culture Indicator1	390	3.51	.917	-.249	.124	-.094	.247
Knowledge Acquisition-Culture Indicator2	390	3.30	.808	-.039	.124	.227	.247
Knowledge Acquisition-Expertise Indicator1	390	3.28	.826	-.076	.124	.164	.247
Knowledge Acquisition-Expertise Indicator2	390	3.27	.861	-.105	.124	-.044	.247
Knowledge Acquisition-Expertise Indicator3	390	3.34	.860	-.141	.124	.084	.247
Knowledge Acquisition-Expertise Indicator4	390	3.25	.885	-.166	.124	-.022	.247
Knowledge Acquisition-Learning Indicator1	390	3.31	.841	-.169	.124	.136	.247
Knowledge Acquisition-Learning Indicator2	390	3.28	.890	-.177	.124	-.296	.247
Knowledge Acquisition-Learning Indicator3	390	3.45	.876	-.239	.124	-.215	.247
Knowledge Acquisition-Information Indicator1	390	3.22	.957	-.236	.124	-.168	.247

Knowledge Acquisition-Information Indicator2	390	3.38	.984	-.311	.124	-.269	.247
Knowledge Acquisition-Information Indicator3	390	3.34	.943	-.358	.124	.042	.247
Knowledge Creation-Technology Indicator1	390	3.38	.935	-.287	.124	-.079	.247
Knowledge Creation-Technology Indicator2	390	3.13	.941	-.226	.124	-.245	.247
Knowledge Creation-Technology Indicator3	390	3.06	1.030	-.237	.124	-.411	.247
Knowledge Creation-Structure Indicator1	390	3.14	.883	-.189	.124	.032	.247
Knowledge Creation-Structure Indicator2	390	3.32	.876	-.406	.124	.016	.247
Knowledge Creation-Structure Indicator3	390	3.30	.909	-.190	.124	-.195	.247
Knowledge Creation-Structure Indicator4	390	3.51	1.026	-.408	.124	-.260	.247
Knowledge Creation-Culture Indicator1	390	3.68	.826	-.246	.124	-.294	.247
Knowledge Creation-Culture Indicator2	390	3.37	.859	-.290	.124	.169	.247
Knowledge Creation-Culture Indicator3	390	3.63	.871	-.343	.124	.013	.247
Knowledge Creation-Culture Indicator4	390	3.34	.948	-.153	.124	-.326	.247
Knowledge Creation-Expertise Indicator1	390	3.30	.921	.005	.124	-.098	.247
Knowledge Creation-Expertise Indicator2	390	3.51	.832	-.205	.124	.236	.247
Knowledge Creation-Expertise Indicator3	390	3.37	.865	-.110	.124	.006	.247
Knowledge Creation-Expertise Indicator4	390	3.36	.830	.100	.124	-.282	.247
Knowledge Creation-Learning Indicator1	390	3.29	.793	-.136	.124	-.090	.247
Knowledge Creation-Learning Indicator2	390	3.33	.836	-.274	.124	-.002	.247
Knowledge Creation-Learning Indicator3	390	3.40	.860	-.212	.124	.030	.247

Knowledge Creation-Information Indicator1	390	3.37	.852	-.029	.124	.016	.247
Knowledge Creation-Information Indicator2	390	3.39	.815	-.076	.124	.123	.247
Knowledge Creation-Information Indicator3	390	3.36	.845	-.168	.124	.208	.247
Knowledge Storage-Technology Indicator1	390	3.32	.912	-.172	.124	-.232	.247
Knowledge Storage-Technology Indicator2	390	3.17	.957	-.178	.124	-.305	.247
Knowledge Storage-Technology Indicator3	390	3.33	.949	-.413	.124	.000	.247
Knowledge Storage-Technology Indicator4	390	3.22	.984	-.237	.124	-.306	.247
Knowledge Storage-Technology Indicator5	390	3.17	.970	-.203	.124	-.369	.247
Knowledge Storage-Structure Indicator1	390	3.26	.903	-.070	.124	-.212	.247
Knowledge Storage-Structure Indicator2	390	3.24	.915	-.212	.124	-.046	.247
Knowledge Storage-Structure Indicator3	390	3.24	1.097	-.291	.124	-.486	.247
Knowledge Storage-Structure Indicator4	390	3.13	1.025	-.178	.124	-.399	.247
Knowledge Storage-Culture Indicator1	390	3.28	.962	-.091	.124	-.267	.247
Knowledge Storage-Culture Indicator2	390	3.18	.933	-.073	.124	-.121	.247
Knowledge Storage-Culture Indicator3	390	3.23	.918	-.202	.124	-.024	.247
Knowledge Storage-Expertise Indicator1	390	3.15	.926	-.261	.124	-.090	.247
Knowledge Storage-Expertise Indicator2	390	3.06	.923	-.147	.124	-.044	.247
Knowledge Storage-Expertise Indicator3	390	3.06	.939	-.075	.124	-.176	.247
Knowledge Storage-Learning Indicator1	390	3.00	.975	-.117	.124	-.259	.247
Knowledge Storage-Learning Indicator2	390	3.14	.888	-.297	.124	.000	.247

Knowledge Storage-Information Indicator1	390	3.18	.963	-.170	.124	-.188	.247
Knowledge Storage-Information Indicator2	390	3.03	.932	-.204	.124	-.172	.247
Knowledge Utilization & Application-Technology Indicator1	390	3.34	.887	-.486	.124	.261	.247
Knowledge Utilization & Application-Technology Indicator2	390	3.29	.891	-.367	.124	.154	.247
Knowledge Utilization & Application-Technology Indicator3	390	3.22	.870	-.014	.124	.108	.247
Knowledge Utilization & Application-Technology Indicator4	390	3.19	.956	-.345	.124	.006	.247
Knowledge Utilization & Application-Structure Indicator1	390	3.12	.967	-.182	.124	-.166	.247
Knowledge Utilization & Application-Structure Indicator2	390	3.28	.904	-.281	.124	.165	.247
Knowledge Utilization & Application-Structure Indicator3	390	3.21	.988	-.212	.124	-.189	.247
Knowledge Utilization & Application-Structure Indicator4	390	3.34	.937	-.194	.124	-.209	.247
Knowledge Utilization & Application-Culture Indicator1	390	3.39	.879	-.269	.124	.167	.247
Knowledge Utilization & Application-Culture Indicator2	390	3.29	.879	-.195	.124	.110	.247
Knowledge Utilization & Application-Culture Indicator3	390	3.32	.877	-.196	.124	.304	.247
Knowledge Utilization & Application-Culture Indicator4	390	3.37	.882	-.139	.124	.077	.247
Knowledge Utilization & Application-Expertise Indicator1	390	3.18	.919	-.159	.124	-.215	.247
Knowledge Utilization & Application-Expertise Indicator2	390	3.38	.814	-.167	.124	.210	.247
Knowledge Utilization & Application-Expertise Indicator3	390	3.22	.813	-.165	.124	.147	.247
Knowledge Utilization & Application-Learning Indicator1	390	3.27	.845	-.221	.124	.339	.247
Knowledge Utilization & Application-Learning Indicator2	390	3.38	.807	-.258	.124	.198	.247
Knowledge Utilization & Application-Learning Indicator3	390	3.46	.809	-.253	.124	.333	.247

Knowledge Utilization & Application-Information Indicator1	390	3.29	.848	-.230	.124	-.030	.247
Knowledge Utilization & Application-Information Indicator2	390	3.29	.858	-.307	.124	.294	.247
Knowledge Utilization & Application-Information Indicator3	390	3.25	.885	-.262	.124	.277	.247
Knowledge Utilization & Application-Information Indicator4	390	3.18	.859	-.266	.124	.327	.247
Product Innovation-Innovativeness Indicator1	390	3.27	1.029	-.254	.124	-.224	.247
Product Innovation-Innovativeness Indicator2	390	3.17	.862	-.139	.124	.204	.247
Product Innovation-Innovativeness Indicator3	390	3.32	.945	-.391	.124	.106	.247
Product Innovation-Innovativeness Indicator4	390	3.46	.976	-.392	.124	.040	.247
Product Innovation-Innovativeness Indicator5	390	3.38	.895	-.174	.124	.080	.247
Process Innovation-Innovativeness Indicator1	390	3.62	.829	-.233	.124	-.059	.247
Process Innovation-Innovativeness Indicator2	390	3.40	.910	-.327	.124	.131	.247
Process Innovation-Innovativeness Indicator3	390	3.50	.829	-.449	.124	.385	.247
Process Innovation-Innovativeness Indicator4	390	3.52	.871	-.442	.124	.449	.247
Process Innovation-Innovativeness Indicator5	390	3.49	.923	-.504	.124	.261	.247
Valid N (listwise)	390						

ภาคผนวก ๗

แบบสอบถามความสามารถในการจัดการความรู้กับนวัตกรรมเพื่อทดสอบแบบจำลอง และ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย

(1)

แบบสอบถาม

ความสามารถในการจัดการความรู้กับนวัตกรรมของผู้ประกอบการในประเทศไทย เพื่อทดสอบแบบจำลองในการประเมินความสามารถในการจัดการความรู้

คำนำ

แบบสอบถามนี้ เป็นเครื่องมือวิจัยเพื่อใช้สอบถามผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการความรู้กับนวัตกรรมของผู้ประกอบการ เพื่อนำผลที่ได้มาทำการทดสอบแบบจำลองในประเมินความสามารถในการจัดการความรู้กับนวัตกรรม ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากการใช้เทคนิคต้นไม้การตัดสินใจ (Decision Tree Technique) อันเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย” โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร. พักรธรงค์ วัฒนสินธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา จันทร์ฉาย และรองศาสตราจารย์ ดร. ประกอบ คุปรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้ประกอบการ ในการตอบคำถามในแบบสอบถาม ซึ่งจะถูกนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงการวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในประเทศไทยต่อไปเท่านั้น โดยจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อธุรกิจของท่าน ผู้วิจัยขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ข้อมูลมา ณ โอกาสนี้

นายสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์

นิสิตปริญญาเอก

หลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง:

แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. การสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์การ
2. นวัตกรรมที่เกิดขึ้นในธุรกิจของผู้ประกอบการ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

**ส่วนที่ 1: โปรดกรุณาเติมทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง □ ที่ท่านมีความคิดเห็นว่าตรงกับธุรกิจ
ของท่าน หรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด**

ตัวมßeี้ความสามารถในการจัดการความรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	↔	น้อยที่สุด	↔	1
5	4	3	2	1	
1. องค์กรของท่านมีการกำหนดความรู้หลักที่มีความจำเป็นต่อ องค์กรอย่างชัดเจน.....
2. องค์กรของท่านจัดให้มีหน่วยงานหรือบุคลากรที่ทำหน้าที่ให้ คำแนะนำ และสนับสนุนการเข้าถึงความรู้ตามความต้องการ.....
3. องค์กรของท่านมีระบบการบริหารที่สนับสนุนให้บุคลากร สามารถไปยังแหล่งความรู้ที่สนใจได้อย่างสะดวก.....
4. องค์กรของท่านมีการสร้างเครือข่ายความรู้ และสนับสนุนให้ บุคลากรได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ในเรื่องที่มีความสนใจ.....
5. องค์กรของท่านมีระบบสนับสนุนและเอื้อให้บุคลากร สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้ในเรื่องที่มีความสนใจ.....
6. องค์กรของท่านมีวิธีการกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ในการทำงานระหว่างพื้นที่งานต่าง ๆ
7. องค์กรของท่านมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการสร้างความรู้ อย่างสม่ำเสมอ เช่น การประชุม การสัมมนา การอบรม เป็นต้น.....
8. บุคลากรในองค์กรของท่านมีการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ.....
9. องค์กรของท่านมีความยึดหยุ่นในการใช้ทรัพยากร่วมกัน เพื่อการเก็บ และศึกษาความรู้.....
10. องค์กรของท่านมีการกำหนดลักษณะของความรู้ที่มีความสำคัญ และความที่จะจัดเก็บอย่างมีประสิทธิภาพ.....
11. องค์กรของท่านจัดให้มีหน่วยงาน หรือบุคลากรที่ทำหน้าที่รับผิด ชอบการจัดเก็บ และรักษาความปลอดภัยของความรู้ที่โดยเฉพาะ....
12. องค์กรของท่านมีการสร้างเครือข่ายการจัดเก็บ และศึกษาความรู้ ทั้งภายในและนอกองค์การเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการนำมาใช้.....
13. องค์กรของท่านมีระบบสนับสนุน และส่งเสริมการถ่ายทอดความ รู้ใหม่ให้กับหน่วยงานอื่น ๆ ในองค์กรอย่างทั่วถึง.....
14. องค์กรของท่านมีกระบวนการส่งเสริมให้มีการรวมรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการทำงานมากกว่า การใช้วิจารณญาณส่วนบุคคล.....
15. องค์กรท่านมีการยกย่องให้รางวัลกับบุคลากรที่สามารถใช้ความรู้ พัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือกระบวนการใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าให้องค์กร.....
16. องค์กรของท่านมีแนวคิดในการส่งเสริมให้เกิดการทำงาน ร่วมกันเป็นทีมแบบข้ามสายงานอยู่อย่างสม่ำเสมอ.....

ส่วนที่ 2: สิ่งใหม่หรือนวัตกรรมที่เกิดขึ้นในธุรกิจของท่านในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาเป็นนวัตกรรม
ประเภทใดและเกิดจากการเปลี่ยนแปลงอย่างไร (ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เลือก
และท่านสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ที่เกิดขึ้นในลักษณะ Radical Innovation
- นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ที่เกิดขึ้นในลักษณะ Incremental Innovation
- นวัตกรรมกระบวนการ ที่เกิดขึ้นในลักษณะ Radical Innovation
- นวัตกรรมกระบวนการ ที่เกิดขึ้นในลักษณะ Incremental Innovation
- ไม่มีนวัตกรรมเกิดขึ้นในธุรกิจ

ส่วนที่ 3: โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจของท่าน

1. ชื่อธุรกิจของท่าน.....
2. ประเภทผลิตภัณฑ์.....
3. ชื่อ-สกุลของท่าน.....
4. ตำแหน่งของท่าน.....

หมายเหตุ: นิยามคัพเพลฟาร์

1. Radical Innovation หมายถึง ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือกระบวนการทำงานที่มีความใหม่
ที่มีความแตกต่างไปจากกรรมวิธี และแนวคิดเดิมไปอย่างสิ้นเชิง ใน
ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงแบบถอน根ถอนโคน โดยใช้เทคโนโลยีใหม่
2. Incremental Innovation หมายถึง ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือกระบวนการทำงานที่มีลักษณะของการ
เปลี่ยนแปลงที่ค่อยเป็นค่อยไป มีการปรับปรุงระบบใหม่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
ทีละเล็กๆ น้อยๆ จากเทคโนโลยีหรือสิ่งที่มีอยู่เดิม

(2)

แบบสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย

โปรดกรุณาระบุวิธีการ/เครื่องมือ หรือแนวปฏิบัติ ตลอดจนวิธีการบริหารที่ธุรกิจของท่านมีการใช้ เพื่อให้เกิดรูปแบบหรือคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์

1. รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ ด้านการแสวงหาความรู้

องค์ประกอบ	รูปแบบ/คุณลักษณะ	วิธีการ/เครื่องมือ/แนวปฏิบัติ
เทคโนโลยี	-สามารถเข้าถึงความรู้ที่มีความต้องการได้ทุกที่และตลอดเวลา	
	-สามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ที่มีลักษณะเฉพาะตามความต้องการ	
โครงสร้าง	-มีการกำหนดทิศทางของความรู้ที่จำเป็นต้องคืบอย่างชัดเจน	
	-มีหน่วยงานหรือบุคลากรให้คำแนะนำการเข้าถึงแหล่งความรู้	
	-มีระบบสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งความรู้ตามความต้องการ	
	-มีการสร้างเครือข่าย และใช้ประโยชน์จากเครือข่ายในการเข้าถึงความรู้	
วัฒนธรรม	-แสวงหาความรู้ทั้งจากภายในและภายนอกองค์การมาใช้ในการทำงาน	
ความเชี่ยวชาญ	-มีเป้าหมายชัดเจนในการแสวงหาความรู้มาใช้	
	-มีความสามารถในการสังเกตและสนใจแสวงหาความรู้เพื่อตอบข้อสงสัยอยู่ตลอดเวลา	
	-มีปัญญาพันธุ์ที่ดีกับผู้เชี่ยวชาญอื่นทั้งภายในและภายนอกองค์การ	
	-มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	
	-มีทักษะการใช้ภาษาและการสื่อสาร	
การเรียนรู้	-มีประสบการณ์ในการแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ	
	-มีความสนใจในการเรียนรู้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจ	
	-มีการใช้นบทเรียนในอดีต มาสร้างความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน	
สารสนเทศ	-มีข้อมูลสารสนเทศในหลายรูปแบบและสะดวกต่อการเข้าถึง	
	-มีคลังข้อมูลสารสนเทศที่เข้าถึงได้จากภายในและภายนอกองค์การ	
	-มีฐานข้อมูลสารสนเทศท้องถิ่นสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากร	

2 รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ ด้านการสร้างความรู้

องค์ประกอบ	รูปแบบ/คุณลักษณะ	วิธีการ/เครื่องมือ/แนวปฏิบัติ
เทคโนโลยี	-ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้กับคนภายนอกขององค์การ โดยไม่จำกัดเวลา และสถานที่	
โครงสร้าง	-ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ	
	-ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แบบข้ามสายงาน	
	-สนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดการสร้างความรู้	
วัฒนธรรม	-เรียนรู้การทำงานในลักษณะการลงมือปฏิบัติ	
	-ให้ความสำคัญกับการแบ่งปันความรู้กับผู้อื่นในองค์การ	
	-มีค่านิยมยกย่องบุคลากรที่เก่งหรือมีความเชี่ยวชาญ	
	-มีค่านิยมที่กล้าทำสิ่งใหม่ๆ โดยไม่กลัวความล้มเหลว	
ความเชี่ยวชาญ	-มีแรงผลักดันหรือแรงจูงใจในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่	
	-มีความสามารถในการเสนอความคิดหรือความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงาน	
การเรียนรู้	-มีการนำความสำเร็จหรือบทเรียนที่ดีในอดีตมาใช้สร้างความรู้ใหม่	
	-มีการศึกษาหาความรู้จากการปฏิบัติของหน่วยงานอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์การ	
สารสนเทศ	-ฐานข้อมูล สารสนเทศมีการนำไปใช้ในการทำงานอย่างสมอ	
	-ปรับปรุงฐานข้อมูล สารสนเทศให้มีความทันสมัย	

3 รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ ด้านการเก็บความรู้

องค์ประกอบ	รูปแบบ/คุณลักษณะ	วิธีการ/เครื่องมือ/แนวปฏิบัติ
เทคโนโลยี	-มีการกำหนดระดับความสำคัญของการใช้ความรู้	
	-มีระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูล	
	-มีการออกแบบไว้โดยเฉพาะเพื่อทำให้สะดวกต่อการจัดเก็บและนำความรู้มาใช้ภายหลัง	
โครงสร้าง	-มีความอึดหุ่นในการใช้ทรัพยากรเกี่ยวกับความรู้ร่วมกัน	
	-มีผู้รับผิดชอบโดยเฉพาะในการเก็บและรักษาความปลอดภัยของความรู้	
	-มีเครื่องอ่านการจัดเก็บและค้นคืนความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร	
วัฒนธรรม	-เห็นคุณค่า และความสำคัญของความรู้ที่มีการจัดเก็บ	
	-มีพฤติกรรมในการปรับปรุงความรู้ที่มีการจัดเก็บในทันสมัยอยู่เสมอ	
	-มีค่านิยมในการประชุมหารือทีมงานเพื่อสรุปบทเรียนหลังการปฏิบัติงานและจัดเก็บเป็นฐานความรู้องค์การ	
ความเชี่ยวชาญ	-มีความสามารถในการพิจารณาคุณค่าของความรู้	
	-มีทักษะในการจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบค้ายตนเอง	
	-มีความสามารถในการปรับปรุงความรู้ที่จัดเก็บให้ทันสมัยและถูกต้อง	
การเรียนรู้	-มีการอภิปรายถึงปัจจัยที่สำเร็จ และสรุปเป็นบทเรียนหลังการปฏิบัติงาน	
	-มีการนำความรู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานที่ดีที่สุดจัดเก็บมาเรียนรู้ร่วมกันเสมอ	
สารสนเทศ	-มีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบสะดวกต่อการค้นคืน	
	-มีการตรวจสอบ และกลั่นกรองเที่ยวกับคุณค่าในการจัดเก็บ	

4 รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ ด้านการใช้ความรู้

องค์ประกอบ	รูปแบบ/คุณลักษณะ	วิธีการ/เครื่องมือ/แนวปฏิบัติ
เทคโนโลยี	-มีประสิทธิภาพในการเข้าถึงและนำความรู้มาใช้	
	-ส่งเสริมการถ่ายโอนความรู้ระหว่างบุคคลในองค์กร	
	-มีระบบป้องกันการใช้ความรู้ในทางที่ไม่เหมาะสม	
โครงสร้าง	-สนับสนุนการถ่ายโอนความรู้โดยไม่แบ่งแยกหน่วยงาน	
	-มีระบบการยกย่องบุคคลกรที่ใช้ความรู้พัฒนาสิ่งใหม่ที่มีคุณค่าต่อองค์กร	
	-ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมแบบข้ามสายงาน	
วัฒนธรรม	-มีค่านิยมในการใช้ความรู้เป็นฐานในการแก้ไขปัญหา	
	-มีค่านิยมในการถ่ายโอนและใช้ประโยชน์จากความรู้ข้ามหน่วยงาน	
	-มีค่านิยมการถ่ายโอนและใช้ประโยชน์จากความรู้ที่ไม่เป็นทางการ	
ความเชี่ยวชาญ	-มีความสามารถในการใช้ความรู้สร้างนวัตกรรม	
	-ใช้ความรู้เพื่อการปรับปรุงหรือแก้ไขปัญหานการทำงานได้สำเร็จ	
	-มีความสามารถในการถ่ายโอนหรือแบ่งนำความรู้	
การเรียนรู้	-มีการใช้บทเรียนในอีคอมาร์ชในการทำงานเป็นปกติ	
	-การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานเกิดจากการใช้บทเรียนในอีคอมาร์ช ตัวอย่างการปฏิบัติงานที่คือ	
สารสนเทศ	-เพียงพอและเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหานการทำงาน	
	-เข้าถึงได้ง่ายและสะดวกต่อนำมาใช้	
	-มีรายละเอียด และการสรุปประเด็นสำคัญที่มีประโยชน์ต่อการทำงาน	

ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์การให้สัมภาษณ์

นายสมนึก เอื้อจิราพงษ์พันธ์

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้
เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย

A MODEL OF KNOWLEDGE MANAGEMENT DEVELOPMENT FOR
INNOVATIVENESS OF ENTREPRENEURS IN THAILAND

เสนอโดย

นายสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์
นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

คำนำ	3
บทที่ 1: บทนำ	4
บทที่ 2: แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้กับความสามารถทางนวัตกรรม	7
บทที่ 3: รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้	
เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม	23
บทที่ 4: การพัฒนาความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล	29
บทที่ 5: การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อยกระดับ	
ความสามารถทางนวัตกรรมขององค์กร	38
บทที่ 6: บทสรุป	46
บรรณานุกรม	49

คำนำ

รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย ฉบับนี้ ถือเป็นนวัตกรรมด้านการบริหารที่ได้พัฒนาขึ้นจากผลงานวิจัยที่เป็นการจัดทำวิทยานิพนธ์ระดับคุณภูมิภาค เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย” ของนายสมนึก อธีรัชพงษ์พันธ์ นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.พักรัฐพงษ์ วัฒนสินธุ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. อัจฉรา จันทร์ฉาย และรองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ คุปรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

โดยวิทยานิพนธ์ฉบับดังกล่าว มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ และสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ซึ่งได้ใช้การศึกษาเชิงประจักษ์ ด้วยการใช้แบบสอบถามผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย จำนวน 390 ราย และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อค้นหาองค์ประกอบความสามารถในการจัดการความรู้ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการ ประกอบกับการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทยที่เป็นตัวแทนกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ จำนวน 8 ราย เกี่ยวกับเทคนิค วิธีการ เครื่องมือ และแนวปฏิบัติที่ใช้ในการจัดการความรู้ให้เกิดประสิทธิผล และความสามารถทางนวัตกรรมในที่สุด เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ผลลัพธ์จากการวิจัยดังกล่าวทำให้สามารถสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรมของธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่สำคัญที่ได้จากการวิจัย มาสรุปเป็นรูปแบบและแนวทางสำหรับผู้ประกอบการที่มีความสนใจ และเห็นความสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์การ เพื่อนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรมของธุรกิจในที่สุด

อนึ่ง ผู้วิจัยขอขอบคุณ ทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองทุนรัชดาภิเษกสมโภช ที่ได้สนับสนุนเงินทุนการทำวิทยานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ดูแลเอาใจใส่ และให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัยอย่างดีเยี่ยม ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. สุกวรรณ ตันตยา-นันท์ ผู้อำนวยการหลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม ที่คอยให้คำชี้แนะทางวิชาการที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยตลอดมา รวมทั้งผู้วิจัยต้องขอขอบคุณผู้บริหารและผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วม เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลและคำสัมภาษณ์ ที่ทำให้การสรุปผลการวิจัยมีความครบถ้วนสมบูรณ์

สมนึก อธีรัชพงษ์พันธ์

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ในช่วงระยะเวลา 40 ปีที่ผ่านมา โครงสร้างสินค้าส่งออกของประเทศไทย มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกับประเทศอุตสาหกรรมใหม่ในเอเชีย กล่าวคือ ความสำคัญของสินค้าที่ใช้ทรัพยากรเป็นฐาน (Resource-Based) และสินค้าที่ผลิตโดยใช้แรงงานเข้มข้น (Labor-Intensive) มีแนวโน้มลดลง ในขณะที่สินค้าที่ใช้วิทยาศาสตร์เป็นฐาน (Science-Based) ต้องอาศัยการวิจัยและพัฒนาตลอดจนการออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์หรือการมีนวัตกรรม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาสัดส่วนของการลงทุนในการใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนา กับผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ(GDP)ของประเทศไทย กลับพบว่าอยู่ในสัดส่วนที่ต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ในเอเชียด้วยกัน จากสถานการณ์ดังกล่าว ทำให้ระบบนวัตกรรมของประเทศไทยและความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการมีความอ่อนแอ และสะท้อนให้เห็นถึงความเสียเบรียบในเชิงการแข่งขันของประเทศไทย(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2548) แต่อย่างไรก็ตามจากการวิจัยของสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวกับ การสำรวจขีดความสามารถด้านนวัตกรรมของประเทศไทย พบว่า การสร้างนวัตกรรมมีความสำคัญต่อการขยายตลาดและการสร้างตลาดใหม่ทั้งในและต่างประเทศ(สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, 2550) ถึงแม้ว่าความเข้าใจโดยทั่วไปจะเห็นพ้องในทำนองเดียวกันว่า วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดนวัตกรรม แต่เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดในการเกิดนวัตกรรมของนักวิชาการทั่วโลก พบว่า วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการวิจัยและพัฒนาจะทำให้เกิดนวัตกรรมได้ จะต้องผ่านความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการ ซึ่งถือเป็นตัวกลางสำคัญในการทำให้เกิดความสามารถทางนวัตกรรมของธุรกิจ(พันธุ์อุษา ชัยรัตน์, 2547)

อย่างไรก็ตามบทบาทของผู้ประกอบการจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรม ดังกล่าวได้ ก็ต่อเมื่อได้มีการพัฒนาของสภาพการเป็นผู้ประกอบการ และความสามารถในการจัดการความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อทำให้เกิดความคิดใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงไปยังการเกิดนวัตกรรมได้ในที่สุด(Cardinal *et al.*, 2001; Darroch & McNaughton, 2002 ; Pyka, 2002 ; Adams & Lamont, 2003 ; Shani *et al.*, 2003 ; Bessant & Tidd, 2007) ดังนั้น จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจว่า ความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการจะประกอบการคิดใหม่ไปด้วยอะไร และมีลักษณะอย่างไร จึงที่จะส่งผลต่อความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการได้ในที่สุด ข้อสังสัยดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัย ในเรื่องของ รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย เพื่อทำให้ได้ผลการวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับผู้ประกอบการรายอื่น ๆ

ที่อยู่ภายใต้บูรบท่องสังคมเหมือนกันในประเทศไทย และต้องการสร้างความสามารถทางนวัตกรรมผ่านกระบวนการจัดการความรู้ สามารถนำรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ ที่พัฒนาขึ้นนี้ ไปใช้ในการสร้างความสามารถทางนวัตกรรมในธุรกิจของตน ซึ่งจะช่วยทำให้เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการเอง และของประเทศไทยในที่สุด

วัตถุประสงค์

ในการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับ รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อการสร้างความสามารถทางนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย

1. เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลการวิจัยของนิสิตในหลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้กลายเป็นผลผลิตใหม่หรือนวัตกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ และสังคมโดยส่วนรวมของประเทศไทย
2. เพื่อให้ผู้ประกอบการที่มีความสนใจในการใช้แนวคิดของการจัดการความรู้ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมขององค์การ ได้มีรูปแบบหรือแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรมได้
3. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย ให้เกิดความสนใจและให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดการความรู้ ตลอดจนมีแนวทางในการนำแนวคิด และวิธีการต่าง ๆ ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการให้สามารถสร้างความสามารถทางนวัตกรรมได้ในที่สุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

หากได้มีการนำแนวคิดและแนวทางที่กำหนดไว้ในเอกสาร รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อการสร้างความสามารถทางนวัตกรรม ฉบับนี้ไปประยุกต์ใช้ก็จะทำให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการสร้างรูปแบบ ประกอบด้วย

1. ทำให้เกิดนวัตกรรมทางด้านการบริหารจัดการอีกนวัตกรรมหนึ่ง ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจของผู้ประกอบการไทย และต่อเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศไทยโดยส่วนรวม
2. ทำให้ผู้ประกอบการไทย สามารถพัฒนาศักยภาพในด้านความสามารถในการจัดการความรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรม และนวัตกรรมให้เกิดขึ้นได้ในที่สุด อันจะทำให้เกิดประโยชน์ต่อตัวผู้ประกอบการเอง และความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

3. ทำให้ทิศทางการสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการไทย ที่ดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐที่มีบทบาทและหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการไปในทิศทางที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการที่ใช้การจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการในประเทศไทย

4. ทำให้เกิดค่านิยมและวัฒนธรรมในเรื่องของการแบ่งปันความรู้ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญอันหนึ่งของการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ขึ้นในสังคมไทย และจะช่วยส่งผลให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางด้านการบริหารจัดการในองค์กรทุกภาคส่วนของสังคมไทย

เงื่อนไขในการใช้รูปแบบ

การนำรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการในประเทศไทย ฉบับนี้ไปใช้ จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับก็ต่อเมื่อ การนำรูปแบบไปใช้เป็นไปตามเงื่อนไขที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์การที่ต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้องมีความตั้งใจจริง และมีความจริงใจในเรื่องของการพัฒนาศักยภาพ และความเชี่ยวชาญของบุคลากรในองค์การ โดยผ่านกระบวนการจัดการความรู้

2. ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์การที่ต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้องมีความเชื่อในเรื่องของความสามารถทางนวัตกรรมนำไปสู่ซึ่งความสามารถสำเร็จของธุรกิจ รวมทั้งมีเป้าหมายและความมุ่งมั่นที่ชัดเจนในการพัฒนาความสามารถ

3. ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์การที่ต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้องมีภาวะผู้นำในลักษณะของผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีความมุ่งมั่นที่ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นขององค์การ ทั้งในด้านทัศนคติ การเรียนรู้ และรูปแบบการทำงานของบุคลากรในองค์การ

4. องค์การที่ต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้องมีความพร้อมในเรื่องจัดสรร และให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณเพื่อการจัดหาอุปกรณ์ เทคโนโลยี และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของการพัฒนาที่กำหนดไว้

5. องค์การที่ต้องการนำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้องมีระบบการบริหารจัดการที่คล่องตัวยืดหยุ่นสูง พร้อมที่จะมีการปรับเปลี่ยนระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบนี้

บทที่ 2

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการความรู้และความสามารถทางนวัตกรรม

เพื่อให้ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารที่มีการนำรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม ฉบับนี้ไปใช้ เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและนำไปในทิศทางเดียวกันในเรื่องของการจัดการความรู้ และความสามารถทางนวัตกรรม ตลอดจนสามารถเข้าใจถึงเป้าหมายของการกำหนดแนวทาง วิธีการ และเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีการใช้ตามที่ได้นำเสนอในรูปแบบฯ โดยในบทที่ 2 นี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการความรู้ และความสามารถทางนวัตกรรม ที่ใช้เป็นกรอบของการวิจัย และเกี่ยวข้องกับการพัฒnarúปแบบ

แนวคิดการจัดการความรู้

ในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้(Knowledge-Based Economy) ซึ่งเป็นยุคที่เศรษฐกิจต้องอาศัยการสร้าง การกระจาย และการใช้ความรู้เป็นตัวขับเคลื่อนหลักที่ทำให้เกิดการเติบโต สร้างความมั่นคงให้แก่องค์การ และการท่องค์การจะอยู่รอดได้ในยุคเศรษฐกิจฐานความรู้นั้น จะต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจจากการแข่งขันเชิงขนาด (Scale-Based Competition) มาเป็นการแข่งขันที่ต้องใช้ความเร็ว (Speed-Based Competition) โดยต้องสร้างความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันที่ต้องอาศัยความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ เทคโนโลยี ดังนั้น ความรู้จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และถือเป็นอำนาจ (Knowledge is Power) ในการทำให้การดำเนินงานด่าง ๆ ประสบความสำเร็จ กิจกรรมด่าง ๆ จึงต้องมีการใช้ความรู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจจะเป็นความรู้ที่สร้างขึ้นเอง โดยผู้ปฏิบัติงาน หรือความรู้นำมาจากภายนอก รวมทั้งต้องมีการใช้ความรู้ที่มีลักษณะแฝงในตัวคน และความรู้ชัดแจ้ง ให้มีลักษณะของการบูรณาการและมีความจำเพาะต่อรูปแบบของงานต่อผู้ปฏิบัติงาน ต่อหน่วย งานหรือองค์การนั้น ๆ (Petrasch, 2001) ด้วยเหตุนี้ความรู้ที่จะนำมาใช้เพื่อให้องค์การบรรลุตามเป้าหมายนั้น จึงจำเป็นต้องมีกระบวนการ หรือขั้นตอนในการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ การจัดการความรู้จึงไม่ใช่ศาสตร์ของการพัฒนาองค์การ ที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยี และเครื่องข่ายแต่เพียงอย่างเดียวอีกต่อไป แต่ได้กลายเป็นศาสตร์ใหม่ที่องค์การหันมาทั่วโลกให้ความสำคัญ และมีการพัฒนาระบวนการจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน รวมถึงการเพิ่มผลผลิต และความสามารถทางนวัตกรรมขององค์การ (Carneiro, 2000 ; Parlby & Taylor, 2000 ; Cardinal *et al.*, 2001; Darroch & McNaughton, 2002; Quintas, 2002 ; Pyka, 2002 ; Adams & Lamont, 2003; Shani *et al.*, 2003) ด้วยเหตุนี้ ความฉลาด และความเก่งของทรัพยากรมนุษย์ (Human Talents) และความรู้องค์การ(Organizational Knowledge) จึงถือเป็นทรัพย์สินที่มีค่าสูงขององค์การ การจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพก็จะมีส่วนในการทำให้เกิดการเพิ่มนุ辱ค่าของความรู้องค์การ และการจัดการความรู้จึงเป็นสิ่งที่องค์การต้องให้ความสำคัญ

การให้ความหมายและแนวคิดของการจัดการความรู้ในบริบทสังคมไทยที่เป็นที่ยอมรับและอ้างอิงกันอย่างแพร่หลาย ก็คือ แนวคิดของ วิจารณ์ พานิช(2546) ซึ่งเป็นผู้อ่านวิการก่อตั้งสถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม (สคส.) ได้กล่าวว่า การจัดการความรู้เป็นกิจกรรมที่ซับซ้อน และกว้างขวางมากเกินกว่าที่จะให้คำนิยามด้วยถ้อยคำเดียว ๆ ได้ แต่ต้องให้นิยามในหลายข้ออ้างจะทำให้ครอบคลุมความหมาย ดังนี้

1) การจัดการความรู้ มีความหมายรวมถึง การรวบรวม การจัดระบบ การจัดเก็บ และการเข้าถึงข้อมูลเพื่อสร้างเป็นความรู้ เทคโนโลยีด้านข้อมูล และคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือช่วยเพิ่มพลังในการจัดการความรู้ แต่เทคโนโลยีด้านข้อมูลและคอมพิวเตอร์โดยตัวของมันเอง ไม่ใช่การจัดการความรู้

2) การจัดการความรู้เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันความรู้ หากถ้าไม่มีการแบ่งปันความรู้ ความพ่ายแพ้มีในการจัดการความรู้ก็จะไม่ประสบความสำเร็จ พฤติกรรมภายในองค์การเกี่ยวกับวัฒนธรรม พลวัต และวิธีปฏิบัติมีผลต่อการแบ่งปันความรู้ ประเด็นด้านวัฒนธรรมและสังคม จึงมีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการความรู้

3) การจัดการความรู้ต้องการผู้มีความรู้ ความสามารถในการตีความ และประยุกต์ ใช้ความรู้ในการสร้างนวัตกรรมและเป็นผู้นำในองค์การ รวมทั้งต้องการผู้เชี่ยวชาญในสาขาใด สาขานั่น สำหรับช่วยแนะนำวิธีประยุกต์ใช้การจัดการความรู้ ดังนั้น กิจกรรมเกี่ยวกับคน ได้แก่ การดึงดูดคนเก่ง และดี การพัฒนาคน การติดตามความก้าวหน้าของคน และการดึงคนที่มีความรู้ความสามารถไว้ในองค์การ ถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการความรู้

4) การจัดการความรู้เป็นเรื่องของการเพิ่มประสิทธิผลองค์การ การจัดการความรู้เกิดขึ้น เพราะมีความเชื่อว่าจะช่วยสร้างความมีชีวิตชีว่า และความสำเร็จให้แก่องค์การ การประเมินต้นทุนทางปัญญา (Intellectual Capital) และผลสำเร็จของการประยุกต์ใช้การจัดการความรู้ เป็นดัชนีบอกว่า องค์การ มีการจัดการความรู้อย่าง ได้ผลหรือไม่

จากนิยามดังที่ได้กล่าวถึงข้างต้น จะพบว่าจะมีนัยที่ครอบคลุมความหมายของการจัดการความรู้ทั้ง 3 นูนมอง คือ กระบวนการจัดการความรู้ องค์การ และการจัดการ และเมื่อพิจารณาการให้ความหมายของการจัดการความรู้แล้ว ก็สามารถสรุปได้ว่า การจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการที่มีลักษณะเป็นพลวัตที่เกี่ยวกับการจัดการข้อมูล สารสนเทศ ความรู้ กิจกรรม ตลอดจนประสบการณ์ ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลในองค์การ เพื่อสร้างเป็นความรู้ และความคิดใหม่ ในลักษณะของนวัตกรรม โดยคำนึงถึงการพัฒนาความสามารถขององค์การในด้านโครงสร้าง วัฒนธรรม และเทคโนโลยีองค์การเพื่อให้เกิดการเข้าถึง การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอน และการแพร่กระจายของความรู้ เพื่อทำให้ความรู้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความสามารถในการแข่งขันขององค์การในระยะยาว

ในศตวรรษที่ 21 ความรู้กลายเป็นปัจจัยหรือเครื่องมือหรืออาวุธสำคัญที่จะทำให้องค์การ หรือธุรกิจสามารถอยู่รอดได้ภายใต้การแข่งขันที่รุนแรง ในยุคปัจจุบันการเกยตระบทว่าที่ดินเป็นปัจจัยที่มี

ความสำคัญสูงสุดขององค์การ ในขณะที่บุคคลภูมิปัญญาอุตสาหกรรมเงินทุน อุปกรณ์ และแรงงาน กลายมาเป็นปัจจัยที่สำคัญแทนที่ดิน จนกระทั่งในศตวรรษที่ 21 นี้ พบว่า ความสำคัญของปัจจัยการผลิตได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นเรื่องของความรู้(Chang, 2007) ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันสังคมได้เข้าสู่ยุคของการใช้ความรู้ในการคิดค้นถึงใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมมากยิ่งขึ้น มีการหาข้อมูล ความรู้เพื่อมาใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ทุกขั้นตอน จึงส่งผลให้การพัฒนาความรู้ ประสบการณ์ และความคิดสร้างสรรค์ทั้งในระดับบุคคล และระดับองค์กรมีเพิ่มมากขึ้น จนกลายเป็นทรัพย์สินที่มีค่าขององค์กร ซึ่งทำให้ยุคปัจจุบันถูกเรียกว่า ยุคของทุนทรัพย์ทางปัญญา ด้วยเหตุนี้การพัฒนาในเรื่องการจัดการความรู้ จึงมีบทบาทและความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตามสภาพแวดล้อมขององค์กรหรือธุรกิจ ที่ต้องเพชิญกับการแข่งขัน(พิพารณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2547 ; Liao, 2003)

นิยามของนวัตกรรม

การศึกษาในเรื่องนวัตกรรม(Innovation) ได้มีการศึกษาและกล่าวถึงมาเป็นระยะเวลาก่อนข้างนานแล้ว แต่ในการให้คำนิยามหรือความหมายของนวัตกรรมก็ยังมีความแตกต่างกันอยู่ ตามมุมมองและภูมิหลังของนักวิชาการแต่ละคน(Gopalakrishnan & Bierly, 1997) ซึ่งก็ยังไม่สามารถนิยามให้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป สำหรับรากศัพท์ของคำว่า นวัตกรรม (Innovation) นั้นมาจากภาษาลาตินคำว่า “innovare” ซึ่งแปลว่า “ทำสิ่งใหม่ขึ้นมา” (สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, 2549) สำหรับความหมายของนวัตกรรมในเชิงเศรษฐศาสตร์ คือ การนำแนวคิดใหม่ หรือการใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีอยู่แล้วมาใช้ในรูปแบบใหม่ เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ ดังนั้นหากจะกำหนดความหมายในเชิงแบบของนวัตกรรม ก็คือ ผลผลิตของความสำเร็จทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร่วมกับผลลัพธ์ของกิจกรรมทางสังคม ในขณะที่ความหมายในเชิงว้าง จะหมายถึง แนวความคิด การปฏิบัติ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ใหม่ต่อตัวปัจจุบัน หรือหน่วยที่รับเอาสิ่งเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ การรวมเอากิจกรรมที่นำไปสู่การแสวงหาความสำเร็จเชิงพาณิชย์ การสร้างตลาดใหม่ ผลิตภัณฑ์ใหม่ กระบวนการและการบริการใหม่ การทำในสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่น โดยอาศัยการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวให้กลายมาเป็นโอกาส และนำไปสู่แนวคิดใหม่ที่ทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม(พันธุ์อชา ชัยรัตน์, 2547) สิ่งเหล่านี้ยืนยันได้จากการสำรวจของสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ ที่ได้ทำการสำรวจผู้บริหารระดับสูงขององค์กรที่มีนวัตกรรม โดยสรุปพบว่า ผู้บริหารระดับสูงมีความเชื่อมั่นว่า นวัตกรรมจะนำไปสู่การสร้างความมั่นคงทางการตลาด หรือการสร้างตลาดใหม่ รวมทั้งบริษัทต่าง ๆ ก็จะเห็นความสำคัญต่อการลงทุนและการพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนให้การส่งเสริม และพัฒนานวัตกรรมของประเทศไทย ได้กำหนดความหมายของนวัตกรรมไว้ว่า นวัตกรรม คือ สิ่งใหม่ที่เกิดจาก การใช้ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งจากการให้ความหมายของนวัตกรรมดังที่ได้กล่าวข้างต้น จะพบว่ามีนัยสำคัญที่มีความหมายแตกต่างจากคำว่า “Invention”

ก็คือ ในส่วนของการแสวงหาผลประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และสังคม เนื่องจากคำว่า Invention ที่แปลว่า สิ่งประดิษฐ์ หรือ ประดิษฐกรรม จะมีความหมายเพียง การทำให้ความคิดใหม่เป็นความจริงขึ้นมา และสามารถจับต้องได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากได้พิจารณาในประเด็นที่เป็นแก่นหลักสำคัญของคำนิยามต่าง ๆ แล้วจะพบว่ามีอยู่ 3 ประเด็นที่เป็นมิติสำคัญของนวัตกรรม ที่คือ

1. ความใหม่ (Newness) สิ่งที่จะได้รับการยอมรับว่า มีคุณลักษณะเป็นนวัตกรรมได้นั้น มิติแรกที่จะต้องมีก็คือ ความใหม่ หมายถึง เป็นสิ่งใหม่ที่ถูกพัฒนาขึ้น ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็นตัวผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการ โดยจะเป็นการปรับปรุงจากของเดิม หรือพัฒนาขึ้นใหม่เลยก็ได้
2. ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ (Economic Benefits) ในมิติประการที่สองที่ถูกกล่าวถึงเสมอ ในลักษณะของการเป็นนวัตกรรม ที่คือ การให้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ หรือการสร้างความสำเร็จในเชิงพาณิชย์ กล่าวคือ นวัตกรรม จะต้องสามารถทำให้เกิดมูลค่าเพิ่มขึ้น ได้จากการพัฒนาสิ่งใหม่นั้น ๆ ซึ่งผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นอาจจะสามารถตัวได้เป็นตัวเงินโดยตรง หรือไม่เป็นตัวเงินโดยตรงก็ได้
3. การใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ (Knowledge and Creativity Idea) ในมิติที่สามคุณ ประการสุดท้ายของการเป็นนวัตกรรม ที่สามารถสรุปได้จากการรวมที่เกี่ยวข้อง ที่คือ การใช้ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ หมายความว่า สิ่งที่จะถือเป็นนวัตกรรมได้นั้นต้องเกิดจากการใช้ความรู้ และความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานการพัฒนาให้เกิดขึ้นใหม่ ไม่ใช่เกิดจากการลอกเลียนแบบหรือทำซ้ำ เป็นต้น

ประเภทของนวัตกรรม

การจำแนกประเภทของนวัตกรรม แบ่งได้หลายประเภทตามลักษณะของเขต และ วัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ ซึ่งการจำแนกที่พบบ่อย และมีการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงการวิจัย ค่อนข้างมากก็จะประกอบด้วย 3 ลักษณะ คือ 1) การจำแนกตามเป้าหมายของนวัตกรรม (The Target of Innovation) แบ่งเป็น นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation) และ นวัตกรรมกระบวนการ (Process Innovation) 2) การจำแนกตามระดับของการเปลี่ยนแปลง (The Degree of Change) จะแบ่งนวัตกรรมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ นวัตกรรมในลักษณะเจ็บพลัน (Radical Innovation) และ นวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป (Incremental Innovation) และการจำแนกประเภทของนวัตกรรมในลักษณะที่ 3) การจำแนกตามขอบเขตของผลกระทบ (The Area of Impact) จำแนกได้ 2 ประเภท คือ นวัตกรรมทางเทคโนโลยี (Technological Innovation) และนวัตกรรมทางการบริหาร(Administrative Innovation) (Gopalakrishnan & Damancour, 1997 ; Smith, 2006 ; Bessant & Tidd, 2007 และ Schilling, 2008) ซึ่ง สามารถที่จะสรุปและอธิบายรายละเอียดของการจำแนกประเภทของนวัตกรรมในแต่ละลักษณะ ได้ดังนี้

1. การจำแนกตามเป้าหมายของนวัตกรรม

1.1 นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation)

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ไว้ว่า นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ คือ การพัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ไม่ว่าจะเป็น

ด้านเทคโนโลยี หรือวิธีการใช้คิด

รวมไปถึงการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ซึ่งนวัตกรรมผลิตภัณฑ์จะถือเป็นผลิตผล(Outputs) ขององค์การหรือธุรกิจ โดยอาจจะจะอยู่รูปของตัวสินค้า (Goods) หรือการบริการ (Services) ก็ได้ (Smith, 2006 ; Schilling, 2008) และตัวแปรหลักที่สำคัญของการพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์มี 2 ตัวแปร คือ 1) โอกาสทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งรวมถึง องค์ความรู้ เครื่องมือ อุปกรณ์ และกระบวนการที่จะทำให้สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดขึ้นได้ และ 2) ความต้องการของตลาด นั่นหมายถึง ความต้องการของผู้ใช้ ที่มีความต้องการในผลิตภัณฑ์ใหม่นั้น และพร้อมที่จะซื้อหรือใช้ที่ทำให้ผู้เป็นเจ้าของนวัตกรรมได้รับประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจหรือสังคม (Capon et al, 1992 ; Ettlit & Reza, 1992 ; Gopalakrishnan & Damanpour, 1997)

1.2 นวัตกรรมกระบวนการ (Process Innovation)

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ก็ได้ให้ความหมายไว้

ว่า นวัตกรรมกระบวนการ หมายถึง การประยุกต์ใช้แนวคิด วิธีการ หรือกระบวนการใหม่ ๆ ที่ส่งผลให้กระบวนการผลิต และการทำางานโดยรวมมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ในการออกแบบในกระบวนการผลิต เป็นต้น จากความหมายดังกล่าวจะเห็นว่า นวัตกรรมกระบวนการ เป็นเรื่องของการเปลี่ยน แปลงในองค์การ ไม่ว่าเป็นเครื่องมือ กรรมวิธีในการผลิต การจัดทำหน่วย หรือรูปแบบการจัดการองค์การก็ตาม ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายที่จะนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมผลิตภัณฑ์ ให้ไปถึงมือผู้ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อองค์การมากที่สุด(Capon et al, 1992 ; Ettlit & Reza, 1992 ; Gopalakrishnan & Damanpour, 1997) ถึงแม้ว่านวัตกรรมผลิตภัณฑ์ จะมองเห็นได้ชัดเจนมากกว่า แต่นวัตกรรมกระบวนการที่มีความสำคัญมากเช่นเดียวกัน ในการที่จะทำให่องค์การหรือธุรกิจมีความได้เปรียบในเชิงความสามารถในการแข่งขัน โดยนวัตกรรมกระบวนการจะมุ่งเน้นไปในเรื่องของการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) และการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง รวมถึงกิจกรรมหรือกระบวนการในส่วนของปัจจัยนำเข้า (Inputs) กระบวนการ(Process) และผลิตผล (Outputs)) (Abernathy & Utterback, 1978 ; Tushman & Nadler, 1986 ; Gopalakrishnan et al., 1999 และ Damanpour & Gopalakrishnan, 2001)

2. การจำแนกตามระดับของการเปลี่ยนแปลง

2.1 นวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน (Radical Innovation)

เป็นนวัตกรรมที่มีความใหม่ ในลักษณะที่มีความแตกต่างไปจากการนวัตกรรมที่มีแนวคิดเดิมไปอย่างสิ้นเชิง ในลักษณะของการเปลี่ยนแปลงแบบถอน根柢 (Schilling, 2008) ดังนั้น นวัตกรรมที่มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงเฉียบพลัน จึงมีนัยสำคัญมากกว่าการปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่เดิม แต่เป็นการออกแบบและใช้แนวคิดใหม่ทั้งหมดในการพัฒนานวัตกรรม(Smith, 2006) นอกจากนี้หากพิจารณาการให้ความหมายของ Henderson & Clark's(1990) นวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน(Radical Innovation)

จะทำให้เกิดการออกแบบที่เป็นต้นแบบใหม่ของนวัตกรรม (New Dominant Design) ซึ่งรวมถึงแนวคิดของการออกแบบ และรายละเอียดขององค์ประกอบและโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมด้วย Rothwell & Gardner (1989) ได้ประมาณว่า นวัตกรรมที่มีลักษณะเฉียบพลันจะมีเพียง 10% ของนวัตกรรมทั้งหมด ตัวอย่างนวัตกรรมที่มีลักษณะเป็นนวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน (Radical Innovation) เช่น กล้องถ่ายรูปแบบดิจิตอลที่เปลี่ยนแปลงมากจากกล้องถ่ายรูปที่ใช้ฟิล์ม โทรศัพท์ที่เกิดขึ้นแทนการส่งข้อความด้วยจดหมายหรือบันทึกข้อความ เป็นต้น นอกจากนี้ นวัตกรรมในลักษณะเฉียบ พลันมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการเป็นผู้นำตลาดของธุรกิจ รวมทั้งสามารถสร้างมูลค่าทางการตลาดและความอยู่รอดของธุรกิจได้มากกว่านวัตกรรมที่มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป (Utterback, 1994 ; Gatignon *et al.*, 2002)

2.2 นวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป (*Incremental Innovation*)

นวัตกรรมประเภทนี้เป็นนวัตกรรมที่เกิดขึ้นจำนวนมาก และมีความถี่ในการเกิดบ่อย กว่านวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน โดยมีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงที่ค่อยเป็นค่อยไป มีการปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นทีละเล็กๆ น้อยๆ จากเทคโนโลยีหรือสิ่งที่มีอยู่เดิม (Gatignon, 2002 ; Schilling, 2008) Christensen (1997) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป (*Incremental Innovation*) ว่า เป็นนวัตกรรมที่เปลี่ยน แปลงจากความเชี่ยวชาญขององค์กรหรือธุรกิจ ในเรื่องของเทคโนโลยีภายในโครงสร้างหรือสถาปัตยกรรมเดิม เช่น เครื่องซักผ้าที่มีการเปลี่ยนระบบการหมุน และประสิทธิภาพในการซักให้มีคุณภาพมากขึ้น หรือเครื่องปรับอากาศที่มีการปรับปรุงระบบการฟอกอากาศ และการทำงานให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น ก็นับว่า เป็นตัวอย่างของนวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปที่เห็นภาพได้อย่างชัดเจน ดังนั้นก็ถ้าโดยสรุปได้ว่านวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป (*Incremental Innovation*) เป็นนวัตกรรมที่มีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยจะพัฒนาจากพื้นฐานแนวคิดหรือการออกแบบจากผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่มีอยู่เดิม ทั้งนี้ ความสามารถในการเปลี่ยน แปลงจะมีมากน้อยเพียงไรก็ขึ้นอยู่กับศักยภาพขององค์กรที่เป็นอยู่ (Ettlie *et al.*, 1984 ; Gopalakrishnan & Dammanpour, 1997 ; Tidd *et al.*, 2001 ; Schilling, 2008)

3. การจำแนกตามขอบเขตของผลกระทบ

3.1 นวัตกรรมทางเทคโนโลยี (*Technological Innovation*)

เป็นนวัตกรรมที่มีพื้นฐานหรือขอบเขตของการพัฒนาจากเทคโนโลยี โดยในปัจจุบันการพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีมีบทบาทและความสำคัญต่อหลาย ๆ อุตสาหกรรม ทั้งนี้ เนื่องจากเทคโนโลยี สามารถช่วยทำให้การพัฒนานวัตกรรมสามารถตอบสนองความต้อง การของผู้บริโภคและสร้างความได้เปรียบในเชิงการแข่งขัน ได้เป็นอย่างดี รวมทั้งเป็นนวัตกรรมที่มีแรงผลักดันที่สำคัญของความก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม และความเป็นอยู่ของประชากร (พันธุ์อชา ชัยรัตน์, 2547 ; Utterback & Suarez, 1993 ; Schilling, 2008) นวัตกรรมทางเทคโนโลยี จึงเป็นได้ทั้ง นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมที่มีลักษณะเฉียบพลัน และนวัตกรรมที่มีลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ถ้าการพัฒนานวัตกรรมนั้นอยู่บนพื้นฐานของการ

ใช้เทคโนโลยีในการเปลี่ยนแปลง(Evan,1966; Utterback & Abernathy, 1975; Kimberly & Evanisko, 1981 และ Damanpour, 1987) นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมทางเทคโนโลยีจะส่งผลต่อรูปแบบ และระดับของการแข่งขันในเชิงธุรกิจ (Utterback & Suarez, 1993)

3.2 นวัตกรรมทางการบริหาร (*Administrative Innovation*)

นวัตกรรมทางการบริหารเป็นรือของการคิดค้น และเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการ

จัดการองค์การใหม่ ที่ส่งผลให้ระบบการทำงาน การผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการให้บริการขององค์การมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เช่น การบริหารองค์การในลักษณะ โครงสร้างองค์การแบบเมटริกซ์ การใช้แนวคิด Balanced Score Card ในการวางแผนและประเมินผลงานขององค์การ เป็นต้น การพัฒนา รูปแบบการดำเนินธุรกิจในลักษณะที่เป็น Open Business Models เพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดของการ พัฒนานวัตกรรมแบบเปิด (Open Innovation) ก็จัดได้ว่าเป็นลักษณะของนวัตกรรมทางการบริหาร ซึ่งจะ ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการดำเนินงานขององค์การหรือธุรกิจ(Tidd *et al.*,2001 ; Chesbrough, 2006) ดังนั้น จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า นวัตกรรมทางการบริหาร เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับเรื่องของ นโยบาย โครงสร้างองค์การ ระบบ รูปแบบและกระบวนการจัดการในองค์การ ซึ่งต่างจากนวัตกรรมทาง เทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในผลิตภัณฑ์ และกระบวนการนวัตกรรม ทำให้เกิดผลประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจและสังคม (Gopalakrishnan & Damanpour, 1997 ; Cooper, 1998)

ถึงแม้ว่า การจำแนกประเภทของนวัตกรรมจะมีได้ในหลายมิติ กระบวนการที่ทำให้เกิด นวัตกรรม(Process of Innovation) ก็ยังสามารถพิจารณาได้หลายมุมมองด้วย โดยหากจำแนกตามปัจจัย หลักของการเกิดนวัตกรรม ซึ่งประกอบด้วย เทคโนโลยี (Technology) และความต้องการของผู้บริโภค (Market Demand) (Capon *et al.*, 1992 ; Ettilit & Reza, 1992 ; Gopalakrishnan & Damanpour, 1997) ทำ ให้สามารถจำแนกลักษณะของกระบวนการที่ทำให้เกิดนวัตกรรม ได้ 3 ลักษณะ คือ 1) การผลักดันด้วย เทคโนโลยี (Technology Push) กล่าวคือ การเกิดนวัตกรรม เกิดขึ้นจากการความเข้มแข็งของการลงทุน และ พัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2) การดึงด้วยความต้องการของผู้บริโภค(Demand Pull) ลักษณะของการเกิดนวัตกรรมในลักษณะนี้ เป็นการพิจารณาจากปัญหาและความต้องการของผู้บริโภค เป็นหลัก และนำกลับมาสู่การสร้างและพัฒนานวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค และ 3) การผสมผสานทั้งด้านเทคโนโลยีและความต้องการของผู้บริโภค (Coupling) ซึ่งเป็นการเกิดนวัตกรรม โดยคำนึงถึงทั้งความต้องการของผู้บริโภค และเทคโนโลยีที่มีอยู่ เพื่อพัฒนานวัตกรรมให้เป็นที่ต้องการ ของผู้บริโภคภายใต้เทคโนโลยีที่มีอยู่ไปพร้อม ๆ กัน(Rothwell, 1994 ; Smith,2006)

ความสามารรถทางนวัตกรรม

จากที่ได้มีการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับประเภทของนวัตกรรมดังที่ได้กล่าวข้างต้น ทำ ให้พบว่าในปัจจุบันการกล่าวถึงประเภทของนวัตกรรมอาจจะมีความแตกต่างกันหลายรูปแบบตาม วัตถุประสงค์ของการใช้ประโยชน์และการศึกษา เช่น นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมกระบวนการ

นวัตกรรมในลักษณะเฉียบพลัน นวัตกรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป นวัตกรรมทางเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการบริหาร เป็นต้น (Utterback, 1994 ; Cooper, 1998 ; Smith, 2006 ; Schilling, 2008) ส่วนการศึกษาถึงความสามารถทางนวัตกรรมโดยเฉพาะของผู้ประกอบการ ก็ยังพบว่ามีการศึกษาใน 2 มิติ คือความสามารถทางนวัตกรรมระดับองค์การ (Organization's Innovativeness) และความสามารถทางนวัตกรรมระดับบุคคล (Individual's Innovativeness) (Rutherford & Holt, 2007) ดังนั้น การให้คำนิยามถึงความสามารถทางนวัตกรรม (Innovativeness) ก็จะมีจุดเน้นที่แตกต่างกันออกไปด้วย อาร์ที Schumpeter (1934) ได้เน้นกล่าวถึงความสามารถทางนวัตกรรมในส่วนของการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ และกระบวนการผลิตใหม่ รวมถึงการใช้วิธีการทางการตลาดใหม่ให้สอดคล้องกับนวัตกรรม ในขณะที่ Miller & Friesen (1983) จะมุ่งเน้นในเรื่องของ นวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมกระบวนการ รวมถึงในเรื่องของการตัดสินใจ และการกำหนดกลยุทธ์ทางนวัตกรรม (Lyon et al., 2000; North and Smallbone, 2000; Wang & Ahmed, 2004) นอกจากนี้เมื่อพิจารณา尼ยามความสามารถทางนวัตกรรมในมุมมองของ Rogers (1995) จะพบว่ามีเรื่องของมิติทางด้านเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งเมื่อพิจารณาจากวรรณกรรมที่ผ่านมาจะพบว่า การให้คำนิยามและการศึกษาในเรื่องความสามารถทางนวัตกรรม ก็จะมีมุมมองทั้งในลักษณะของ ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ การตลาด พฤติกรรม และกลยุทธ์ขององค์การ อย่างไรก็ตามสิ่งที่จะได้นำเสนอและนำมาใช้เป็นกรอบในการวิจัยครั้งนี้ จะเน้นการกล่าวถึงความสามารถทางนวัตกรรมใน 2 ด้าน คือ ความสามารถทางนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และความสามารถทางนวัตกรรมกระบวนการ ซึ่งเป็นการจำแนกประเภทของนวัตกรรมที่มีการนำไปประยุกต์ใช้กันเป็นส่วนมาก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ความสามารถทางนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovativeness)

ความสามารถทางนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของธุรกิจในการสร้างและใช้ความคิดใหม่ในพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ เพื่อทำให้เกิดผลประโยชน์ในทางเศรษฐกิจในแกร่งธุรกิจ(Fritz, 1989) ซึ่งเกิดขึ้นจากการสมำ่เสมอในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่เข้าสู่ตลาด ช่วงเวลาที่เหมาะสมของการเข้าสู่ตลาด และความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันกับคู่แข่ง(Wang & Ahmed, 2004) นอกจากนี้ Henard & Szymanski(2001) ยังได้ให้ความสามารถทางนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ว่าควรที่จะได้พิจารณาในลักษณะของ ความใหม่(newness) ความเป็นเอกลักษณ์(uniqueness) และความเป็นผลิตภัณฑ์ต้นแบบ(originality) ซึ่งสามารถพิจารณาได้ทั้งจากในมุมมองของผู้บริโภคและของผู้ประกอบการ เช่น ทางด้านมุมมองของผู้บริโภค อาจจะพิจารณาจาก คุณลักษณะของนวัตกรรม ความเสี่ยงในการใช้งาน ผลที่มีต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค ส่วนสำหรับในมุมมองของผู้ประกอบการ อาจจะพิจารณาในส่วนของระดับของเทคโนโลยี และกลยุทธ์ทางการตลาดที่ใช้กับผลิตภัณฑ์นวัตกรรมของธุรกิจ(Atuahene-Gima, 1995 ; Denneels & Kleinschmidt, 2001)

2) ความสามารถทางนวัตกรรมกระบวนการ (Process Innovativeness)

การกล่าวถึงความสามารถทางนวัตกรรมกระบวนการ อาจจะไม่พบรهنบอย เนื่องจากโดยการศึกษาส่วนใหญ่ ความสามารถทางนวัตกรรมกระบวนการ จะถูกจัดเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถทางนวัตกรรมเทคโนโลยี (Technological Innovativeness) เพราะนวัตกรรมทางเทคโนโลยี เป็นส่วนที่มีความสัมพันธ์กับการใช้เครื่องจักร และวิธีการผลิต ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญของการกระบวนการผลิตตัวตนนวัตกรรม(Avlonitis *et al.*, 1994 ; Kitchell, 1997) ดังนี้ในมุมมองของผู้วิจัย ก้มองในลักษณะ ที่ว่า ความสามารถทางนวัตกรรมเทคโนโลยี เป็นส่วนที่แฟงอยู่ในความสามารถทางนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และกระบวนการ โดยที่จะมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมกระบวนการเป็นส่วนใหญ่ เพราะกระบวนการ (process) เป็นเรื่องเกี่ยวกับ วิธีและขั้นตอนการผลิต และระบบการบริหาร ซึ่งจะถูกพัฒนาขึ้นให้เป็น นวัตกรรมกีด้วยเทคโนโลยีใหม่ หรือนวัตกรรมทางเทคโนโลยีนั้นเอง(Wang & Ahmed, 2004) ด้วยเหตุนี้ ความสามารถทางนวัตกรรมกระบวนการ จึงประเด็นที่พิจารณาความสามารถในการปรับใช้เทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีที่ถูกนำมาใช้ในกระบวนการผลิต และสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ของธุรกิจนั้นเอง (Kitchell, 1995 ; Salavou, 2004)

ความสามารถในการจัดการความรู้ที่ส่งผลต่อความสามารถทางนวัตกรรม

การนำความรู้ที่เหมาะสมไปใช้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิผล จะช่วยทำให้เพิ่มความสามารถทางการแข่งขันขององค์การ การจัดการความรู้จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายความรู้ไปยังที่ มีความต้องการภายในองค์การ การดำเนินการเคลื่อนย้ายความรู้ดังกล่าวจะส่งผลต่อประสิทธิผลของ องค์การหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการความรู้ (Knowledge Management Capability) ดังนี้ อีกนัยหนึ่งของความสามารถในการจัดการความรู้ ก็คือ ความสามารถในการสร้างและใช้ความรู้ โดยการผสมผสานกับทรัพยากรต่าง ๆ และกิจกรรมในการจัดการความรู้ เพื่อส่งผลเชิงบวกต่อความสามารถในการแข่งขัน(Competitive Advantage) (Gold *et al.*, 2001 ; Chuang, 2004) และประสิทธิผล ขององค์การ(Organizational Effectiveness) ซึ่งได้แก่ ความมีประสิทธิภาพ(Efficiency) ความสามารถในการปรับตัว(Adaptability) และความสามารถทางนวัตกรรม(Innovativeness) (Freeze,2006) จากการทบทวนวรรณกรรมในเรื่องความสามารถในการจัดการความรู้ เช่นงานของ Nonaka & Takeuchi(1995) ; Gold *et al.*(2001) ; Carrillo & Gaimon(2004) ; Chuang(2004) ; Freeze(2006) และ Yang & Chen(2007) สรุปได้ว่ามีการศึกษาในเรื่องความสามารถในการจัดการความรู้อยู่ 2 มุมมอง คือ

1) มุมมองความสามารถด้านทรัพยากร (Resource-Based Capability View)

เป็นแนวคิดในการศึกษาถึงความสามารถที่เกิดจากความแตกต่างของทรัพยากร กล่าวคือ องค์การที่มีทรัพยากรแตกต่างกันจะส่งผลถึงความสามารถที่แตกต่างกัน(Mata *et al.*, 1995) โดย การศึกษามุมมองด้านทรัพยากรในช่วงแรกจะเน้นที่ทรัพยากรขององค์การที่หมายถึง ทรัพย์สินที่มี ตัวตน (Tangible Assets) เช่น อุปกรณ์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นต้น แต่ในระยะหลังการศึกษาได้ให้

ความสำคัญต่อทรัพยากรที่เป็นทรัพย์สินไม่มีตัวตน(Intangible Assets) เช่น ระบบโครงสร้างการจัดการองค์การ และวัฒนธรรมองค์การ เป็นต้น เนื่องจากเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้องค์การมีความแตกต่าง และมีความได้เปรียบในการแข่งขันที่ยั่งยืนมากกว่าที่จะใช้ปัจจัยในส่วนของทรัพย์สินที่มีตัวตนอย่างเดียว (Wade & Hulland, 2004) งานวิจัยเมื่อเร็ว ๆ นี้ที่เป็นการศึกษาถึงปัจจัยเชิงทรัพยากรที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการความรู้ เช่น งานวิจัยของ Gold *et al.*, (2001) พบว่าปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสามารถในการจัดการความรู้ ประกอบด้วย 1) เทคโนโลยี (Technology) ซึ่งหมายถึง โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ ทั้งในส่วนของอุปกรณ์(Hardware) และโปรแกรมการทำงาน(Software) ซึ่งหมายความรวมถึงระบบฐานข้อมูล (Database) และระบบเครือข่าย(Network System) ทั้งภายในและภายนอกองค์การ (Yang & Chen,2007) จะต้องมีความเชื่อมโยงและประสิทธิภาพในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) โครงสร้างองค์การ(Structure) ซึ่งหมายถึง โครงสร้างการดำเนินงานและการส่งการขององค์การ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ยังรวมถึงระบบการจูงใจ (Incentive System) การกำหนดบทบาทหน้าที่ในการทำงาน(Work Design) นโยบายการสนับสนุนของผู้บริหาร(Management Support) กฎระเบียบและแนวปฏิบัติต่าง ๆ(Yang & Chen,2007) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการความรู้ รวมถึงภาวะความเป็นผู้นำขององค์การด้วย(Collison & Parcell, 2004) 3) วัฒนธรรมองค์การ(Culture) หมายถึง บรรยายกาศ และแนวปฏิบัติในการทำงานของบุคลากรในองค์การ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการความรู้ ประกอบด้วยวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ การประสานงาน ความร่วมมือ และการฝึกซ้อมบุคลากรในองค์การ(Yang & Chen,2007) ในขณะที่ Chuang(2004) และ Yang & Chen(2007) นักจากจะเห็นด้วยกันปัจจัยทั้ง 3 ด้านแล้ว ยังได้เห็นเพิ่มเติมว่าปัจจัยเรื่อง คน(People) ซึ่งหมายถึง ความสัมพันธ์ของบุคคล การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีบนพื้นฐานของความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของกันและกันในองค์การ ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ในมุมมองด้านทรัพยากร โดยที่ความสามารถในการจัดการความรู้จะทำให้ความรู้ที่ถูกต้องไปสู่คนที่มีความต้องการ ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์การ(Donoghue *et al.*, 1999) อย่างไรก็ตามในปัจจัยด้านคน อาจจะมีความคานเกี่ยวกับการพิจารณาความสามารถในการจัดการความรู้ตามมุมมองด้านความรู้ เนื่องจากการใช้มุมมองด้านความรู้พิจารณาถึงปัจจัยที่จะส่งผลต่อการจัดการความรู้ก็จะมองในเรื่องความรู้ແงในตัวคน และความรู้ชัดแจ้ง ซึ่งความรู้ແงในตัวคนก็จะเป็นส่วนที่เกี่ยวกับคน ส่วนความรู้ชัดแจ้งก็จะเป็นที่เป็นเอกสารค่าง ๆ (Freeze, 2006)

2) นุ่มนองความสามารถด้านความรู้ (Knowledge-Based Capability View)

เป็นการศึกษาถึงความสามารถในการจัดการความรู้ โดยให้ความสำคัญกับทรัพย์สินไม่มีตัวตน (Intangible Assets) เช่น ความรู้ (Knowledge) ความเชี่ยวชาญ (Expertise) และเน้นที่กระบวนการจัดการความรู้ และการจัดการลักษณะของความรู้ในลักษณะต่าง ๆ กล่าวคือ ความรู้ที่มีลักษณะแฝงในตัวตน (Tacit Knowledge) และความรู้ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) ภายใต้แนวคิดที่ว่า ความรู้เกิดจากตัวตนและสามารถที่จะพัฒนาไปเป็นความรู้ขององค์กร (Nonaka & Takeuchi, 1995 ;

Cortillo & Gaimon, 2004) โดยผ่านกระบวนการจัดการความรู้(Knowledge Management Process) เช่น การสร้างความรู้ การเสาะหาและยึดกุณความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้ และการใช้ความรู้ เพื่อให้องค์การบรรลุเป้าหมายหรือมีประสิทธิผลจากการจัดการความรู้(Dawson, 2000) จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการความรู้ในมุมมองด้านความรู้ สรุปได้ว่า ความสามารถในการจัดการความรู้ในมุมมองด้านความรู้ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

ก) ความเชี่ยวชาญ (Expertise Capability)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดการความรู้ ประการแรก คือ ความเชี่ยวชาญ(Expertise) ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญที่ความรู้แฝงในตัวคน(Tacit Knowledge) หมายถึงความสามารถในการดำเนินการอย่างโดยย่างหนักโดยได้ผลดี ซึ่งเกิดจากการมีความรู้ที่มีลักษณะเฉพาะและเกิดขึ้นจากประสบการณ์ การฝึกฝน และความร่วมมือ ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถสร้างความโดดเด่นเชิงความรู้ในด้านต่าง ๆ (Knowledge Champions) และมีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์ความรู้ขององค์การ และจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายโอนความรู้หรือแลกเปลี่ยนความรู้ภายในองค์การ (Knowledge Transfer) (Hansen et al., 1999 ; Jones et al., 2003) ซึ่งองค์การควรที่จะมีการสร้างเส้นทางการทำงานให้แก่ผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้(Alavi et al., 2001) เพราะผู้ที่มีความเชี่ยวชาญแต่ละคนจะสามารถสร้างทีมที่มีความคิดสร้างสรรค์ได้(Tiwana et al., 2005) นอกจากนี้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ จะเป็นผู้ที่มีความต้องการความรู้จากภายนอกใหม่ๆ เสนอ (Dooley et al., 2002) และจะทำให้เป็นการเพิ่มความรู้แฝงในตัวคน(Tacit Knowledge) ได้มากขึ้น (Gurteen, 1998 ; Quintas et al., 1997) รวมทั้งมีความสามารถในการถ่ายโอนความรู้ ซึ่งหมายถึงความสามารถในการเปลี่ยนแปลงความรู้จากความรู้แฝงเป็นความรู้ชัดแจ้ง

ก) การเรียนรู้(Learning Capability)

การเรียนรู้ทำให้เกิดการพัฒนาองค์การไปสู่ความเป็นองค์การนวัตกรรม และทำให้องค์การมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมขึ้นได้ (Senge, 1990 ; Argyris, 1998; Schein, 2004) ซึ่งความสามารถในการเรียนรู้ เกิดขึ้นได้โดยการเรียนรู้จากบทเรียน(Lessons Learn) ซึ่งถือเป็นการได้รับความรู้จากการที่ปฏิบัติภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งลักษณะงานที่ปฏิบัติอาจจะมีหลายชนิด และหลายระดับ โดยบทเรียนทำให้ได้เรียนรู้อาจจะมีลักษณะเป็นการปฏิบัติงานที่ดี(Best Practice) หรือ มาตรฐานการปฏิบัติงาน(Benchmarking) ซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้ได้มากในเรื่องของการจัดการความรู้ (O'Dell & Grayson, 1998 ; Alavi et al., 2001) นอกจากนี้ O'Dell & Grayson (1998) ยังได้ให้แนวคิดว่า มาตรฐานการปฏิบัติงานภายในองค์การ (Internal Benchmarking) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจัดการความรู้ทั้งในส่วนของการกำหนด การแลกเปลี่ยน และการใช้ความรู้ สำหรับ Davenport et al.(1998) ได้กล่าวว่า การใช้การปฏิบัติงานที่ดีหรือมาตรฐานการปฏิบัติงานเป็นบทเรียนในการเรียนรู้ จะช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและมีประโยชน์ในการเสาะหาและยึดกุณความรู้(Capture) การสร้าง (Generative) และการถ่ายโอนความรู้ (Transfer) นอกจากนี้ Pena(2002) ยังได้ให้ทัศนะที่น่าสนใจจากงานวิจัยได้ศึกษาพบว่า เครื่องข่ายความรู้

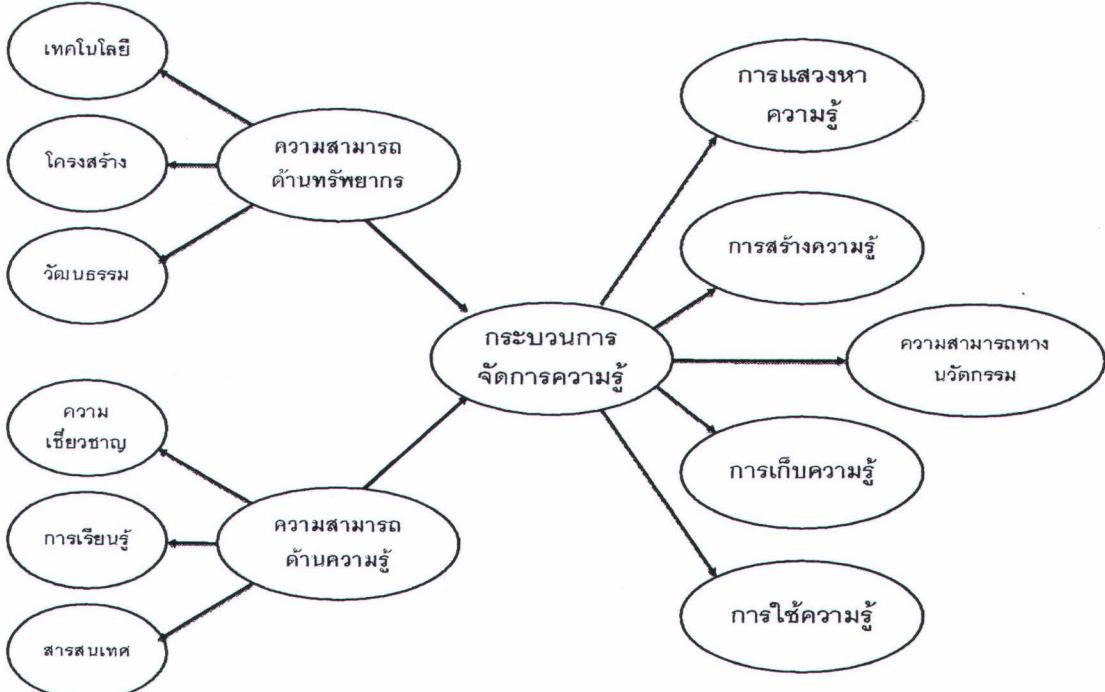
(Knowledge Networks) จะให้ประโยชน์ในการจัดการความรู้ ดังนั้น การเรียนรู้จากบทเรียนต่าง ๆ ก็อาจจะมีได้ทั้งส่วนที่เกิดขึ้นจากการ และส่วนที่มาจากการอภิการก็ได้

ค) สารสนเทศ (*Information Capability*)

ความสามารถในการจัดการความรู้ในมุมมองด้านความรู้ ประการสุดท้ายก็คือความสามารถในการมีข้อมูลและสารสนเทศ ที่มีคุณค่าและคุณประโยชน์ ทั้งในเชิงจำนวนและคุณภาพ เช่น ข้อมูลความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจมาจาก การทดลอง การสำรวจ หรือรายงานต่าง ๆ รวมถึงการจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล(Freeze, 2006) เนื่องจากสารสนเทศจะถูกใช้เป็นความรู้เมื่อมีการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการทำงาน หรือตัดสินใจ(Davis, 2002) อย่างไรก็ตามสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ นิยามความสามารถทางสารสนเทศ(Information Capability) เป็นการรวมถึงข้อมูลและสารสนเทศ ถึงแม้ว่าจะมีการพยายามอธิบายถึงความแตกต่างของข้อมูล(Data) และสารสนเทศ(Information) แต่ในความเป็นจริงก็ยังไม่มีความชัดเจนถึงการแยกแยะระหว่างข้อมูลและสารสนเทศ เพียงแต่ระบุว่า สารสนเทศ เป็นผลผลิตจากการกระบวนการที่มีข้อมูลเป็นปัจจัยนำเข้า และสารสนเทศเมื่อถูกนำมาใช้ประโยชน์โดยผ่านกระบวนการ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ก็จะทำให้ได้ความรู้(Davenport et al., 1998) Alexander et al., 1991 ได้กล่าวว่า ความรู้ก็อาจจะหมายถึง คลังสารสนเทศ ทักษะ ประสบการณ์ และความทรงจำของบุคคลก็ได้ ดังนั้นฐานข้อมูล(Database) จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการจัดการความรู้(Brown & Duguid, 2000) ในบางครั้งการมีจำนวนข้อมูลที่มากเพียงพอ ก็อาจจะทำให้เกิดความรู้ในการศึกษาหรือแปลความหมายได้ โดยที่มีต้องมีประสบ การณ์หรือทักษะ(Beveren, 2002) และข้อมูลดิบที่อยู่ในคลังข้อมูลก็ถือว่าเป็นแหล่ง ปัญญาของธุรกิจ(Business Intelligence) เพียงแต่ยังไม่ได้มีการนำมาใช้และก่อให้เกิดผลประโยชน์ของ ธุรกิจหรือองค์การ(Rogers et al., 2005) ความสามารถทางสารสนเทศในที่นี้จึงหมายความรวมถึงข้อมูล (Data) สารสนเทศ (Information) และเอกสารความรู้ต่าง ๆ (Knowledge Documents) ที่มีอยู่ในองค์การ

โมเดลการสร้างรูปแบบ

จากแนวคิดที่เกี่ยวกับความสามารถในการจัดการความรู้ และความสามารถทางนวัตกรรม ผู้วิจัยได้กำหนดโมเดลเพื่อใช้ในการสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม ได้ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม

เมื่อพิจารณาจากภาพที่ 1 ข้างต้นจะพบว่า ในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม จะต้องมีการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ทั้งในมุมมองด้านทรัพยากร และมุมมองด้านความรู้ โดยการพัฒนาจะต้องมีลักษณะบูรณาการผ่านกระบวนการจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ หรือครบทั้งวงจร กล่าวคือ ต้องเชื่อมโยงตั้งแต่การแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ การเก็บความรู้ และการใช้ความรู้ ซึ่งจะทำให้เกิดความสามารถทางนวัตกรรมขึ้นได้ ซึ่งบทอ้างอิงได้กล่าวถึงรูปแบบของการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิผล และเสริมสร้างความสามารถทางนวัตกรรมให้อย่างคุ้มค่า ตามผลการวิจัยเชิงประจักษ์ที่ได้จากการศึกษาของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย

นิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางวัตกรรม จึงขอกำหนดคำนิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญดังนี้

1. การจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการที่มีลักษณะเป็นพลวัตที่เกี่ยวกับการจัดการข้อมูลสารสนเทศ ความรู้ กิจกรรม ตลอดจนประสบการณ์ ความเชื่อ ค่านิยม และความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลในองค์การ เพื่อสร้างเป็นความรู้ และความคิดใหม่ในลักษณะของนวัตกรรม โดยคำนึงถึงการพัฒนาความ

สามารถขององค์การในด้านโครงสร้าง วัฒนธรรม และเทคโนโลยีองค์การเพื่อให้เกิดการเข้าถึง การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอน และการแพร่กระจายของความรู้ เพื่อทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสร้างความสามารถในการแข่งขันขององค์การในระยะยาว

2. กระบวนการจัดการความรู้ หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้มาใช้ประโยชน์ในองค์การ และสร้างประสิทธิผลให้แก่องค์การตามเป้าหมาย หรือกลยุทธ์ที่องค์การได้กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย 4 กระบวนการ คือ การสำรวจหาความรู้ การสร้างความรู้ การเก็บความรู้ และการใช้ความรู้

3. ความสามารถในการจัดการความรู้ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้กระบวนการจัดการจัดการความรู้มีประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อประสิทธิผลขององค์การ ได้ แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ 1) ความสามารถในด้านทรัพยากร (Resource-Based Capability) ซึ่งประกอบด้วย เทคโนโลยี โครงสร้างและวัฒนธรรมองค์การ และ 2) ความสามารถในด้านความรู้ (Knowledge-Based Capability) ซึ่งประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญ การเรียนรู้ และสารสนเทศ

4. การสำรวจหาความรู้ หมายถึง กระบวนการสืบเสาะค้นหา และรวบรวมความรู้ที่จะจัดรายหรือແຜงอยู่ตามที่ต่าง ๆ ทั้งในและนอกองค์การ เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน พัฒนาการทำงาน และแก้ไขปัญหาในการทำงานของตน จนส่งผลให้เกิดทักษะและความชำนาญ

5. การสร้างความรู้ หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ (Generative Process) การสร้างความรู้ใหม่จึงเกี่ยวข้องกับ แรงผลักดัน การหันรู้ ความเชี่ยวชาญ และความเข้าใจอย่างลึกซึ้งที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคล การสร้างความรู้ต้องสร้างจากผู้รู้ และ จากบทเรียนที่เกิดจากประสบการณ์ทำงานร่วมกันของคนที่ปฏิบัติงานในองค์การ โดยผ่านกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing)

6. การเก็บความรู้ หมายถึง กระบวนการจัดเก็บความรู้อย่างเป็นระบบและเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการค้นคืน ตลอดจนการแพร่กระจายของความรู้ เพื่อการนำความรู้มาใช้ใหม่ (Knowledge Retrieval) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยความรู้ที่มีการจัดเก็บจะต้องทำการคัดกรอง (Refining) ความรู้ที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อองค์การ

7. การใช้ความรู้ หมายถึง กระบวนการถ่ายโอนความรู้ (Knowledge Transfer) และการใช้ประโยชน์จากความรู้ (Knowledge Utilization) ซึ่งการถ่ายโอนความรู้มีได้หลายวิธีอาจจะเป็นทาง การหรือไม่เป็นทางการก็ได้ เช่น การถ่ายโอนผ่านสื่อต่าง ๆ การประชุม การศึกษาดูงาน การปรับเปลี่ยนหน้าที่ตำแหน่งงาน การมีระบบพี่เลี้ยง และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น รวมถึงการถ่ายโอนความรู้ที่ส่งผลต่อการแพร่กระจายของความรู้ (Diffusion)

8. ความสามารถด้านทรัพยากร หมายถึง ความสามารถในการจัดการความรู้ ที่เกิดจากศักยภาพในเชิงทรัพยากรขององค์การที่ส่งผลดีต่อประสิทธิผลในการจัดการความรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ เทคโนโลยี (Technology) โครงสร้าง (Structure) และวัฒนธรรม (Culture)

9. เทคโนโลยี หมายถึง ความสามารถในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ ทั้งในส่วนของ อุปกรณ์(Hardware) และโปรแกรมการทำงาน(Software) ซึ่งหมายความรวมถึงฐานข้อมูล (Database) และ ระบบเครือข่าย(Network System) ทั้งภายในและภายนอกองค์การ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของ กระบวนการจัดการความรู้

10. โครงสร้าง หมายถึง ความสามารถขององค์การในด้านโครงสร้างการดำเนินงาน และการสั่ง การขององค์การ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงระบบการจูงใจ (Incentive System) การกำหนดบทบาทหน้าที่ในการทำงาน(Work Design) รวมถึงนโยบายการสนับสนุน ของฝ่ายบริหาร(Management Support) ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการความรู้

11. วัฒนธรรม หมายถึง ความสามารถขององค์การในด้านวัฒนธรรมองค์การ ซึ่งเป็นเรื่อง เกี่ยวกับค่านิยม ทัศนคติ และวิถีการปฏิบัติงาน ตลอดจนบรรยายกาศในการทำงาน ที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการจัดการความรู้ ทั้งนี้ประกอบด้วยวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนความรู้ การประสาน งาน ความร่วมมือ และการให้รู้ของบุคลากรในองค์การ

12. ความสามารถด้านความรู้ หมายถึง ความสามารถในการจัดการความรู้ ที่เกิดจากศักยภาพ ทางด้านทรัพย์สินไม่มีตัวตน (Intangible Assets) หรือ ความรู้ (Knowledge) ที่ประกอบด้วยความรู้ที่มี ลักษณะแฝงในตัวคน (Tacit Knowledge) และความรู้ชัดแจ้ง(Explicit Knowledge) โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ความเชี่ยวชาญ(Expertise) การเรียนรู้(Learning) และสารสนเทศ(Information)

13. ความเชี่ยวชาญ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการอย่างโดยย่างหนึ่งโดยได้ผลดี ซึ่งเกิด จากการมีความรู้ที่มีลักษณะเฉพาะ และเกิดขึ้นจากการประสบการณ์ การฝึกฝน และความร่วมมือ ผู้ที่มีความ เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถโดดเด่นเชิงความรู้ความสามารถ ในด้านใดด้านหนึ่ง (Knowledge Champions)

14. การเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ ที่เป็นการเรียนรู้จากบทเรียนในอดีต(Lesson Learned) ซึ่งถือเป็นการได้รับความรู้จากการที่ปฏิบัติภารกิจได้สถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งลักษณะงานที่ปฏิบัติ อาจจะมีหลายชนิด และหลายระดับ โดยบทเรียนที่ทำให้ได้เรียนรู้อาจจะมีลักษณะเป็นการปฏิบัติ งานที่ดี (Best Practice) หรือ การเทียบเคียงการปฏิบัติงาน(Benchmarking)

15. สารสนเทศ หมายถึง ความสามารถในการมีข้อมูล(Data) และสารสนเทศ(Information) ที่มี คุณค่าและคุณประโยชน์ ทั้งในเชิงจำนวนและคุณภาพ เช่น ข้อมูลความเป็นจริงในการปฏิบัติงาน ซึ่ง อาจจะมาจากการทดลอง การสำรวจ หรือรายงานต่าง ๆ รวมถึงการจัดเก็บเป็นคลังข้อมูล ที่จะให้เกิด ประโยชน์เมื่อถูกนำมาใช้งาน

16. ความสามารถทางนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการที่จะพัฒนาสิ่งใหม่ให้เกิดขึ้นและมี ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจแก่ธุรกิจ โดยการใช้ความรู้ ทักษะประสบการณ์ และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่ง นวัตกรรมที่เกิดขึ้นอาจจะมีลักษณะเป็นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ (Product Innovation) หรือนวัตกรรม

-22-

กระบวนการ (Process Innovation) และมีระดับของการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเฉียบพลัน(Radical Innovation) หรือค่อยเป็นค่อยไป(Incremental Innovation)

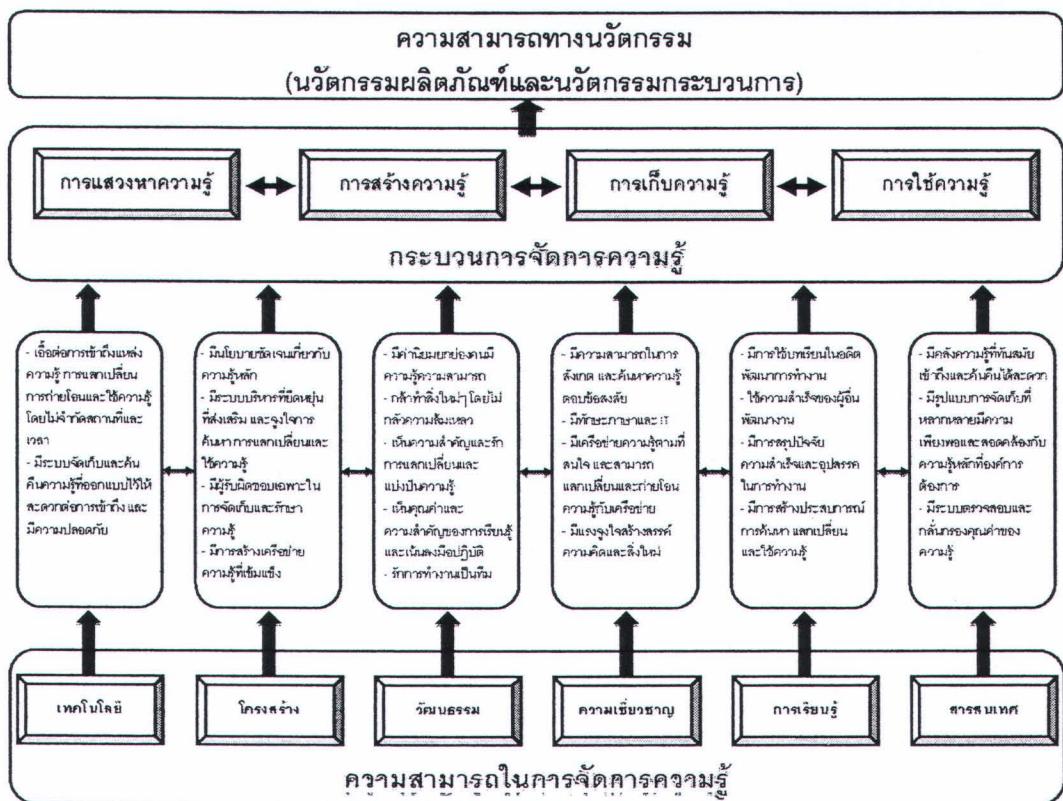
17. ผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรม หมายถึง ผู้ประกอบการที่สามารถจัดการความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามกระบวนการจัดการความรู้ จนทำให้เกิดความสามารถทางนวัตกรรม และส่งผลทำให้เกิดการใช้ความรู้ในการสร้างความคิดใหม่พัฒนาเป็นนวัตกรรม และสร้างความสำเร็จในเชิงเศรษฐกิจให้ธุรกิจได้ ซึ่งอาจจะเป็นผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของกิจการเอง(Entrepreneurs) หรือผู้ประกอบการที่เป็นพนักงานในธุรกิจใหญ่ (Corporate Entrepreneurs)

บทที่ 3

**รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้
เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม**

จากผลการวิจัยทำให้พบว่า องค์ประกอบในด้านความสามารถในการจัดการความรู้ทั้ง 2 นุ่มนอง คือ 1) ความสามารถในการจัดการความรู้ในมุ่มนองด้านทรัพยากร (Resource-Based Perspective) ประกอบด้วย เทคโนโลยี (Technology) โครงสร้าง (Structure) และ วัฒนธรรม (Culture) และ 2) ความสามารถในการจัดการความรู้ในมุ่มนองด้านความรู้ (Knowledge-Based Perspective) ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญ (Expertise) การเรียนรู้ (Learning) และสารสนเทศ (Information) ล้วนแต่นี้ ความสามารถที่สำคัญที่สุด คือ ความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ดังนี้ ด้วยบริบททางสังคมที่ใหม่มีอันกันของผู้ประกอบการในประเทศไทย จึงทำให้สามารถสร้างรูปแบบ การพัฒนาความความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมของ ผู้ประกอบการในประเทศไทยได้ ดังแสดงในภาพที่ 2 ซึ่งรูปแบบดังกล่าว ได้สะท้อนให้เห็นถึงการ เชื่อมโยงซึ่งกันและกันของความสามารถในการจัดการความรู้ในทุก ๆ องค์ประกอบ และการบูรณาการ เข้ากับกระบวนการจัดการความรู้ทั้ง 4 กระบวนการย่อย ที่ประกอบด้วย การแสวงหาความรู้ การสร้าง ความรู้ การเก็บความรู้ และการใช้ความรู้ จึงจะทำให้การจัดการความรู้เกิดประสิทธิผล และนำไปสู่การ พัฒนาในด้านความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการ ได้

**ภาพที่ 2 รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อสร้างความสามารถ
ทางนวัตกรรม**

จากรูปแบบที่แสดงในภาพที่ 2 ซึ่งใช้เป็นกรอบหรือแนวทางในการพัฒนาวิธีการ เครื่อง และแนวปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเป็นคุณมือสำหรับผู้ประกอบการที่มีความสนใจ และความต้องการที่จะใช้แนวคิดของการจัดการความรู้ในการพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมในธุรกิจของตน ได้แก่ทิศทางของการปฏิบัติ และนำไปสู่ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมได้ในที่สุด โดยจากการวิจัยทำให้ได้รูปที่สำคัญ คือ การจัดการความรู้ที่ดีและทำให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์การ จะช่วยทำให้องค์การมีความสามารถในการปรับตัวที่ดีขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อองค์การ องค์การจะสามารถสร้างมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานได้มากขึ้น และองค์การจะสามารถพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมของตนให้ดีขึ้นได้ โดยที่การจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผลจะเกิดขึ้นได้ องค์การจะต้องให้ความสำคัญ และทำการพัฒนาอย่างจริงจังในเรื่องขององค์ประกอบที่เป็นความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์การ ให้มีประสิทธิภาพ หรือให้มีคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบ ดังรายละเอียดที่จะได้กล่าวในบทต่อไป โดยจากการวิจัยทำให้สามารถแบ่งการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ได้เป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล

เป็นความสามารถที่สำคัญในขั้นพื้นฐาน สำหรับการท่องค์การ โครงการหนึ่งต้องการพัฒนาองค์การให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยผ่านแนวคิดของการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล ก็จะต้องมีการพัฒนาและให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านเทคโนโลยี (Technology)

เทคโนโลยีในที่นี้หมายถึง เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งถือเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการความรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาองค์ประกอบในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนี้ ผู้ประกอบการจะต้องคำนึงรูปแบบที่สำคัญ ดังนี้

1.1 เทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ ควรจะต้องมีลักษณะที่เอื้อต่อการทำให้บุคลากรสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ และเปลี่ยนความรู้ และถ่ายโอนความรู้ ตลอดจนนำความรู้ไปใช้ได้อยู่ตลอดเวลา และไม่มีข้อจำกัดด้านสถานที่ และเวลาของการใช้งาน รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศในองค์การควรมีการปรับปรุงพัฒนาให้ประสิทธิภาพสูง ทั้งในด้านเวลา และคุณภาพของการสื่อสาร

1.2 เทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ ควรจะต้องมีการออกแบบไว้โดยเฉพาะ ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะหน้าที่งานต่าง ๆ ขององค์การ โดยต้องมีการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บ และคืนคืนความรู้มาแลกเปลี่ยน ถ่ายโอนและใช้ประโยชน์จากความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก และมีระบบรักษาความปลอดภัยของความรู้ที่อยู่ในองค์การ ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

2. ด้านโครงสร้าง (Structure)

โครงสร้างในที่นี้ หมายถึง วิสัยทัศน์ นโยบาย และระบบการบริหารจัดการต่าง ๆ ที่เป็นขององค์การ โดยโครงสร้างขององค์การที่จะเอื้อให้การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้สามารถนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรมได้ จะต้องผ่านกระบวนการจัดการความรู้อย่างเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ผู้ประกอบการจะต้องคำนึงรูปแบบที่สำคัญของโครงสร้างและระบบบริหารจัดการขององค์การในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1 องค์การควรจะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ และนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับความรู้หลักที่มีความสำคัญ ความต้องการ และความจำเป็นต่อองค์การ เพื่อการพัฒนาทิศทาง และกลยุทธ์ขององค์การ

2.2 องค์การควรจะต้องมีระบบการบริหารที่มีความยืดหยุ่นสูง มีลักษณะส่งเสริม และกระตุ้นให้บุคลากรในองค์กรมีความสนใจ และตั้งใจที่จะแสวงหาความรู้ การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอน และใช้ประโยชน์จากความรู้เพื่อการพัฒนาการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา ทั้งที่มีลักษณะเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

2.3 องค์การควรจะต้องจัดให้มีหน่วยงานหรือบุคคลที่ทำหน้าที่และรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาระบบการจัดเก็บ และรักษาความรู้ไว้เป็นการเฉพาะทั้งในมิติด้านเทคโนโลยี

สารสนเทศ และการบริหารจัดการ ที่เป็นการสนับสนุนการเข้าถึง การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอนและใช้ความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน

2.4 องค์การควรจะต้องมีการกำหนดนโยบาย และการดำเนินงานที่ชัดเจนเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาเครือข่ายความรู้ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และนโยบายในการกำหนดความรู้หลักที่มีความจำเป็นต่อองค์การให้มีความเข้มแข็ง และเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรในองค์การสำหรับการแสวงหาความรู้ การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอนและการใช้ความรู้

3. ด้านวัฒนธรรม (Culture)

องค์ประกอบด้านวัฒนธรรม หมายถึง วัฒนธรรมองค์กร ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบ ความสามารถในการจัดการความรู้ ประการหนึ่ง ที่จะทำให้องค์การประสบความเสี่ยงในการจัดการความรู้ ที่มีประสิทธิผล ซึ่งวัฒนธรรมองค์กรที่จะช่วยการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ และนำไปสู่ การสร้างความสามารถทางวัฒกรรมได้ ผู้ประกอบการจะต้องสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้มีรูปแบบที่ สำคัญ ดังนี้

3.1 องค์การต้องมีการสร้างค่านิยมให้บุคลากรในองค์การมีค่านิยมที่ให้การยอมรับ และยกย่องบุคคลในองค์การที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความสามารถในการทำงานหน้าที่ และ ความรับผิดชอบ ได้เป็นอย่างดีซึ่งประโยชน์ในเชิงการพัฒนาต่อองค์การ และเป็นที่ประจักษ์แก่ผู้อื่น ไม่ว่า บุคคลนั้นจะมีตำแหน่งหน้าที่ทางการบริหารหรือไม่

3.2 องค์การต้องมีการสร้างค่านิยมให้บุคลากรในองค์การมีค่านิยมในการทำงานที่ มีลักษณะกล้าที่จะคิด และทำในสิ่งใหม่ ๆ ที่มีเป้าหมายทำให้องค์การได้รับประโยชน์ โดยไม่กลัวความล้มเหลว หรือความผิดพลาดที่จะส่งผลต่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.3 องค์การต้องมีการสร้างค่านิยมให้บุคลากรในองค์การมีค่านิยมไฟร์ และรักในการเรียนรู้ทักษะ ประสบการณ์ และความรู้จากบุคคลอื่นทั้งภายในและภายนอกองค์การ โดยมีเห็น ความสำคัญของการแลกเปลี่ยน การแบ่งปัน และการถ่ายโอนความรู้ เพื่อนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาการ ทำงานของตน

3.4 องค์การต้องมีการสร้างค่านิยมให้บุคลากรในองค์การ มีค่านิยมที่เห็นความสำคัญ และความจำเป็นของการใช้ความรู้เป็นฐานในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาการปฏิบัติงาน รวมถึง ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ

3.5 องค์การต้องมีการสร้างค่านิยมให้บุคลากรในองค์การ มีค่านิยมที่รักการทำงานเป็นทีม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานในลักษณะทีมงานที่มีการข้ามสายงาน และพร้อมที่จะแลกเปลี่ยน และ ถ่ายโอนความรู้กับผู้อื่นในทีมงาน

ส่วนที่ 2 ความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อการดับความสามารถทางนวัตกรรม

สำหรับความสามารถในการจัดการความรู้ที่จะทำให้องค์การสามารถที่จะยกระดับความสามารถทางนวัตกรรมให้เพิ่มขึ้นได้ ก็คือ ความสามารถในการจัดการความรู้ในมุมมองของความรู้ (Knowledge Based Perspective) ซึ่งจากการวิจัยพบว่า การท่องค์การจะสามารถเพิ่มระดับความสามารถทางนวัตกรรมได้ จะต้องมีการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความเชี่ยวชาญ (Expertise)

การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ องค์ประกอบด้านความเชี่ยวชาญ หมายถึง องค์การจะต้องเน้นไปที่การพัฒนาตัวบุคคลภายในองค์การให้เกิดความเชี่ยวชาญ หรือ ความสามารถเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ เป็นการพัฒนาความรู้ในลักษณะ Tacit Knowledge ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลกรณั่นเอง รูปแบบที่สำคัญที่ต้องทำให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลภายในองค์การ เพื่อส่งผลให้เกิดการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล และยกระดับความสามารถทางนวัตกรรมได้ ก็คือ

1.1 บุคลากรขององค์การต้องมีความสามารถในการสังเกต และตั้งข้อสงสัยต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีแรงจูงใจที่จะแสวงหาความรู้เพื่อนำมาหาคำตอบข้อสงสัยอย่างสมำเสมอ

1.2 บุคลากรขององค์การต้องมีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งรวมถึง ทักษะด้านภาษา และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีความจำเป็นต่อการแสวงหาความรู้ การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอนและใช้ประโยชน์จากความรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนาการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 บุคลากรขององค์การต้องมีเครือข่ายความรู้ที่มีคุณภาพ และมีลักษณะเฉพาะตามความสนใจของบุคคล และสอดคล้องกับความรู้หลักที่องค์การต้องการ รวมทั้งบุคลากรต้องมีความสามารถที่จะทำการแลกเปลี่ยน แบ่งปัน และถ่ายโอนความรู้ซึ่งกันและกันกับเครือข่าย ได้อย่างสมำเสมอ

1.4 บุคลากรขององค์การจะต้องมีแรงขับหรือแรงจูงใจภายใน และความสามารถที่จะสร้างสรรค์ความคิด หรือสิ่งใหม่เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและองค์การอยู่อย่างเสมอ

2. ด้านการเรียนรู้ (Learning)

การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ สำหรับองค์ประกอบด้านการเรียนรู้ องค์การจะต้องมีสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับบุคคลภายในองค์การ โดยการใช้ประโยชน์จากความเชี่ยวชาญของบุคคลการที่มีอยู่ในองค์การมาถ่ายทอดความรู้ และการแลกเปลี่ยนความรู้ และใช้บทเรียนในอดีต หรือความสำเร็จของบุคคลอื่นมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของตน ซึ่งองค์การจะต้องพัฒนาความสามารถในด้านการเรียนรู้ของบุคคลการในประเด็นที่สำคัญดังนี้

2.1 บุคลากรขององค์การต้องมีการนำบทเรียนในอดีต (Lesson Learned) ของตน มาใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติงานอยู่อย่างสมำเสมอ

2.2 บุคลากรขององค์การต้องมีการนำความสำเร็จหรือแนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ทั้งของบุคคลหรือหน่วยงานภายใน และภายนอกองค์การ มาใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติงานอยู่อย่างสม่ำเสมอ

2.3 บุคลากรขององค์การต้องมีการสรุป ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงาน และปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติทุกครั้งหลังจากการปฏิบัติงานเสร็จ และมีการนำข้อมูลมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นในองค์การ

2.4 บุคลากรขององค์การต้องมีพัฒนาระบบการประเมินผลการแสวงหาความรู้ การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอน และการใช้ความรู้ทั้งจากบุคคลภายในและภายนอกองค์การ

3. ด้านสารสนเทศ (Information)

การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ สำหรับองค์ประกอบด้านสารสนเทศ หมายถึง องค์การจะต้องให้ความสำคัญกับคลังความรู้หรือระบบสารสนเทศต่าง ๆ ในองค์การ ซึ่งถือเป็นการพัฒนาความรู้ที่มีลักษณะ Explicit Knowledge โดยต้องพัฒนาความรู้ประเภทนี้ให้มีความเพียงพอทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ และความหลากหลาย จึงทำให้องค์การสามารถสร้างความสามารถทางนวัตกรรม ได้ จะต้องผ่านกระบวนการจัดการความรู้อย่างเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ซึ่งมีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้สรุปได้ดังนี้

3.1 องค์การต้องมีการลงทุน และจัดทำคลังสารสนเทศ ตลอดจนฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้หลักที่มีความจำเป็นต่องค์การ ให้มีความทันสมัย และสามารถที่จะเข้าถึง และค้นคืนมาใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวก โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา และสถานที่

3.2 องค์การต้องจัดให้มีการทำคลังสารสนเทศ ตลอดจนฐานข้อมูลต่าง ๆ ไว้ในรูปแบบ หรือลักษณะที่หลากหลาย เช่น รายงานการประชุม หนังสือ บทความ งานวิจัย แผ่นบันทึกภาพ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องเป็นสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับความรู้หลักที่มีความจำเป็นต่องค์การและมีความเพียงพอทั้งในด้านคุณภาพ และปริมาณที่จะมานำมาใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานหรือแก้ไขปัญหาในการทำงาน

3.3 องค์การต้องจัดให้มีระบบการกลั่นกรอง และตรวจสอบคุณค่าของความรู้ที่จะทำการจัดเก็บในคลังสารสนเทศ ตลอดจนฐานข้อมูลต่าง ๆ ขององค์การว่าจะมีประโยชน์มากน้อยเพียงไร ต่อการนำมาใช้ในปฏิบัติงานหรือพัฒนาการทำงาน

จากรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม และแนวทางการพัฒนาดังที่ได้เสนอข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ถึงวิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติที่จะทำให้เกิดแนวทางการพัฒนาดังกล่าว โดยจะได้แสดงรายละเอียดไว้ในบทต่อ ๆ ไป

บทที่ 4

การพัฒนาความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล

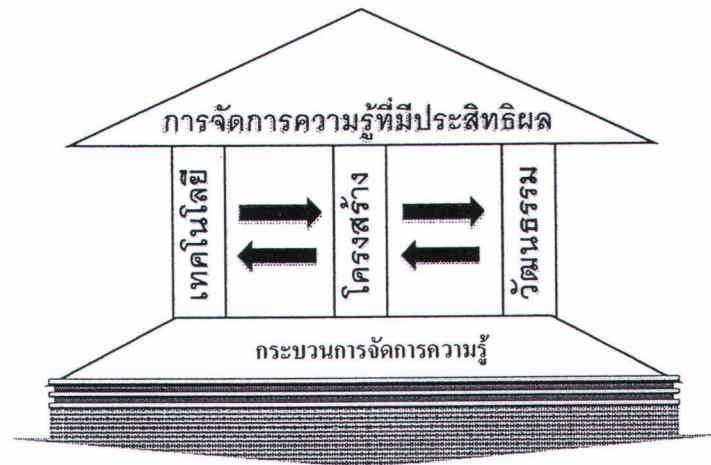
การท่องค์การจะมีการพัฒนาการจัดการความรู้ให้เกิดประสิทธิผล และสามารถนำไปสู่การสร้างความสามารถทางวัตกรรมให้เกิดขึ้นในองค์การ ได้ในที่สุด ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์การต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถพื้นฐานของการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผลก่อน โดยองค์ประกอบของความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้ จากการวิจัย พบว่า เป็นองค์ประกอบของความสามารถในการจัดการความรู้ในมุมมองด้านทรัพยากร (Resource-Based Perspective) ซึ่งประกอบด้วย เทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างการบริหาร และวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งองค์การจะต้องให้ความสำคัญ และพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดทั้งในระดับองค์การ ระดับกลุ่ม และระดับบุคคล โดยองค์ประกอบเหล่านี้ไม่ได้เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้องค์การมีความสามารถทางวัตกรรมที่เพิ่มขึ้น แต่เป็นองค์ประกอบที่ช่วยให้การจัดการความรู้มีประสิทธิผล (Knowledge Management Effectiveness) กล่าวคือ สามารถทำให้องค์การมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น และยังสามารถทำให้องค์การมีความพร้อมในการที่พัฒนาความสามารถทางวัตกรรมต่อไป อย่างไรก็ผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ทั้งจากข้อมูลเชิงประจักษ์ และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ทำให้ได้ประเด็นที่สำคัญสำหรับการพัฒนาความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลทำให้การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์การประสบความสำเร็จ และเกิดประสิทธิผลได้ในที่สุด ก็คือ การท่องค์การต้องมีการดำเนินงาน และกิจกรรมต่าง ๆ ในกระบวนการจัดการความรู้ที่ต่อเนื่อง โดยอาศัยการมีภาวะผู้นำของผู้บริหาร และบุคลากรในองค์การ นั่นหมายความว่า ผู้บริหาร และบุคลากรในองค์การจะต้องมีคุณลักษณะ ทั้งในด้านวิธีคิด ทัศนคติ ทักษะ และความรู้ความสามารถตามลักษณะภาวะผู้นำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีภาวะผู้นำแบบผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะเป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ที่สำคัญขององค์การ

2. องค์ประกอบความสามารถในการจัดการความรู้ที่จะช่วยให้การจัดการความรู้ขององค์การมีประสิทธิผล ประกอบด้วย เทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างการบริหาร และวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งจะต้องมีคุณลักษณะหรือรูปแบบที่สำคัญดังที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 3 แต่อย่างไรก็ตาม การที่ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารจะพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ทั้ง 3 ด้านนี้ ก็จะต้องคำนึงถึงการเชื่อมโยง และความสอดคล้องของการพัฒนาในองค์ประกอบแต่ละด้านด้วย เพราะจากผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบทั้ง 3 ด้านจะมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง

3. การดำเนินการตามวิธีการ เทคนิค เครื่องมือ หรือแนวทางปฏิบัติใด ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ในแต่ละด้าน จะต้องคำนึงถึงการเชื่อมโยง และการบูรณาการในกระบวนการจัดการความรู้ทั้ง 4 กระบวนการ ด้วย คือ การแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างความรู้ การเก็บความรู้ และการใช้ความรู้

จากแนวคิดที่สำคัญทั้ง 3 ประการ ในการพัฒนาความสามารถพื้นฐานของการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลของการจัดการความรู้ขึ้นในองค์การ ผู้วิจัยสามารถประมวลแนวคิด และแสดงด้วย แผนภาพ ดังในภาพที่ 3 ข้างล่างนี้

ภาพที่ 3 รูปแบบการพัฒนาความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล

รูปแบบการพัฒนาความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล

จากรูปแบบ และองค์ประกอบความสามารถในการจัดการความรู้ ที่จะต้องมีการพัฒนาเพื่อให้เกิดการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผลต่อองค์การ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ตามกรอบแนวคิดของการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ที่ได้จากการศึกษาเชิงประจักษ์ ทำให้ทราบถึงวิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวทางปฏิบัติ ที่มีการใช้เพื่อให้การจัดการความรู้เกิดประสิทธิผล ตามองค์ประกอบของความสามารถในการจัดการความรู้ในมุมมองด้านทรัพยากร ซึ่งประกอบด้วย เทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างการบริหาร และวัฒนธรรมองค์กร โดยคุณลักษณะที่จะเกิดขึ้น ก็คือต้องมีลักษณะเชิงการบูรณาการเข้ากับกระบวนการจัดการความรู้ทั้ง 4 กระบวนการ คือ การแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างความรู้ การเก็บความรู้ และการใช้ความรู้ ซึ่งจะได้นำเสนอเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการหรือผู้บริหารที่ต้องการพัฒนาความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลการจัดการความรู้ในองค์การของตน โดยมีรายละเอียดดังนี้

การพัฒนาด้านเทคโนโลยี

ผู้ประกอบการหรือผู้บริหาร ที่ต้องการพัฒนาความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลการจัดการความรู้ในองค์การของตน จะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ ให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ดังจะได้กล่าวถึงต่อไปนี้ ซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาในระดับองค์การ(Organizational Level) ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นส่วนที่ต้องสัมพันธ์กับงบประมาณและความพร้อมในการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ สำหรับวิธีการ เทคนิค เครื่องมือ ตลอดจนแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารจะต้องปฏิบัติ ได้ถูกระบุไว้ในแต่ละคุณลักษณะ ทั้งนี้เพื่อให่องค์การสามารถบรรลุประสงค์ของการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล

คุณลักษณะที่ 1 เทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ ควรจะต้องมีลักษณะที่เอื้อต่อการทำให้บุคลากรสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ และเปลี่ยนความรู้ และถ่ายโอนความรู้ ตลอดจนนำความรู้ไปใช้ได้อยู่ตลอดเวลา และไม่มีข้อจำกัดด้านสถานที่ และเวลาของการใช้งาน รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ ในองค์การควรมีการปรับปรุงพัฒนาให้ประสิทธิภาพสูง ทั้งในด้านเวลาและ คุณภาพของการสื่อสาร

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องมีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน(Infrastructure) ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเพียงพอ เช่น Server, Intranet , E-mail, Web Casting, Web Conference, Microsoft SharePoint , Wireless System, LAN System เป็นต้น อีกทั้งต้องคำนึงประสิทธิภาพในการทำงานของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ ต้องให้มีประสิทธิภาพสูง รวมทั้งควรจัดให้มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอแก่พนักงานทุกคนเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานในอัตรา 1 ต่อ 1 และส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรมีการใช้ระบบเครือข่ายทั้งในสถานที่ทำงาน และที่บ้าน

คุณลักษณะที่ 2 เทคโนโลยีสารสนเทศขององค์การ ควรจะต้องมีการออกแบบไว้โดยเฉพาะให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะหน้าที่งานต่าง ๆ ขององค์การ โดยต้องมีการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพต่อการจัดเก็บ และค้นคืนความรู้มาแลกเปลี่ยน ถ่ายโอนและใช้ประโยชน์จากความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก รวมถึงต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยของความรู้ที่มีอยู่ในองค์การ ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องจัดให่องค์การมีความพร้อมในด้าน KM Tools ที่สนับสนุนการแลกเปลี่ยนความรู้ การแลกเปลี่ยน และการถ่ายโอนความรู้ เช่น Blog, Webboard, Wiki, Video Clip Sharing, Chat Room, Web on Demand, CD on Demand, Web Broadcasting, Microsoft SharePoint และ E-learning ในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังจัดให้มีระบบ Domain ในการเข้าถึงแหล่งความรู้ที่ต้องมี

การกำหนดรหัสผ่าน และสามารถตรวจสอบได้ถึงการเข้าถึงความรู้ทั้งจากภายในและภายนอกองค์กร รวมทั้งมีการกำหนดระดับความสำคัญของความรู้ และอำนาจหน้าที่ในการเข้าถึงและการนำความรู้ไปใช้ตามตำแหน่งหน้าที่งาน และความรับผิดชอบ

การพัฒนาด้านโครงสร้าง

ผู้ประกอบการหรือผู้บริหาร ควรต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างในเชิงระบบ การบริหารขององค์การให้มีคุณลักษณะต่าง ๆ ดังจะได้กล่าวถึงต่อไปนี้ ซึ่งถือว่าเป็นการพัฒนาในระดับองค์การ(Organizational Level) เช่นเดียวกับการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาในด้านระบบการบริหารเป็นส่วนที่ต้องเกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และนโยบาย ตลอดจนแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ขององค์การ และการตัดสินใจของผู้บริหาร ซึ่งวิธีการ เทคนิค เครื่องมือ ตลอดจนแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารควรจะต้องปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านโครงสร้าง เพื่อทำให้องค์การมีความสามารถในการจัดการความรู้ที่จะนำไปสู่การจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล ก็จะได้ระบุไว้ในแต่ละคุณลักษณะ ไว้เป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงนโยบาย และแผนงานต่าง ๆ ต่อไป

คุณลักษณะที่ 1 ผู้ประกอบการมีการกำหนดวิสัยทัศน์ และนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับความรู้หลักที่มีความสำคัญ ความต้องการ และความจำเป็นต่อองค์การ เพื่อการพัฒนาทิศทาง และกลยุทธ์ ขององค์การ

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องมีการกำหนด Core Value ขององค์การอย่างชัดเจน และมีการจัดทำ Knowledge Mapping ที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์ บุคลากร และความรู้ที่มีอยู่ในองค์การ เพื่อทำให้ทราบว่าองค์การต้องการความรู้อะไร มีอยู่ที่ใด ยังขาดความรู้อะไร และจะพัฒนาขึ้นได้อย่างไร โดยองค์การควรต้องมีการทำแผนการพัฒนาบุคลากรรายบุคคล (Individual Development Program : IDP) รวมทั้งมีการเผยแพร่ข้อมูลให้บุคลากรในองค์กรทราบด้วยสื่อต่างๆ เช่น การทำวารสาร เสียงตามสาย สื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั่วทั้งองค์การ ให้พนักงานได้เข้าถึงได้ตลอดเวลาเพื่อให้เข้าใจในวิสัยทัศน์ขององค์การ และองค์ประกอบของการพัฒนาหรือ กลยุทธ์ที่นำไปสู่วิสัยทัศน์

คุณลักษณะที่ 2 ผู้ประกอบการมีระบบการบริหารที่มีความยืดหยุ่นสูง มีลักษณะส่งเสริม และกระตุ้นให้บุคลากรในองค์การมีความสนใจ และมีความตั้งใจที่จะแสวงหาความรู้ การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอนและใช้ประโยชน์จากความรู้ เพื่อการพัฒนาการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลา ทั้งที่มีลักษณะเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

-33-

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องให้การสนับสนุนทั้งในเชิงการบริหารและงบประมาณเพื่อพัฒนาบุคลากรให้สามารถแสดงความรู้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในลักษณะที่เป็นทางการ เช่น Classroom Training, E-Learning เป็นต้น และในลักษณะไม่เป็นทางการ เช่น การสนับสนุนให้เป็นสมาชิก Community of Practice (CoP), จัดกิจกรรม Show & Share ส่งเสริมการเข้าถึงความรู้จาก Google, Wikipedia, YouTube, BitTorrent และ Blog ต่าง ๆ เป็นต้น รวมทั้งจัดให้มี Web ขององค์กรที่เปิดโอกาสให้พนักงาน Microsoft SharePoint มาใช้ในระบบเครือข่ายภายใน นอกเหนือนี้ยังให้ความสำคัญกับการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สามารถพนับปะ พุดคุยกันได้ง่ายและสะดวก เช่น จัดให้มีพื้นที่ในที่ทำงานที่มีลักษณะเป็น Zone ของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จัดที่ทำงานให้มีลักษณะเป็น Mobile Office, Smart Office เป็นต้น มีความยืดหยุ่นในเรื่องเวลาการทำงานในสำนักงาน และการเดินทาง การทำงานเป็นทีมในลักษณะข้ามสายงาน(Cross Functional Team) รวมถึงการให้ความสำคัญกับพฤติกรรมของผู้บริหารที่ต้องมีลักษณะของการทำตัวเป็นแบบอย่าง (Role Model) ในเรื่องของการเปิดใจรับฟัง (Open Minded) ไฟร์ (Eager to Learn) การคิดนอกกรอบ (Thinking out of the Box) และการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

คุณลักษณะที่ 3 ผู้ประกอบการควรจัดให้มีหน่วยงานหรือทีมงานหรือบุคคลที่ทำหน้าที่และรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาระบบการจัดเก็บ และรักษาความรู้ไว้เป็นการเฉพาะทั้งในมิติด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการบริหารจัดการ ที่เป็นการสนับสนุนการเข้าถึง การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอนและใช้ความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีหน่วยงานพัฒนาองค์กร (Organizational Development) หรือหน่วยงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development) รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับนโยบาย แผนงาน และกิจกรรมในการจัดการความรู้ และเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นให้หน่วยงานหรือบุคลากรที่มีความต้องการ รวมทั้งการต้องกำหนดให้แต่ละแผนกหรือ Business Unit มีการจัดตั้งคณะบุคคลทำหน้าที่จัดเก็บความรู้ และจัดกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ในแผนกของตน ให้กับบุคคล หรือหน่วยงานอื่นๆ ในองค์กร

คุณลักษณะที่ 4 ผู้ประกอบการควรมีการกำหนดนโยบาย และการดำเนินงานที่ชัดเจน เกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาเครือข่ายความรู้ ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และนโยบายในการกำหนดความรู้ หลักที่มีความจำเป็นต่อองค์การ ให้มีความเข้มแข็ง และเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรในองค์กรสำหรับการแสดงความรู้ การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอนและการใช้ความรู้

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องมีการทำความร่วมมือกับสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษาต่างๆ ที่มีความรู้ ตามที่องค์การต้องการ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรในองค์การไปศึกษาความรู้จากเครือข่าย

ตาม Individual Development Program (IDP) ของบุคลากรแต่ละคน หรือทีมงาน ทั้งในลักษณะของการให้ทุนการศึกษา ทุนวิจัย ทุนการพัฒนาวัตกรรม เป็นต้น

การพัฒนาด้านวัฒนธรรม

การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ด้านวัฒนธรรม หมายถึง การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมของบุคลากรในองค์การ ทั้งในระดับองค์การ ระดับกลุ่ม และระดับบุคคล โดยวัฒนธรรมองค์กรที่จะช่วยในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ให้มีประสิทธิผล และเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การสร้างความสามารถทางนวัตกรรมขององค์การ ได้ จะต้องมีคุณลักษณะและรูปแบบที่สำคัญดังต่อไปนี้

คุณลักษณะที่ 1 ผู้ประกอบการต้องมีการสร้างค่านิยมให้บุคลากรในองค์การมีค่านิยมที่ให้การยอมรับ และยกย่องบุคคลในองค์การที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความสามารถในการทำงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี และมีประโยชน์ในการพัฒนาต่อองค์การ และเป็นที่ประจักษ์แก่ผู้อื่น ไม่ว่าบุคคลนั้นจะมีตำแหน่งหน้าที่ทางการบริหารหรือไม่

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องมีการกำหนดคุณลักษณะ และสมรรถภาพ (Competency) ของบุคลากรที่มีคุณค่าต่อองค์การ โดยเน้นที่ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างได้ก่อน มีการตั้งหลักเกณฑ์ต่าง ๆ และให้รางวัลสำหรับบุคลากรที่ทำงานประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ รวมทั้งมีการจัดกิจกรรม และช่องทางการสื่อสารในการยกย่องเชิดชู หรือให้เกียรติแก่บุคลากรที่มีความสามารถในการให้ความรู้แก่ผู้อื่นทั้งภายในภายนอกองค์การ รวมทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

คุณลักษณะที่ 2 ผู้ประกอบการต้องมีการสร้างค่านิยมให้บุคลากรมีค่านิยมในการทำงานที่มีลักษณะกล้าที่จะคิด และทำในสิ่งใหม่ ๆ ที่มีเป้าหมายทำให้องค์การได้รับประโยชน์ โดยไม่กลัวความล้มเหลว หรือความผิดพลาดที่จะส่งผลกระทบประมีนผลการปฏิบัติงาน

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องกำหนดแนวทางการสร้างค่านิยมและปรับพฤติกรรมของบุคลากรให้มีลักษณะกล้าหาญกล้าทำ(Assetive) กล้าเสี่ยงกล้าเริ่ม (Risk Taking) กล้าคิดนอกกรอบ (Thinking out of the Box) เป็นต้น โดยใช้การเรียนรู้แบบ Constructivism ที่เน้นการทำ Project ในองค์การ ปรับพฤติกรรมของบุคลากรให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Leader) และสนับสนุนการเปลี่ยนแปลง (Facilitator) โดยจัดหลักสูตรการอบรม และการใช้บริหารให้เป็นแบบอย่าง นอกจากนี้ ต้องปรับทัศนคติของผู้บริหารให้มองความล้มเหลวในการทำงานของบุคลากรที่มีความดีใจในการทำงาน ให้เป็นบทเรียนและแนวทางในการพัฒนาไม่ใช่การลงโทษ กำหนดหลักเกณฑ์ และแนวทางในการประเมินผลการปฏิบัติงานจากความพยายาม และความตั้งใจในการทำงานของบุคลากรเป็นสำคัญ

คุณลักษณะที่ 3 ผู้ประกอบการต้องมีการสร้างค่านิยมให้บุคลากรในองค์การมีค่านิยมไฟร์ซ์ และรักในการเรียนรู้ทักษะ ประสบการณ์ และความรู้จากบุคคลอื่นทั้งภายในและภายนอกองค์การ โดยมีเห็นความสำคัญของการแลกเปลี่ยน การแบ่งปัน และการถ่ายโอนความรู้ เพื่อนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาการทำงานของตน

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องสร้างพฤติกรรมของบุคลากรให้มีลักษณะ เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self Learning) กล้าเรียน ไฟร์ซ์ (Eager to Learn) กล้าเปิดใจรับฟัง (Open Minded) เป็นต้น โดยผ่านการจัดกิจกรรมประมวลผลงาน และการใช้ผู้บริหารเป็นแบบอย่าง รวมทั้งส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการไฟร์ซ์ของบุคลากร เช่น Show & Share, Best Practice Award เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการจัดให้มีระบบให้ความรู้เพิ่มเติม และความสำคัญกับความรู้ที่เกิดจากผู้ใช้มีการตรวจสอบเนื้อหาความรู้ที่มีอยู่เดิมและให้ความรู้ใหม่เพิ่มเติม เช่น ระบบให้ข้อคิดเห็นต่อท้ายบทความ ระบบแก้ไขข้อมูลโดยตรง เป็นต้น

คุณลักษณะที่ 4 ผู้ประกอบการต้องมีการสร้างค่านิยมให้บุคลากรมีค่านิยมที่เห็นความสำคัญ และความจำเป็นของการใช้ความรู้เป็นฐานในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาการปฏิบัติงาน รวมถึงให้ความสำคัญกับการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริง

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องทำการส่งเสริมการจัดกิจกรรมประมวลเกี่ยวกับการพัฒนาโครงงานเพื่อค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน รวมถึงการใช้ Case Study, Lesson Learned และ Best Practice ที่เกิดขึ้นในหน่วยงานมาเป็นข้อมูลในการทำ Before Action Review (BAR) ก่อนการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ต้องส่งเสริมการจัดกิจกรรมประมวลการพัฒนาโครงงานเพื่อค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน โดยใช้การประมวลนวัตกรรมหรือความคิดใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าต่อองค์การ โดยเน้นในลักษณะเป็นทีมงานทั้งที่อยู่ในหน่วยงานเดียวกัน และต่างหน่วยงาน

คุณลักษณะที่ 5 ผู้ประกอบการต้องมีการสร้างค่านิยมให้บุคลากรมีค่านิยมที่รักการทำงานเป็นทีม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานในลักษณะทีมงานที่มีการข้ามสายงาน และพร้อมที่จะแลกเปลี่ยน และถ่ายโอนความรู้กับผู้อื่นในทีมงาน

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องมีการใช้ผู้บริหารให้เป็นแบบอย่าง (Role Model) ในเรื่องของการแบ่งปันความรู้ให้ผู้อื่น เช่น ความเต็มใจในการเป็นวิทยากรและให้ข้อมูลความรู้ ทั้งแก่หน่วยงานภายในและภายนอกองค์การ จัดเวทีให้พนักงานที่มีความสามารถได้มีโอกาสเล่าถึงการทำงานที่ประสบความสำเร็จในผู้อื่นเป็นประจำ โดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วารสาร เสียงตามสาย และ Website เป็นต้น รวมทั้งใช้แนวทางการประเมินผลงานและให้รางวัลหรือผลตอบแทนจากความสำเร็จของทีมงาน ให้การ

ส่งเสริมการจัดกิจกรรมแบ่งปันความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เพื่อนช่วยเพื่อน พี่สอนน้อง ชุมชนนักปฏิบัติ (CoP) เป็นต้น

ประสิทธิผลการจัดการความรู้

หากองค์การสามารถที่จะสร้างความสามารถในการจัดการความรู้ในด้านต่างๆ ตามวิธีการเทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ก็จะทำให้เกิดประสิทธิผลในการจัดการความรู้ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลของการจัดการความรู้ (Knowledge Management Effectiveness) พบว่า วรรณกรรมส่วนใหญ่ก็เชื่อมโยงประสิทธิผลของการจัดการความรู้กับผลการดำเนินงานขององค์การ(Organizational Performance) ซึ่งสามารถสรุปได้ใน 3 ลักษณะ คือ ความมีประสิทธิภาพ(Efficiency) ความสามารถในการปรับตัว(Adaptability)และความสามารถทางนวัตกรรม(Innovativeness)

1) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency)

ประโยชน์ประการหนึ่งที่จะได้รับจากการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล คือ การเกิดประสิทธิภาพในเชิงเศรษฐกิจขึ้นในองค์การ(O'Dell & Grayson, 1998 ; Davenport *et al.*, 1998) ซึ่งหมายถึง การทำให้เกิดการประหยัดค่าใช้จ่าย(Cost) และสามารถเพิ่มผลผลิตได้(Productivity) โดยเฉพาะในด้านของการเพิ่มผลผลิตจะเห็นได้อย่างชัดเจนถ้าการจัดการความรู้มีประสิทธิผล(Johannessen *et al.*, 1999) รวมถึงประสิทธิภาพในการทำงาน ที่ทำให้ประหยัดเวลา(Time)ในการเสาะหาข้อมูล ความรู้และเวลาในการทำงาน อันเกิดจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และความร่วมมือในการทำงาน และมีการทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ(Darroch & McNaughton, 2002)

2) ความสามารถในการปรับตัว (Adaptability)

จากสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จากปัจจัยต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย และ ลักษณะตลาดมีความเป็นตลาดโลกมากขึ้น เป็นต้น(Sallis & Jones,2002) นอกจากนี้ยังมีเรื่องของการเปลี่ยนแปลงในลักษณะประชากร กฎระเบียบของทางราชการ และเทคโนโลยีอุปกรณ์ใหม่ ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การ ดังนั้นองค์การที่สามารถอยู่รอดได้ ต้องสามารถตอบสนองการเปลี่ยน แปลงต่าง ๆ ดังกล่าว ได้ด้วยการมีความสามารถในการปรับตัว (Adaptability) ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการปรับเปลี่ยนทัศนคติ วัฒนธรรมองค์การ เทคโนโลยีสารสนเทศ และโครงสร้างระบบการบริหารจัดการองค์การให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อไม่ให้ผลกระทบจากสภาพ แวดล้อมต่าง ๆ เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาขององค์การ (Levinthal & March, 1993 ; Kraatz, 1998) ซึ่งการท่องค์การจะสามารถปรับตัวได้ ก็จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง และรู้ถึงผลกระทบที่จะมีต่อองค์การ ดังนั้นการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล ก็จะสามารถทำให้องค์การมีการแสวงหาการเปลี่ยนแปลง และใช้ความรู้ให้การ

แก้ไขปัญหา และป้องกันผลกระทบต่าง ๆ ที่จะมีต่อองค์การ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนั่นก็คือ ความสามารถในการปรับตัวขององค์การที่เกิดขึ้นจากการจัดการความรู้นั่นเอง

3) ความสามารถทางนวัตกรรม (Innovativeness)

ในการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับประสิทธิผลของการจัดการความรู้ที่ทำให้เกิด นวัตกรรมขึ้นในองค์การนั้น มีอยู่มากมายในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้ เพราะนวัตกรรมถูกมองเป็นสิ่งที่สำคัญของ ทุก ๆ องค์การ (Freeze, 2006) ซึ่งความสามารถทางนวัตกรรมขององค์การก็จะต้องขึ้นอยู่กับจำนวนความรู้ และความสามารถในการจัดการความรู้ที่มีอยู่ในองค์การนั้น ๆ ว่ามีประสิทธิผลหรือไม่ (Cardinal *et al.*, 2001; Darroch & McNaughton, 2002; Pyka, 2002; Adams & Lamont, 2003; Shani *et al.*, 2003 ; Plessis ,2007) และ Parlby & Taylor (2000) ที่ให้ความเห็นว่า การจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพจะ ส่งผลต่อกระบวนการนวัตกรรม (Innovation Process) เป็นลิ่งที่ช่วยและสนับสนุนให้เกิดนวัตกรรมใน องค์การ (Basadur & Gelade, 2006) ดังนั้น ความสามารถทางนวัตกรรม (Innovativeness) จึงมีความหมาย รวมถึง การมีนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ นวัตกรรมกระบวนการ นวัตกรรมที่ค่อยเป็นค่อยไป นวัตกรรมที่ เปเปลี่ยนเฉียบพลัน นวัตกรรมทางเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมทางการบริหาร (Gopalakrishnan & Damanpour, 1997 ; Smith, 2006 ; Bessant & Tidd, 2007 และ Schilling, 2008) ที่เกิดขึ้นในองค์การ ซึ่ง เป็นตัวแปรผลพัฒนาจากการที่องค์การสามารถจัดการความรู้ได้อย่างมีประสิทธิผลนั่นเอง

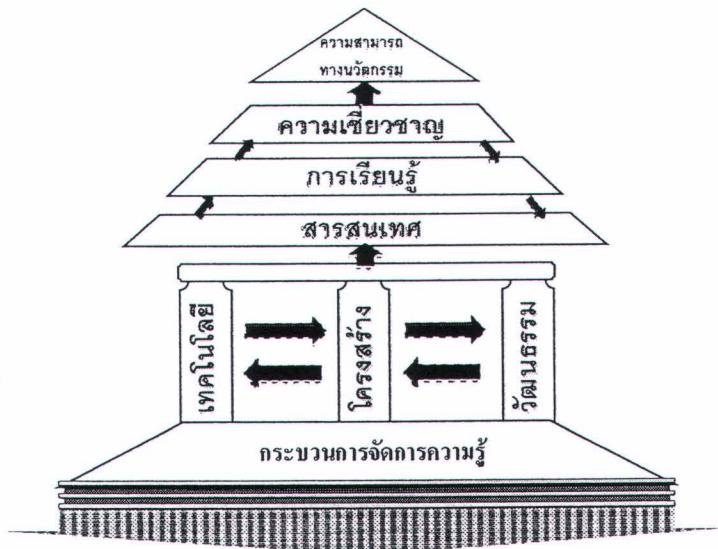
จากรูปแบบการพัฒนาความสามารถพื้นฐานในการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผลดังที่ได้กล่าว ไว้ข้างต้น หากผู้ประกอบการหรือผู้บริหารได้นำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ก็จะทำให้เกิด สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการความรู้ (Knowledge Management Environment) และสินทรัพย์ ทางความรู้ (Knowledge Assets) ขึ้นในองค์การ และหากระดับของการพัฒนามีระดับสูงมากขึ้นเท่าไร ก็ จะส่งผลทำให้เกิดการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผลขึ้นในองค์การมากขึ้นเท่านั้น กล่าวคือทำให้องค์การมี ความสามารถในการปรับตัวได้ดีเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกิดขึ้นในองค์การ รวมทั้งทำให้การทำงาน ในองค์การเกิดประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และยังเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการสร้างผลทำให้องค์การมีความ สามารถทางนวัตกรรมเพิ่มมากขึ้นด้วย

บทที่ 5

**การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อยกระดับ
ความสามารถทางนวัตกรรม**

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านความสามารถในการจัดการความรู้ที่จะ ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นหรือการยกระดับความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการ คือ ความสามารถในการจัดการความรู้ในนิมุนมองด้านความรู้ (Knowledge-Based Perspective) ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญ การเรียนรู้ และสารสนเทศ ดังนี้ในบทนี้จึงได้นำเสนอแนวคิด และรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ที่เกี่ยวกับ ความเชี่ยวชาญ การเรียนรู้ของบุคลากรในองค์การ และความพร้อมในด้านสารสนเทศขององค์การ สำหรับผู้ประกอบการที่ต้องพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อยกระดับความสามารถทางนวัตกรรม สามารถที่ใช้กรอบแนวคิดในการพัฒนาได้ดังที่นำเสนอในภาพที่ 4

ภาพที่ 4 รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อยกระดับความสามารถทางนวัตกรรม

ในภาพที่ 4 แสดงให้เห็นว่า เมื่อองค์การได้มีการพัฒนาความสามารถพื้นฐานความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อให้เกิดการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผลแล้ว ดังที่นำเสนอแนวทางและรูปแบบ

ของการพัฒนาไว้ในบทที่ 4 ซึ่งประกอบด้วยการพัฒนาในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างระบบการบริหาร และวัฒนธรรมองค์กร ให้มีระดับความสามารถที่จะส่งผลให้เกิดสภาพ แวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิผล ภายใต้การผลักดันในกิจกรรมพัฒนาจากแนวคิดของการสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับผู้บริหาร และบุคลากรขององค์การ อย่างไรก็ตามผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เชิงพาณิชย์ในมุมมองของทรัพยากร (Resource-Based Perspective) ที่ประกอบด้วย เทคโนโลยี โครงสร้าง และวัฒนธรรม จะไม่ส่งผลให้องค์การสามารถยกระดับหรือเพิ่มขีดความสามารถทางนวัตกรรมได้ แต่กลับพบว่า หากองค์การต้องการยกระดับความสามารถทางนวัตกรรม จะต้องมีการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ตามมุมมองของความรู้ (Knowledge-Based Perspective) ซึ่งประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญ การเรียนรู้ และสารสนเทศ ให้มีระดับความสามารถที่สูงขึ้นกว่าเดิม โดยมีกรอบแนวคิดของการพัฒนาที่สำคัญดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ตามมุมมองของความรู้ ที่ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญ การเรียนรู้ และสารสนเทศ จะต้องมีลักษณะเชื่อมโยงชึ้นกันและกัน และหมุนเป็นวงจร กล่าวคือ การพัฒนาสารสนเทศขององค์การ จะต้องนำไปสู่การเรียนรู้ และสร้างความเชี่ยวชาญให้เกิดขึ้นแก่บุคลากรในองค์การได้ในที่สุด และจากความเชี่ยวชาญของบุคลากรจะต้องสามารถยกระดับการเรียนรู้ และพัฒนาสารสนเทศในองค์การให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ จึงจะทำให้เกิดการยกระดับความรู้ และส่งผลให้ความสามารถทางนวัตกรรมเพิ่มมากขึ้น

2. การดำเนินการตามวิธีการ เทคนิค เครื่องมือ หรือแนวทางปฏิบัติใด ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ในแต่ละด้านตามมุมมองของความรู้ ผู้ประกอบการจะต้องคำนึงถึงการเชื่อมโยง และครอบคลุมในกระบวนการจัดการความรู้ทั้ง 4 กระบวนการ ด้วย คือ การแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ การเก็บความรู้ และการใช้ความรู้

3. การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ตามมุมมองของความรู้ทั้ง 3 องค์ประกอบ ก็จะต้องมีความเชื่อมโยง และสอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ตามมุมมองของทรัพยากร ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3

4. ความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการที่จะได้รับการยกระดับให้เพิ่มขึ้น เมื่อผู้ประกอบการได้ทำการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ตามมุมมองของความรู้ให้มีระดับที่สูงขึ้น ก็จะประกอบด้วย ความสามารถทางด้านนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และด้านนวัตกรรมกระบวนการ

รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อยกระดับความสามารถทางนวัตกรรม

จากรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อยกระดับความสามารถทางนวัตกรรม ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ทำให้ทราบถึงวิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวทางปฏิบัติ ที่มีการใช้เพื่อให้เกิดความสามารถในการจัดการความรู้ที่สามารถยกระดับความสามารถทางนวัตกรรมขององค์การได้ โดยองค์ประกอบของความสามารถในการ

จัดการความรู้ในมุมมองด้านความรู้ ซึ่งประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญ การเรียนรู้ และสารสนเทศ และคุณลักษณะที่ควรจะเกิดขึ้นจากการพัฒนา ก็จะต้องเชื่อมโยงและบูรณาการกับกระบวนการจัดการความรู้ ทั้ง 4 กระบวนการ คือ การแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ การเก็บความรู้ และการใช้ความรู้ ซึ่งจะได้นำเสนอเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการหรือผู้บริหารที่ต้องการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดการยกระดับความสามารถทางวัสดุกรรมในองค์การของตน โดยมีรายละเอียดดังนี้

การพัฒนาด้านความเชี่ยวชาญ

การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ด้านความเชี่ยวชาญ หมายถึงการพัฒนาทักษะและความสามารถของบุคลากรในองค์การ ซึ่งเปรียบเสมือนการพัฒนาความรู้แห่ง (Tacit Knowledge) ให้เกิดขึ้นในคน และสามารถที่จะยกระดับให้สูงขึ้น จากการพัฒนาที่มีการเชื่อมโยงกับการพัฒนาในเรื่อง การเรียนรู้ และสารสนเทศในองค์การ ผลการสัมภาษณ์และสังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย พบว่า ความเชี่ยวชาญของบุคลากรในองค์การเป็นความสามารถในการจัดการความรู้ ที่จะช่วยในการพัฒนาระดับความสามารถในการจัดการความรู้ขององค์การ และนำไปสู่การสร้างและยกระดับความสามารถทางวัสดุกรรมได้ โดยจะต้องมีการดำเนินการที่เชื่อมโยงซึ่งกันและกันในกระบวนการจัดการความรู้ มีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับคุณลักษณะและรูปแบบการพัฒนาความเชี่ยวชาญ ของบุคลากรสรุปได้ดังนี้

คุณลักษณะที่ 1 บุคลากรขององค์การต้องมีความสามารถในการสังเกต และตั้งข้อสงสัย ต่าง ๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน รวมทั้งมีแรงจูงใจที่จะแสวงหาความรู้เพื่อนำมาหาคำตอบและแก้ไขข้อสงสัย ได้อยู่อย่างสม่ำเสมอ

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีระบบและการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองในลักษณะ Knowledge Center เพื่อให้บุคลากร ได้มีโอกาสในการศึกษาหาความรู้ได้ทั้งแบบที่เป็นทางการ เช่น การจัดให้มีห้องสมุดในองค์การ การหาความรู้จากระบบ E-Learning ขององค์การ และแบบไม่เป็นทางการ เช่น การหาความรู้จาก Google, Wikipedia, YouTube, BitTorrent และ Blog ต่าง ๆ เป็นต้น สนับสนุนงบประมาณและการจัดกิจกรรมในการดำเนินงานของกลุ่มพนักงานในลักษณะการวิจัยและพัฒนาสิ่งใหม่ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อองค์การ

คุณลักษณะที่ 2 บุคลากรขององค์การต้องมีความสามารถในการสื่อสาร รวมถึง ทักษะด้านภาษา และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีความจำเป็นต่อการแสวงหาความรู้ การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอนและใช้ประโยชน์จากความรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนาการปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องกำหนดช่องทางการสื่อสาร การมอบหมายงาน การรายงานผลงานภายในองค์การผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ และจัดให้มีคอมพิวเตอร์และ Infrastructure ที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งจัดให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้การอบรมความรู้ และพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้แก่บุคลากร รวมถึงการให้คำแนะนำและแก้ไขปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะแก่บุคลากรทุกคน นอกจากนี้ ควรมีการทำหนด Competency ของบุคลากรในด้านทักษะการใช้ IT ที่มีอยู่ในองค์การ โดยเฉพาะส่วนที่เป็น KM Tools และการป้อนข้อมูลด้วยระบบสัมผัสบน Keyboard เป็นต้น รวมทั้งมีระบบการประเมิน Competency ตามที่กำหนดด้วย

คุณลักษณะที่ 3 บุคลากรขององค์การต้องมีเครือข่ายความรู้ที่มีคุณภาพ และมีลักษณะเฉพาะตามความสนใจของบุคลากร และสามารถเป็นแหล่งความรู้ที่สอดคล้องกับความรู้หลักที่องค์การต้องการ รวมทั้งบุคลากรต้องมีความสามารถที่จะทำการแลกเปลี่ยน แบ่งปัน และถ่ายโอนความรู้ซึ่งกันและกันกับเครือข่ายได้อย่างสม่ำเสมอด้วย

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องใช้การจัดกิจกรรม ที่ทำให้บุคลากรได้มีโอกาสแสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของตน เช่น กิจกรรม Show & Share, กิจกรรมการประกวด Best Practice Award หรือ Innovation Award เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้ประกอบการต้องให้การส่งเสริมและสนับสนุนการเข้าร่วมอบรมประจำปี สัมมนาในหลักสูตรที่มีคุณภาพ และมีองค์ความรู้ตรงตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาของบุคลากรแต่ละคน (Individual Development Program) จากสถาบันการศึกษา เป็นต้น

คุณลักษณะที่ 4 บุคลากรขององค์การต้องมีแรงขับหรือแรงจูงใจ ที่จะสร้างสรรค์ความคิด หรือสิ่งใหม่ที่มีลักษณะเป็นนวัตกรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและองค์การ

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการต้องจัดให้มีหลักสูตรการอบรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย กลยุทธ์องค์การ และCompetency ของบุคลากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาองค์การ กำหนดความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่งานของบุคลากรในองค์การ (Career Management) ให้บุคลากรได้เข้าใจอย่างชัดเจน จัดให้มีการเผยแพร่ผลงานและการได้รับรางวัลของบุคลากรให้บุคลากรคนอื่น ๆ ในองค์การได้ทราบโดยใช้ช่องทางการสื่อสารในหลายรูปแบบ รวมทั้งต้องให้การสนับสนุนบุคลากรที่สร้างนวัตกรรมให้แก่องค์การในลักษณะต่าง ๆ ที่เป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำงาน เช่น การให้ทุนในการศึกษาดูงาน การให้ทุนในการทำวิจัยและพัฒนา ตลอดจนการให้ทุนในการศึกษาต่อระดับสูง เป็นต้น

การพัฒนาด้านการเรียนรู้

การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ สำหรับองค์ประกอบด้านการเรียนรู้ หมายถึง การพัฒนาเกี่ยวกับการเรียนรู้ของบุคลากรในองค์การ ทั้งในด้านประสบการณ์ การใช้ความรู้ และการสร้างความรู้ในเกิดขึ้นในตัวของบุคลากร ถือเป็นการพัฒนาความสามารถในการจัด การความรู้ใน มุมมองด้านความรู้ (Knowledge-Based Perspective) ประการหนึ่ง ซึ่งช่วยทำให้องค์การสามารถสร้าง และยกระดับความสามารถทางวัฒกรรมได้ ก็จะต้องมีการพัฒนาผ่านกระบวนการจัดการความรู้อย่าง เชื่อมโยงซึ่งกันและกัน มีประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะของการเรียนรู้สรุปได้ดังนี้

คุณลักษณะที่ 1 บุคลากรขององค์การต้องมีการนำบทเรียนในอดีต (Lesson Learned) ของตนเองมาใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติงานอยู่อย่างสม่ำเสมอ

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการควรมีการนำแนวทางของ TQM และการกำหนดมาตรฐานการทำงาน มาใช้ ในองค์การ รวมทั้งต้องกำหนดเป้าหมายในการทำงานที่มีลักษณะท้าทาย (Challenge) อญ্তตลอดเวลา ส่งเสริมให้มีการศึกษาหาความรู้จาก Lesson Learned และข้อมูลในการทำงานของบุคคลหรือหน่วยงาน อื่นๆ ที่ได้มีการสรุปไว้ (After Action Review: AAR) มาใช้ในการวางแผนการทำงาน โดยกิจกรรม Before Action Review (BAR) นอกจากนี้ ต้องจัดกิจกรรมให้หน่วยงานหรือบุคลากรที่ทำงานในลักษณะเดียวกัน มีการนำความรู้ที่เกี่ยวกับประสบการณ์ทำงาน หรือความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาในการทำงาน มาทำการแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานหรือบุคลากรอื่นๆ ที่มีความต้องการความรู้นี้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เวทีสนทนา การแลกเปลี่ยนความรู้ผ่าน Blog, Webboard ,Video Clip Sharing, Community of Practice หรือ นำเสนอเป็นบทความในวารสารขององค์การ เป็นต้น

คุณลักษณะที่ 2 บุคลากรขององค์การต้องมีการนำความสำเร็จหรือแนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ทั้งจากของบุคคลหรือหน่วยงานภายใน และภายนอกองค์การ มาใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการปฏิบัติงานอยู่อย่างสม่ำเสมอ

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการควรจัดให้มีกิจกรรมนำเสนอและประมวล Best Practice ในการทำงานเป็นประจำ และนำผลงานมาจัดเก็บไว้ใน Website ขององค์การที่บุคลากรทุกคนสามารถเข้าถึงได้ รวมทั้งต้อง ส่งเสริมการทำงานแบบ Before Action Review (BAR) และ During Action Review (DAR) ในการ ปฏิบัติงานทุก ๆ กิจกรรม โดยเน้นการใช้ความรู้ที่มีการจัดเก็บมาเป็นฐานความรู้ในการตัดสินใจ และ กำหนดแนวทางในการทำงานของโครงการใหม่ ๆ

คุณลักษณะที่ 3 บุคลากรขององค์การต้องมีการเขียนสรุป ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงาน และปัจจัยที่เป็นปัญหาอุปสรรคในการทำงานทุกครั้งหลังจากการปฏิบัติงานเสร็จ และต้องนำ ข้อมูลที่สรุปได้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่น ในองค์การ

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการควรใช้แนวทางการปฏิบัติงานที่มีการทำ After Action Review (ARR) ทุกครั้งที่มีการปฏิบัติงานเสร็จ ส่งเสริมการเขียน Lesson Learned ในลักษณะ One Lesson One Page หรือ Case Study ที่เกิดจากการทำงานและบันทึกลงใน Web KM ขององค์การ รวมทั้งจัดให้มีการประมวลผลและให้รางวัลแก่ Lesson Learned หรือ Case Study ที่ดีด้วย

คุณลักษณะที่ 4 บุคลากรขององค์การต้องมีพฤติกรรมในการพัฒนาประสบการณ์และทักษะเกี่ยวกับการแสวงหาความรู้ การแลกเปลี่ยน การถ่ายโอน และการใช้ความรู้ทั้งจากบุคคลภายในและภายนอกองค์การ

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการควรใช้วิธีการส่งเสริมให้บุคลากรแสวงหาความรู้ทั้งในลักษณะที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ โดยผ่านการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น Show & Share, Book Briefing, Action Learning เป็นต้น ส่งเสริมการเรียนรู้ ในลักษณะของการจัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์จากบุคลากรที่เกเนอเรชันอายุหรือลาออก นอกเหนือไปยังควรใช้แนวทางสนับสนุนบุคลากรให้ความรู้ และการศึกษาดูงานแก่หน่วยงานภายนอก และหน่วยงานภายในด้วยกันเอง รวมทั้งควรส่งเสริมให้บุคลากรมีโอกาสไปศึกษาดูงานจากหน่วยงานอื่นที่มีคุณภาพทั้งจากใน และต่างประเทศ โดยเน้นการได้รับความรู้ ตามแผนพัฒนาของบุคลากรแต่ละคน(Individual Development Program)

การพัฒนาด้านสารสนเทศ

การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ สำหรับองค์ประกอบด้านสารสนเทศ เป็นการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ระดับองค์การ ซึ่งหมายถึง การพัฒนาฐานข้อมูล คลังความรู้หรือระบบสารสนเทศต่าง ๆ ในองค์การ โดยพัฒนาให้มีความเพียงพอทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ และความหลากหลาย จึงจะช่วยทำให้องค์การสามารถสร้างและยกระดับความสามารถทางนวัตกรรมได้ และต้องพัฒนาผ่านกระบวนการจัดการความรู้อย่างเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ซึ่งมีประเด็นสำคัญเกี่ยวกับคุณลักษณะ และรูปแบบของการพัฒนาสรุปได้ดังนี้

คุณลักษณะที่ 1 องค์การต้องมีการลงทุน และจัดทำคลังสารสนเทศ ตลอดจนฐานข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้หลักที่มีความจำเป็นต่อองค์การ ให้มีความทันสมัย และสามารถที่จะเข้าถึง และค้นคืนมาใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวก โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา และสถานที่

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการควรจัดทำ Knowledge Database ขององค์การในลักษณะที่เป็น KM Web และควรมีการออกแบบระบบการจัดเก็บข้อมูลความรู้และระบบสืบค้น (Search Engine) ที่ออกแบบให้โดยเฉพาะในองค์การ และสามารถเข้าถึงได้ทั้งจากภายในและภายนอกองค์การ รวมถึงควรมีการจัดทำ Index และ Version ของความรู้ที่มีการจัดเก็บทั้งหมด เพื่อให้ผู้ใช้สามารถค้นคืนได้ตามความต้องการ

อย่างสะคลาน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ประกอบการยังต้องให้ความสำคัญในเรื่องการจัดสรรงบประมาณ สำหรับการจัดหา และพัฒนาระบบสารสนเทศขององค์กรอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง

คุณลักษณะที่ 2 องค์การต้องจัดให้มีการทำคลังสารสนเทศ ตลอดจนฐานข้อมูล

ความรู้ต่างๆ ไว้ในรูปแบบหรือลักษณะที่หลากหลาย เช่น รายงานการประชุม หนังสือ บทความ งานวิจัย แผ่นบันทึกภาพ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องเป็นสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับความรู้หลักที่มีความจำเป็นต่อองค์กร และมีความเพียงพอทั้งในด้านคุณภาพ และปริมาณที่จะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานหรือแก้ไขปัญหาในการทำงาน

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการควรกำหนดให้มีการสร้างความรู้ในหลายลักษณะ เช่น Lesson Learned, AAR, Case Study, บันทึกความคิดเห็นใน Blog, รายงานการประชุม, Workflows เป็นต้น และมีการนำเสนอความรู้ในหลายรูปแบบ เช่น คู่มือ, วารสาร, รายงาน ทั้งในลักษณะที่เป็นเอกสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น Intranet, E-Library, E-Book, E-Magazine เป็นต้น

คุณลักษณะที่ 3 องค์การต้องจัดให้มีระบบการกลั่นกรอง และตรวจสอบคุณค่า

ของความรู้ที่จะทำการจัดเก็บในคลังสารสนเทศ ตลอดจนฐานข้อมูลต่างๆ ขององค์กรว่าจะมีประโยชน์มากน้อยเพียงไร ต่อการนำมาใช้ในปฏิบัติงานหรือพัฒนาการทำงาน

วิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติ

ผู้ประกอบการควรจัดให้มีบุคลากร หรือหน่วยงาน หรือคณะทำงานที่ตั้งขึ้นในลักษณะเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบการเก็บความรู้ โดยเน้นคุณค่าต่อการนำไปใช้ในการพัฒนางาน และกำหนดครุภูปแบบ และรายละเอียดของความรู้ที่ควรจัดเก็บในเชิงนโยบายอย่างชัดเจน รวมทั้งจัดให้มีช่องทางหรือระบบที่ให้ผู้ใช้ความรู้ สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความถูกต้องเหมาะสมของความรู้ที่มีการจัดเก็บ หรือมีการใส่ความรู้เพิ่มเติมได้ เช่น ระบบ Wikipedia, ระบบ Video Clip Sharing เป็นต้น

ความสามารถทางนวัตกรรม

เมื่อผู้ประกอบการได้มีการปฏิบัติตามวิธีการ เทคนิค เครื่องมือ และแนวปฏิบัติต่างๆ ในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ทั้ง 6 ด้าน อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ก็จะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถทางนวัตกรรมเพิ่มมากขึ้น ความสามารถทางนวัตกรรมที่จะได้รับผลกระทบตามแนวคิดของการพัฒnarูปแบบนี้ ก็คือ ความสามารถทางนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมกระบวนการ โดยผู้ประกอบการสามารถตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของความสามารถทางนวัตกรรมได้จากตัวบ่งชี้ต่างๆ ที่ผู้จัดได้ใช้ตัวแปรในการศึกษา ดังนี้

-45-

ตัวบ่งชี้ความสามารถด้านนวัตกรรมผลิตภัณฑ์

1. ผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ของธุรกิจ สามารถทำให้ผู้บริโภครับรู้ได้ว่ามีความใหม่และเป็นเจ้าแรกของตลาดเสมอ

2. ผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ของธุรกิจส่วนใหญ่ ที่นำเข้าสู่ตลาด จะได้รับการปรับปรุงมากขึ้นจากผลิตภัณฑ์หรือบริการเดิม

3. ผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ของธุรกิจ ที่นำเข้าสู่ตลาด จะมีการพัฒนาโดยการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

4. โดยส่วนใหญ่ผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ของธุรกิจ เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งจะมีความใหม่และความเป็นเอกลักษณ์ มากกว่าเสมอ

5. เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง อัตราความสำเร็จในการนำผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่เข้าสู่ตลาดจะอยู่ในเกณฑ์สูงกว่าคู่แข่ง

ตัวบ่งชี้ความสามารถด้านนวัตกรรมกระบวนการ

1. ธุรกิจจะมีการปรับปรุงกระบวนการผลิต และกระบวนการทำงานอยู่อย่างสม่ำเสมอเป็นประจำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

2. เทคโนโลยีที่ธุรกิจใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่ จะมีการปรับปรุงพัฒนาให้มีความทันสมัยกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

3. ธุรกิจจะมีการกล่าวถึงและนำองค์ความรู้ใหม่ในเรื่องการพัฒนากระบวนการผลิต และกระบวนการทำงานมาถ่ายทอดให้พนักงานในองค์การอยู่อย่างสม่ำเสมอ

4. ธุรกิจจะมีแผนงานในอนาคตที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นในการปรับปรุงกระบวนการผลิต กระบวนการทำงาน และเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้

5. ธุรกิจจะมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ในการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยี และวิธีการทำงาน เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 6

บทสรุป

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย” ผู้วิจัยได้มีการทำบททวนวรรณกรรมและสามารถกำหนดองค์ประกอบด้านความสามารถในการจัดการความรู้ออกเป็น 2 มุ่นมง 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วยมุ่นมงด้านทรัพยากร (Resource-Based Perspective) ประกอบด้วย 1) เทคโนโลยี 2) โครงสร้าง และ 3) วัฒนธรรม มุ่นมงด้านความรู้ (Knowledge-Based Perspective) ประกอบด้วย 1) ความเชี่ยวชาญ 2) การเรียนรู้ และ 3) สารสนเทศ ซึ่งผลจากการศึกษามีประเด็นที่ค้นพบ และมีความน่าสนใจดังนี้

1. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการจัดการความรู้ และความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ทำให้ได้ข้อค้นพบว่า ความสามารถในการจัดการความรู้ทั้ง 2 มุ่นมง 6 ด้าน ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันอยู่ในระดับสูง ซึ่งนั่นหมายความว่า การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้จะต้องทำการพัฒนาในทุกด้านไปพร้อมๆ กัน จึงจะนำไปสู่การเกิดประสิทธิผลของการจัดการความรู้ กล่าวคือ สามารถทำให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาระดับความสามารถทางนวัตกรรมได้ นอกจากนี้ ยังค้นพบอีกว่า องค์ประกอบความสามารถในการจัดการความรู้ในมุ่นมงด้านทรัพยากร ทั้ง 3 ด้าน คือ เทคโนโลยี โครงสร้าง และวัฒนธรรม และองค์ประกอบความสามารถในการจัดการความรู้ในมุ่นมงด้านความรู้ (Knowledge-Based Perspective) ทั้ง 3 ด้าน คือ ความเชี่ยวชาญ การเรียนรู้ และสารสนเทศ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทย ดังนั้น การพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการ จึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ทั้ง 2 มุ่นมง 6 ด้าน ไปพร้อมๆ กัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์อิทธิพลเชิงสาเหตุ(Path Analysis) ทำให้ค้นพบอีกว่า องค์ประกอบความสามารถในการจัดการความรู้ในมุ่นมงด้านความรู้ท่านี้ ที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งข้อค้นพบนี้ทำให้สรุปได้ว่า หากผู้ประกอบการต้องการที่จะมีระดับความสามารถทางนวัตกรรมเพิ่มสูงขึ้น ก็จะต้องพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ในมุ่นมงด้านความรู้ทั้ง 3 ด้านให้เพิ่มขึ้นด้วย

2. การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการที่มีนวัตกรรมในประเทศไทยจำนวน 8 ราย ทำให้สามารถพัฒnarูปแบบความสามารถในการจัดการความรู้ ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมของผู้ประกอบการ ข้อค้นพบที่สำคัญของการพัฒnarูปแบบความสามารถในการจัดการความรู้ คือ การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ทั้ง 6 ด้าน ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น จะต้องมีการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน และการใช้วิธีการ เครื่องมือ และแนวปฏิบัติต่างๆ ในแต่ละองค์ประกอบของความสามารถในการจัดการความรู้ จะต้องมีการเชื่อมโยง และบูรณาการซึ่งกันและกัน โดยผ่านกระบวนการจัดการ

ความรู้ทั้ง 4 กระบวนการ คือ การแสวงหาความรู้ การสร้างความรู้ การเก็บความรู้ และการใช้ความรู้ ประกอบกับพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ คือ การสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในเกิดขึ้นในตัวผู้บริหารและบุคลากรให้สูงที่สุด จึงจะทำให้สามารถนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางวัตกรรมของผู้ประกอบการได้

จากการศึกษาและประดิษฐ์การค้นพบดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการไทย เพื่อมุ่งหวังให้เป็นวัตกรรมทางด้านการบริหารวัตกรรมหนึ่ง ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาศักยภาพในเชิงการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย ผ่านแนวคิดของการใช้การจัดการความรู้ในการสร้างความสามารถทางวัตกรรม รวมทั้งจะเป็นประโยชน์ให้แก่นักงานภาครัฐที่มีหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และการพัฒนาผู้ประกอบการไทยในเชิงมหภาค ในการนำผลการวิจัย และรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปเป็นแนวทางการในการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ แผนงาน และกิจกรรมในการพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อนำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในที่สุด

อย่างไรก็ตามการใช้ประโยชน์จากผลการวิจัย หรือรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางวัตกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนี้ จะให้ผลลัพธ์ที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในการวิจัย และพัฒนารูปแบบฯขึ้นอยู่กับเงื่อนไขสำคัญ ดังนี้

1. ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์การที่ใช้รูปแบบนี้ต้องมีความเชื่อและยอมรับให้เกียรติในเรื่องของคุณค่าของคน และมีความตั้งใจจริง และมีความจริงใจ ที่ต้องการพัฒนาศักยภาพ และความเชี่ยวชาญของบุคลากรในองค์การ โดยผ่านแนวคิดการจัดการความรู้

2. ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์การที่ใช้รูปแบบนี้ ต้องมีความเชื่อพื้นฐานในเรื่องของความสามารถทางวัตกรรมนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้ รวมทั้งมีเป้าหมาย และความมุ่งมั่น อดทน และความต้องการที่ชัดเจนในการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางวัตกรรม

3. ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์การที่ใช้รูปแบบนี้ จะต้องมีภาวะผู้นำในลักษณะของผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีความมุ่งมั่นที่ต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้นขององค์การ ทั้งในด้านทัศนคติ การเรียนรู้ และรูปแบบการทำงานของบุคลากรในองค์การ ตลอดจนผลลัพธ์ในด้านการเติบโตทางการเงินขององค์การ

4. องค์การที่นำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้องมีความพร้อมในเรื่องจัดสรร และให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณเพื่อการจัดหาอุปกรณ์ เทคโนโลยี และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของการพัฒนาที่กำหนดไว้

5. องค์การที่นำรูปแบบนี้ไปใช้ จะต้องมีระบบการบริหารจัดการที่คล่องตัว ยึดหยุ่นสูง พร้อมที่จะมีการปรับเปลี่ยนระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ตามที่กำหนดไว้ในรูปแบบนี้

หากผู้ประกอบการ หรือผู้บริหาร หรือองค์กรที่มีการนำรูปแบบนี้ไปใช้ในการพัฒนาองค์การ ได้ให้ความสำคัญและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สำคัญเหล่านี้แล้ว ผู้จัดก็เชื่อว่าองค์การนี้จะสามารถพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ และบรรยากาศในองค์การ ให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และยังส่งผลให้องค์กรมีพื้นฐานด้านความสามารถของการจัดการความรู้ ให้เป็นไปตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ(Thailand Quality Award: TQA) ในหมวดของ การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้อีกด้วย ที่สำคัญจะช่วยทำให้องค์กรมีความพร้อมในการสร้างความสามารถทางนวัตกรรม และนวัตกรรมให้เกิดขึ้นได้ในที่สุด อันจะช่วยทำให้การพัฒนาองค์กรมีลักษณะของการเติบโตอย่างยั่งยืน และมีความมั่นคงต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2547). การจัดการความรู้ในองค์การธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ช่องทางการพิมพ์.

พันธุ์อาจ ชัยรัตน์. (2547). “บทนำเบื้องต้นของการจัดการนวัตกรรม”. การจัดการนวัตกรรมสำหรับผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

วิจารณ์ พานิช. (2546). “ยุทธศาสตร์การจัดการความรู้”. (ออนไลน์). เข้าถึงเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2551. จาก <http://kmi.or.th>.

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2549). พลังนวัตกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

.....(2550). รายงานผลการสำรวจขีดความสามารถด้านนวัตกรรมของประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2548). วิวัฒนาการระบบนวัตกรรมแห่งชาติของประเทศไทย: อดีต ปัจจุบัน อนาคต. กรุงเทพฯ: งานนิเทศสัมพันธ์ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

ภาษาอังกฤษ

Abernathy, W.J. & Utterback, J.M. (1978). “**Patterns of Industrial Innovation**”. *Technology Review*. 80(7), 40-47.

Adams, G.L. & Lamont, B.T. (2003). “**Knowledge Management Systems and Developing Sustainable Competitive Advantage**”. *Journal of Knowledge Management*. 7(2), 142-154.

Alavi, M. & Leidner, D.E. (2001). “**Review: Knowledge Management and Knowledge Management Systems: Conceptual Foundations and Research Issues**”. *MIS Quarterly*. 25(1), 107-136.

Alexander, P.A., Schallert, D.L. & Hare, V.C. (1991). “**Coming to terms: How Researchers in Learning and Literacy talk about Knowledge**”. *Review of Educational Research*. 61(3), 315-343.

Argyris, C. (1998). “**Manager, workers, and organizations**”. *Society*, 35(2), 343-346.

Atuahene-Gima, K. (1995). “**An Exploratory Analysis of the Impact of Market Orientation on New Product Performance: a contingency approach**”. *Journal of Product Innovation Management*. 12(4), 275-293.

- Avlonitis, G.J. et al. (1994). "Assessing the Innovativeness of Organizations and its Antecedents: Project Innovastrat". *European Journal of Marketing*. 28(11), 5-28.
- Basadur Min & Gelade Garry A. (2006). "The Role of Knowledge Management in the Innovation Process". *Journal compilation :Blackwell Publishing*. 15(1), 45-62.
- Bessant, J. & Tidd, J. (2007). **Innovation and Entrepreneurship**. West Sussex: John Wiley & Sons Ltd.
- Beveren, J.V. (2002). "A Model of Knowledge Acquisition that Refocuses Knowledge Management". *Journal of Knowledge Management*. 6(1), 18-22.
- Brown, J.S. & Duguid, P. (2000). "Balancing Act: How to Capture Knowledge without Killing it". *Harvard Business Review*. 78(3), 73-84.
- Capon, N.J. et al. (1992). "Profiles of Product Innovators among large U.S. manufactures". *Management Science*. 36(2), 157-169.
- Cardinal, L.B. et al. (2001). "Knowledge Codifiability, Resources and Science Based Innovation". *Journal of Knowledge Management*. 5(2), 195-204.
- Carneiro, A. (2000). "How does knowledge management influence innovation and competitiveness?". *Journal of Knowledge Management*. 4(2), 87-98.
- Carrillo, J.E. & Gaimon, C. (2004). "Managing Knowledge-Based Resource Capabilities Under Uncertainty". *Management Science*. 50(11), 1504-1518.
- Chang, Su-Chao, et al. (2007). "The Effects of Organizational Culture and Knowledge Management Mechanisms on Organizational Innovation: An Empirical Study in Taiwan". *The Business Review, Cambridge*. 7(1), 295-301.
- Chesbrough, Henry. (2006). **Open Business Models**. Boston: Harvard Business School Press.
- Christensen, C.M. (1997). **The Innovator's Dilemma: When New Technologies Cause Great Firm to Fail**. Boston: Harvard Business School Press.
- Chuang, S.H. (2004). "A Resource-Based Perspective on Knowledge Management Capability and Competitive Advantage: an empirical investigation". *Expert Systems with Applications*. 27(3), 459-465.
- Cooper, R.J. (1998). "A Multidimensional Approach to the Adoption of Innovation". *Management Decision*. 36(8), 493-502.
- Collison, C. & Parcell, G. (2004). **Learning to Fly: Practical Knowledge Management from some of the world's leading learning Organization**. 2nd Ed. West Sussex: Capstone.

- Damanpour, F. (1987). "The Adoption of Technological, Administrative, and Ancillary Innovations: Impact of Organizational Factors". *Journal of Management*. 13(4), 675-688.
- Damanpour, F. & Gopalakrishnan, S. (2001). "The Dynamics of the Adoption of Product and Process Innovations in Organizations". *Journal of Management Studies*. 38(1), 65.
- Danneels, E. & Kleinschmidt, E.J. (2001). "Product Innovativeness from the firm's perspective: its dimensions and their relation with product selection and performance". *Journal of Product Innovation Management*. 18(6), 357-373.
- Darroch, J. & McNaughton, R. (2002). "Examining the Link Between Knowledge Management Practices and Types of Innovation". *Journal of Intellectual Capital*. 3(3), 210-222.
- Davenport, T.H. et al. (1998). "Successful Knowledge Management Projects". *Sloan Management Review*. 39(2), 43-57.
- Dawson, R. (2000). "Knowledge Capabilities as The Focus of Organisational Development and Strategy". *Journal of Knowledge Management*. 4(4), 320-327.
- Donoghue, L.P., Harris, J.G. & Weitzman, B.E. (1999). "Knowledge Management Strategies That Create Value". *Anderson Consulting's Outlook Journal*. 1,48-53.
- Dooley, K.J., Corman, S.R. & McPhee, R.D. (2002). "A Knowledge Directory for Identifying Experts and Areas of Expertise". *Human Systems Management*. 21, 217-228.
- Ettlie, J.E. et al. (1984). "Organization Strategy and Structural Differences for Radical versus Incremental Innovation". *Management Science*. 30(6), 682-695.
- Ettlie, J.E. and Reza, E. (1992). "Organizational Integration and Process Innovation". *Academy of Management Journal*. 35,795-827.
- Evan, W.M. (1966). "Organizational Lag". *Human Organization*. 25(spring), 51-53.
- Freeze, R.D. (2006). Relating Knowledge Management Capability to Organizational Outcomes. Ph.D. Dissertation. Arizona State University.
- Fritz, W. (1989). "Determinants of Product Innovation Activities". *European Journal of Marketing*. 23(10), 32-43.
- Gatignon, H. et al. (2002). "A Structural Approach to Assessing Innovation : Construct Development of Innovation Locus, Type and Characteristics". *Management Science*. 48(9), 1103-1122.

- Gold, A.H., Malhotra,A. & Segars, A.H. (2001). "Knowledge Management: an Organizational Capabilities perspective". *Journal of Management Information Systems*. 18(1), 185-214.
- Gopalakrishnan, S. & Bierly, P. (1997). **Organizational Innovation and Strategic Choices: A Knowledge Based View**. Academy of Management Best Paper Proceedings.
- Gopalakrishnan, S. et al. (1999). "A Reexamination of Product and Process Innovations Using a Knowledge-Based View". *The Journal of High Technology Management Research*. 10(1), 147-166.
- Gopalakrishnan, S. & Damanpour, F. (1997). "A Review of Innovation Research in Economics, Sociology and Technology Management". *The International Journal of Management Science*. 25(1), 15-28.
- Gurteen D. (1998). "Knowledge , Creativity and Innovation". *Journal of Knowledge Management*. 2(1), 5-13.
- Hansen, M.T., Nohria, N. & Tierney, T. (1999). "What's Your Strategy for Managing Knowledge?". *Harvard Business Review*. 77(2), 106-116.
- Henard, D.H. & Szymanski, D.M. (2001). "Why some new products are more successful than others". *Journal of Marketing Research*. 38(3), 362-375.
- Henderson, R.M. and Clark, K.B. (1990). "Architectural Innovation: The Reconfiguration of Existing Product Technologies and the Failure of Established Firms". *Administrative Science Quarterly*. 35, 9-30.
- Jone,N.B., Herschel, R.T. & Moesel, D.D. (2003). "Using Knowledge Champions to Facilitate Knowledge Management". *Journal of Knowledge Management*. 7(1), 49-63.
- Johannessen, J. et al. (1999). "Aspects of innovation theory based on knowledge management". *International Journal of Information Management*. 4(1), 21-31.
- Kimberly, J.R. & Evanisko, M.J. (1981). "Organizational Innovation: The Influence of Individual, Organizational and Contextual Factors on Hospital Adoption of Technological and Administrative Innovations". *The Academy of Management Journal*. 24(4), 689-713.
- Kitchell, S. (1995). "Corporate culture, environmental adaptation, and innovation adoption: a qualitative/quantitative approach". *Journal of the Academy of Marketing Science*. 23(3), 195-205.

- Kraatz, M. (1998). "Learning by Association? Interorganizational Network and Adaptation to Environmental Change". *Academy of Management Journal*. 41(6), 621-643.
- Levinthal, D. & March, J. (1993). "The Myopia of Learning". *Strategic Management Journal*. 14, 95-112.
- Liao, Shu-hsien. (2003). "Knowledge Management Technologies and Applications-Literature Review from 1995-2002". *Expert Systems with Applications*. 25, 155-164.
- Lyon, D. et al. (2000). "Enhancing Entrepreneurial Orientation Research: Operationalizing and Measuring a Key Strategic Decision-making Process". *Journal of Management*. 26(5), 1055-1085.
- Mata, F.J., Fuerst, W.L. & Barney, J.B. (1995). "Information Technology and Sustained Competitive Advantage: A Resource-Based Analysis". *MIS Quarterly*. 19(4), 478-505.
- Miller, D. & Friesen, P.H. (1983). "Strategy-making and Environment: the third link". *Strategic Management Journal*. 4(3), 221-235.
- Nonaka, I. & Takeuchi, H. (1995). **The Knowledge-Creating Company: How Japanese Companies Create the Dynamics of Innovation**. Oxford University Press.
- North, D. & Smallbone, D. (2000). "The Innovativeness and Growth of Rural SMEs During the 1990s". *Regional Studies*. 34(2), 145-157.
- O'Dell, C. & Grayson, C.J. (1998). **If Only We Knew What We Knew : The Transfer of Internal Knowledge and Best Practice**. New York : The Free Press.
- Parly, D. & Taylor, R. (2000). "The Power of Knowledge : A Business Guide to Knowledge Management". Available :<http://www.kpmgconsulting.com/index.html>.
- Pena, I. (2002). "Knowledge Networks as part of an integrated Knowledge Management Approach". *Journal of Knowledge Management*. 6(5), 469-478.
- Petrasch, G. (2001). "Strategy: Compelling Word, Complex Concept". **Knowledge Management: Classic and Contemporary Works**. London: The MIT Press.
- Plessis, Marina du. & Boon, J.A. (2004). "The Role of Knowledge Management in eBusiness and Customer Relationship Management: South African case study finding". *International Journal of Information Management*. 24(1), 73-86.
- Pyka, A. (2002). "Innovation Networks in Economics: From the Incentive-Based to the Knowledge Based Approaches". *European Journal of Innovation Management*. 5(3), 152-163.

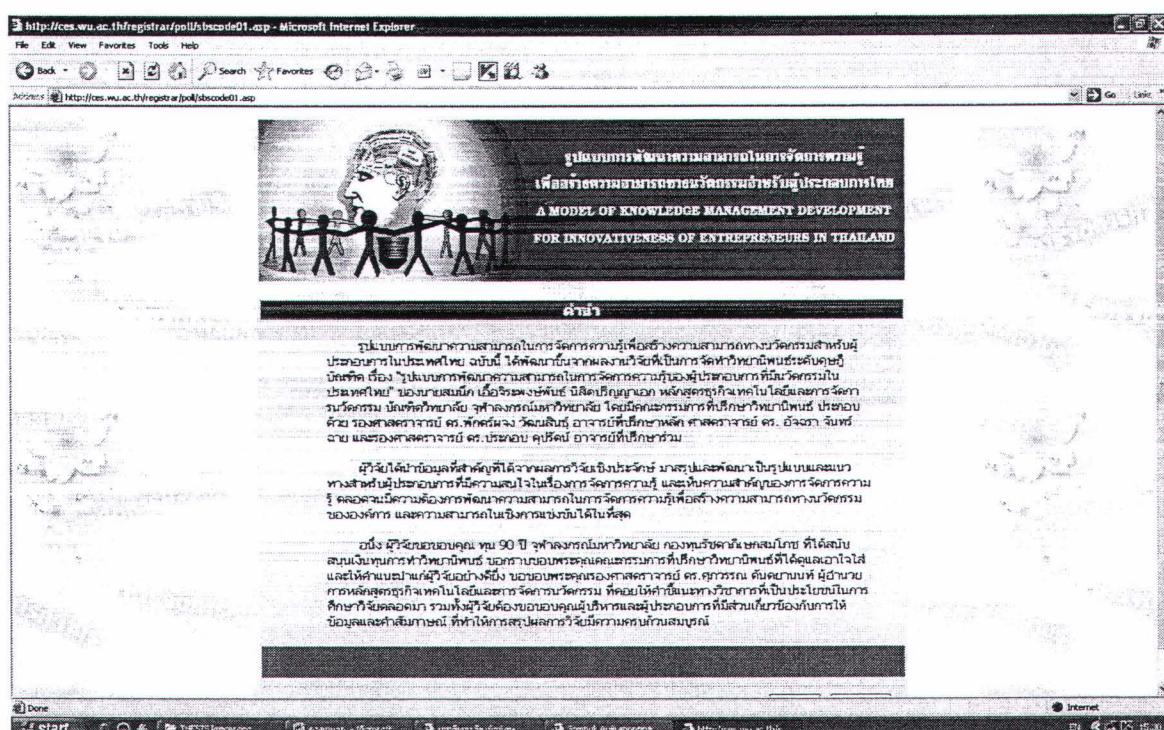
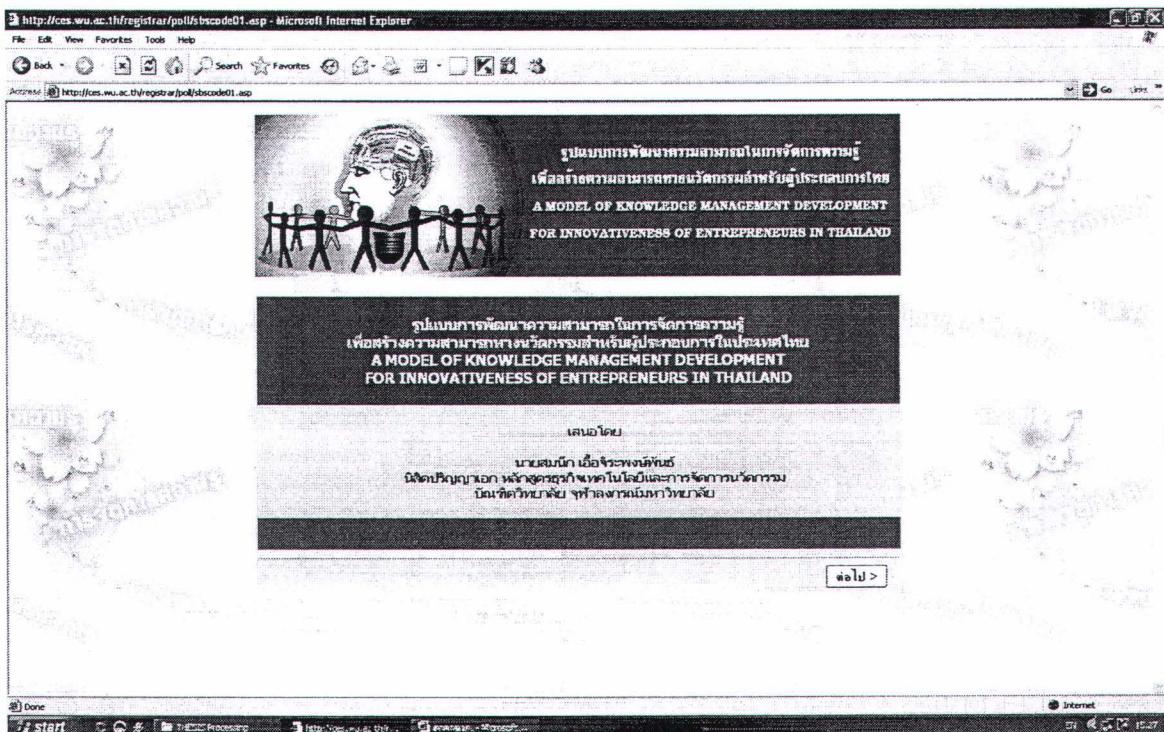
- Quintas, P. (2002). "Managing Knowledge in a New Century". **Managing Knowledge**. London: Sage Publication.
- Quintas, P., Lefrere, P., & Jones, G. (1997). **"Knowledge Management: a Strategic Agenda"**. *Long Range Planning*. 385-391.
- Rogers, E.M. (1995). **Diffusion of Innovation**. 4th ed. NY: The Free Press.
- Rogers, S.B., McDonald, K.D. & Brown, V.A. (2005). **"CFOs Positioned to Drive BI Integration"**. *Financial Executive*. 21(7), 46-57.
- Rothwell, R. and Gardner, D. (1989). **"The Strategic Management of Re-innovation"**. *R&D Management*. 19(2), 147-160.
- Rothwell, R. (1994). **"Towards the Fifth-generation Innovation Process"**. *International Marketing Review*. 11(1), 7-31.
- Rutherford, M.W. & Holt, D.T. (2007). **"Corporate Entrepreneurship: An empirical look at the innovativeness dimension and its antecedents"**. *Journal of Organizational Change*. 20(3), 429-446.
- Salavou, H. (2004). **"The concept of innovativeness: should we need to focus?"**. *European Journal of Innovation Management*. 7(1), 33-44.
- Sallis, E. & Jones, G.. (2002). **Knowledge Management in Education**. London:Kogan.
- Schein, E.H. (2004). **Organizational culture and leadership**. 3rd ed. SF: Jossey-Bass.
- Schilling , M.A. (2008). **Strategic Management of Technological Innovation**. 2nd ed. NY: McGraw-Hill Education.
- Schumpeter, J. (1934). **The Theory of Economic Development**. (reproduced, New York: 1961). Cambridge: Harvard University Press.
- Senge, Peter M. (1990). **The Fifth Discipline: The Art and Practice of the Learning Organization**. New York : Dounbleday-Currency.
- Shani, A.B. et al. (2003). **"Knowledge Management and New Product Development: a study of two companies"**. *European Journal of Innovation Management*. 6(3), 137-149.
- Smith, David. (2006). **Exploring Innovation**. Berkshire: McGraw-Hill Education.
- Tidd, Joe et al. (2001). **Managing Innovation**. NJ: John Wiley & Sons Inc.
- Tiwana, A. & Mclean, E.R. (2005). **"Expertise Integration and Creativity in Information Systems Development"**. *Journal of Management Information Systems*. 22(1), 13-43.

-55-

- Tushman, M.L. & Nadler, D. (1986). "Organizing for Innovation". *California Management Review*. 28(3), 74-92.
- Utterback, J.M. and Abernathy, W. (1975). "A Dynamic Model of Process and Product Innovation". *Omega*. 3(6), 639-656.
- Utterback, J.M. and Suarez, F.F. (1993). "Innovation, Competition, and Industry Structure". *Research Policy*. 22(1), 1-21.
- Utterback, J.M. (1994). "Radical innovation and corporate regeneration". *Research Technology Management*. 37(4), pg 10.
- Wade, M. & Hulland, J. (2004). "Review: The Resource-Based View and Information Systems Research: Review, Extension, and Suggestions for Future Research". *MIS Quarterly*. 28(1), 107-142.
- Wang, C.L. & Ahmed, P. K. (2004). "The Development and Validation of the Organisational Innovativeness Construct Using Confirmatory Factor Analysis". *European Journal of Innovation Management*. 7(4), 303-313.
- Yang, Chyan & Chen, Liang-Chu. (2007). "Can Organizational Knowledge Capabilities Affect Knowledge Sharing Behavior?". *Journal of Information Science*. 33(1), 95-109

ภาคผนวก ญี่

แบบประเมินการยอมรับรูปแบบฯ เพื่อนำไปทดลองใช้ ด้วย Web-Based

http://ces.wu.ac.th/registrar/poll/sbcodc01.asp - Microsoft Internet Explorer

File Edit View Favorites Tools Help

Back Search Favorites

Address http://ces.wu.ac.th/registrar/poll/sbcodc01.asp

**แบบสอบถามเพื่อทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการความรู้
เพื่อส่งเสริมความเป็นนักธุรกิจที่มีความคิดสร้างสรรค์ในประเทศไทย
A MODEL OF KNOWLEDGE MANAGEMENT DEVELOPMENT
FOR INNOVATIVENESS OF ENTREPRENEURS IN THAILAND**

แบบสอบถามเพื่อทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการความรู้

1. ท่านมีความคิดเห็นความรู้เกี่ยวกับแนวคิดในการจัดการความรู้ เพื่อก้าวข้ามมาของธุรกิจไทยไปอีก
 ดี
 ไม่ดี
 บ่อนป่าใจ

2. ท่านมีความคิดเห็นความรู้เกี่ยวกับนักธุรกิจ และความสามารถทางนักธุรกิจความรู้อ่อน
 ดี
 ไม่ดี
 บ่อนป่าใจ

3. ท่านมีความคิดเห็นความรู้เกี่ยวกับนักการศึกษาความรู้ในองค์กรของห้องเรียน
 ดี
 ไม่ดี
 บ่อนป่าใจ

4. ท่านมีความคิดเห็นความรู้เกี่ยวกับความต้องการ “รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อสร้าง
ความสามารถในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ” ดังนี้ หรือไม่
 สนใจ
 ไม่สนใจ

< กันย | หน้าก่อน | หน้าถัดไป | >

The screenshot shows a Microsoft Internet Explorer window with the URL "http://ces.wu.ac.th/regisr/pol/input.asp". The main content is a research proposal titled "A MODEL OF KNOWLEDGE MANAGEMENT DEVELOPMENT FOR INNOVATIVENESS OF ENTREPRENEURS IN THAILAND". The title is displayed in both Thai and English. Below the title is a graphic of several stylized human figures holding hands around a central figure. The proposal text is in Thai, discussing the development of knowledge management models for entrepreneurs in Thailand. It includes sections for the introduction, methodology, results, and conclusions. The browser interface at the top includes standard menu items like File, Edit, View, Favorites, Tools, Help, and various toolbar icons.

http://ces.wu.ac.th/registrar/poll/input2.asp - Microsoft Internet Explorer

File Edit View Favorites Tools Help

Back Search Favorites Stop Go Links

Address: http://ces.wu.ac.th/registrar/poll/input2.asp

**รูปแบบการพัฒนาความคิดเห็นในการพัฒนาธุรกิจ
เพื่อสร้างความต่อเนื่องในการพัฒนาธุรกิจในประเทศไทย**
**A MODEL OF KNOWLEDGE MANAGEMENT DEVELOPMENT
FOR INNOVATIVENESS OF ENTREPRENEURS IN THAILAND**

กรุณารับผิดชอบข้อมูล

สำนักงานที่บ้าน: ศูนย์วิชาการ ศูนย์ฯ	ชื่อ-นามสกุล:
ตำแหน่ง:	
ตำแหน่งงาน / ชื่อตำแหน่งทางธุรกิจ: ผู้อำนวยการ	
เบอร์โทรศัพท์:	ประจำสำนักงาน:
โทรศัพท์มือถือ:	อีเมล:

Done start Internet 13:15:32

http://ces.wu.ac.th/registrar/poll/input4.asp - Microsoft Internet Explorer

File Edit View Favorites Tools Help

Back Search Favorites Stop Go Links

Address: http://ces.wu.ac.th/registrar/poll/input4.asp

**รูปแบบการพัฒนาความคิดเห็นในการพัฒนาธุรกิจ
เพื่อสร้างความต่อเนื่องในการพัฒนาธุรกิจในประเทศไทย**
**A MODEL OF KNOWLEDGE MANAGEMENT DEVELOPMENT
FOR INNOVATIVENESS OF ENTREPRENEURS IN THAILAND**

ขอสงวนสิทธิ์ ในการพัฒนาความคิดเห็นในการพัฒนาธุรกิจ เพื่อสร้างความต่อเนื่องในการพัฒนาธุรกิจ ในประเทศไทย ให้เป็นการที่คุณและผู้อื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ ในการที่ download ข้อมูลไปใช้ ไม่ไปใช้ในองค์กรของคุณและคุณจะรับ

*** กราบขอบคุณด้วย หากคุณมั่นใจเรื่องข้อใด ***

Download file

ขอสงวนสิทธิ์ที่คุณได้รับมา
เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความคิดเห็น
ในการพัฒนาธุรกิจเพื่อสร้างความต่อเนื่อง
ในการพัฒนาธุรกิจในประเทศไทย

Done start Internet 13:15:34

ภาคผนวก ภ

รายชื่อผู้ประกอบการที่มีความสนใจรูปแบบฯ ไปทดลองใช้ผ่าน Web-Based

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	สถานประกอบการ
1	คุณ นานพ ธรรมสิริอนันต์	กรรมการผู้จัดการ	บริษัท ชิลิคอนคราฟท์เทคโนโลยี จำกัด
2	คุณ วิชัย ออมพิทักษ์พันธ์	รองผู้จัดการฝ่ายพัฒนาธุรกิจ	บริษัท เออเม็มพีเมทัลเวอคส์(ประเทศไทย)จำกัด
3	คุณ ศิลปชัย คำปลื้ง	ผู้จัดการ	Hexa Color (Thailand) Co.,Ltd.
4	คุณ วรรณาชัย วงศ์วุฒิภูมิ	กรรมการผู้จัดการ	บริษัท สยามยาชิโภze จำกัด
5	คุณ บุญทวี พิทักษ์ดันสกุล	กรรมการผู้จัดการ	บริษัท ฟาร์มาแอนด์ บีเยอห์น จำกัด
6	คุณ ณัชญ์ธนนต์ คุณพันธ์	เจ้าหน้าที่งานฝึกอบรม	บริษัท ไอคิวาร่า (ประเทศไทย) จำกัด
7	คุณ นิติกาญจน์ วงศ์ลีลาภรณ์	หัวหน้าแผนกบุคคล	บริษัท ไฮเทควูด (ประเทศไทย) จำกัด
8	คุณ ชุมพล ธรรมจุลสถิตย์	กรรมการผู้จัดการ	บริษัท เอกรุ่งเรือง จำกัด
9	คุณ รักชนก โชคินบัณฑ์	กรรมการผู้จัดการ	บริษัท สแตนดิ้ง คอมฟอร์ด จำกัด
10	คุณ อโนชา สายสินธุ์	ผู้ช่วยผู้จัดการฝ่ายฝึกอบรม	Dusit International Co.,Ltd.
11	คุณ วรรณีพร กิจการ	เจ้าหน้าที่บริหารสมาคม	สมาคมอาหารแห่งเยือกแข็งไทย
12	คุณ สุรัสวดี สุวรรณเวช	เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ	สมาคมการจัดการงานบุคคลแห่งประเทศไทย
13	คุณ เสาวนีษ วนิชชากร	หัวหน้าแผนก	บริษัท ยานโนอิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด
14	คุณ สายชล จตุคันธพงษ์	หัวหน้าแผนก	บริษัท เอ็มแอนด์อาร์แล็บเบอร์ฟอร์วิ่ง จำกัด
15	คุณ พรวิศิษฐ์ กลินกัลลัน	กรรมการผู้จัดการ	Aeroklas Co., Ltd.
16	คุณ สุกี้ศรัณณ์ ปั้นมา	ผู้จัดการ	บริษัท กุนขัต (ประเทศไทย) จำกัด
17	คุณ สุธิชัย เพื่อแรงข้า	เลขานุการกรรมการผู้จัดการ	บริษัท เอสทูเคนเร็นโปรดักส์ จำกัด
18	คุณ ปวารินี สุขเจริญ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ	โรงพยาบาลเกาะสมุย
19	คุณ วัลลภา หาญวิทยานุกูล	ผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อ	DHL International (Thailand) Co.,Ltd.
20	คุณ อภัยพรรณ์ ทรงษามารถ	HR Supervisor	Halliburton Energy Service Inc.
21	คุณ สุ瓜รัตน์ มหาเทียน	หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
22	คุณ เปี่ยมศรี เศรษฐพรรักษ์	Associate	U&Us Consulting Co.,Ltd.
23	คุณ บุณฑริกา เจนนาวิน	Senior Administrative Exclusive	Dell Corporation (Thailand) Co.,Ltd.
24	คุณ ดวงกนก ศุภศฤงค์	Senior Office Management	Contour Co.,Ltd.
25	คุณ ธีรพันธ์ สัตต์ โภวิท	Chief Internal Auditor	Asian Institute of Technology
26	คุณ สุรีพร คุณมงคล	เจ้าหน้าที่นโยบายและแผน	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
27	คุณ เกษม มุ่งดี	เจ้าหน้าที่	ธนาคารอาคารสงเคราะห์
28	คุณ จิรวรรณ ณัดกีเดช	เจ้าหน้าที่ฝ่ายบัญชีและการเงิน	Korat Denki Co.,Ltd.
29	คุณ สุวิทย์ ชรรเกียรติพานิช	Pricing Manager	Fuji Xerox (Thailand) Co.,Ltd.
30	คุณ วรรณวิษยาม โนนวัฒนกุล	ผู้ช่วยผู้จัดการ	Adidas (Thailand) Co.,Ltd.

ภาคผนวก ภู
แบบประเมินผล

**การทดลองใช้รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้
เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม**

ข้าพเจ้า(นาย, นางสาว, นาง).....

ตำแหน่ง..... บริษัท.....

มีความคิดเห็นและสรุปผลการประเมินการใช้ “รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม” ที่พัฒนาขึ้นจากวิทยานิพนธ์โดย นายสมนึก เอื้อจริระพงษ์พันธ์ นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยหลังจากที่ได้มีการทดลองนำมาระบุนี้ใน การพัฒนาองค์การของบริษัทเพื่อนำไปใช้ในการจัดการความรู้เพื่อสร้างความสามารถทางนวัตกรรม ตามการตอบรับและเงื่อนเวลาประมาณ 2 เดือนของการทดลองใช้ที่ผ่านมา มีความคิดเห็นในเชิงการประเมินรูปแบบฯ ดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบฯ

1. ท่านคิดว่า “รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ฯ” ฉบับนี้ ให้ประโยชน์ในเชิงการพัฒนาองค์การของท่านให้มีความสามารถทางนวัตกรรมเพิ่มขึ้นหรือไม่

มีประโยชน์ ไม่มีประโยชน์ ไม่แน่ใจ
2. จากการทดลองใช้ “รูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ฯ” ฉบับนี้ ท่านคิดว่ามีรูปแบบดังกล่าว มีแนวทางปฏิบัติ และวิธีการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ที่ชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติหรือไม่

ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ มีความยุ่งยากซับซ้อนเกินไป
 ไม่เข้าใจถึงแนวทางปฏิบัติหรือวิธีการพัฒนา

ความคิดเห็นในเชิงการประเมินผลการยอมรับรูปแบบฯ

เป็นการให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินการยอมรับ รูปแบบการพัฒนาความสามารถ

ในการจัดการความรู้ฯ ฉบับดังกล่าว ว่าควรจะ ได้มีการนำมาประยุกต์ใช้ในองค์การต่อไปอย่างเต็มรูปแบบ และจริงจังต่อเนื่อง เพราะจะทำให้องค์การได้รับประโยชน์เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ หลังจากที่ได้มีการทดลองใช้รูปแบบฯ โดยท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับรูปแบบฯ การพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ฯ ในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

3. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

- เห็นด้วย/ยอมรับรูปแบบฯ
 ไม่เห็นด้วย/ไม่ยอมรับรูปแบบฯ เพราะ.....

4. ด้านระบบและโครงสร้างการบริหาร
- เห็นด้วย/ยอมรับรูปแบบฯ
 ไม่เห็นด้วย/ไม่ยอมรับรูปแบบ เพราะ.....
5. ด้านวัฒนธรรมองค์กร
- เห็นด้วย/ยอมรับรูปแบบฯ
 ไม่เห็นด้วย/ไม่ยอมรับรูปแบบ เพราะ.....
6. ด้านความเชี่ยวชาญของบุคลากร
- เห็นด้วย/ยอมรับรูปแบบฯ
 ไม่เห็นด้วย/ไม่ยอมรับรูปแบบ เพราะ.....
7. ด้านการเรียนรู้ของบุคลากร
- เห็นด้วย/ยอมรับรูปแบบฯ
 ไม่เห็นด้วย/ไม่ยอมรับรูปแบบ เพราะ.....
8. ด้านสารสนเทศในองค์กร
- เห็นด้วย/ยอมรับรูปแบบฯ
 ไม่เห็นด้วย/ไม่ยอมรับรูปแบบ เพราะ.....
9. โดยภาพรวมของรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อสร้าง
 ความสามารถทางนวัตกรรม หลังจากที่ทำนันได้มีการทดลองใช้รูปแบบฯ ทำนันมี
 ความคิดเห็นอย่างไร
- เห็นด้วย/ยอมรับรูปแบบฯ
 ไม่เห็นด้วย/ไม่ยอมรับรูปแบบ เพราะ.....

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะนำรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ เพื่อสร้าง
 ความสามารถทางนวัตกรรม ดังกล่าวมาใช้ในการพัฒนาองค์กรของข้าพเจ้าทำนัน

ลงชื่อ.....

...../...../.....

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายสมนึก เอื้อจิรพงษ์พันธ์ เกิดเมื่อวันพุธที่ 9 มกราคม 2507 ที่จังหวัดสระบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) จากคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ซึ่งปัจจุบันได้เปลี่ยนสภาพเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นบุรี นอกจากนี้ยังสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การเงินการธนาคาร) จากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ ห้าวaise) จากสาขาวิชาบริหารการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เมื่อปีการศึกษา 2529 หลังจากนั้นได้ศึกษาต่อ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทในหลักสูตรบัญชีบัณฑิต (การต้นทุน) จากคณะพาณิชศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2532 ภายหลังสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทแล้ว ได้เข้าทำงานเป็นอาจารย์ประจำที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยลักษณ์ ตามลำดับ โดยในปีการศึกษา 2549 ได้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาเอก สาขาวิชานบริหารการศึกษา ที่คณะครุศาสตร์ และในปีการศึกษา 2550 ได้เข้าศึกษาในหลักสูตรธุรกิจเทคโนโลยีและ การจัดการนวัตกรรม (สาขาวิชา) บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนสำเร็จการศึกษา

ตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่สำเร็จ คือ เดย์เดย์ตำแหน่งคณบดีสำนักวิชาการจัดการ และรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ทำหน้าที่กำกับดูแลงานทางด้านการเงิน การพัสดุ การประชาสัมพันธ์ การบริหารงานบุคคล รวมถึงการพัฒนาองค์กร และการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยลักษณ์ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ประจำ และผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษาทางการจัดการ สำนักวิชาการจัดการ และผู้กำกับดูแลศูนย์วิทยบริการ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยลักษณ์

นอกจากนี้ยังมีตำแหน่งเป็นกรรมการสาขาวิชาการ และกรรมการสภามหาวิทยาลัยลักษณ์ ในฐานะกรรมการที่ได้รับเลือกจากผู้แทนคณาจารย์ประจำ และยังได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ ให้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนของ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของสภามหาวิทยาลัยเอกชนอีกหลายแห่ง

